

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ERKEKSİZ KADINLAR

MARISA
QUERLIN

1117 No. lu Kanuna tâbidir
18 yaşından küçükler okuyamaz.

KADINLAR
ARASINDA
EN GİZLİ
MUNASEBETLERİN
KITABI

ERKEKSİZ KADINLAR

MARİSA QUERLIN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BAŞAK KİTABEVİ
ERKEKSİZ KADINLAR
MARİSA QUERLIN
Copright By BAŞAK KİTABEVİ

YAYINLAYAN :
BAŞAK KİTABEVİ
MEHMET ÜLKÜ

BAŞAK KİTABEVİ
DAĞITIM YERİ:
Vilâyet Karısı Güncel Han No 45
Kat: 5 No: 29

İSTANBUL

BAŞAK KİTABEVİ
ERKEKSİZ KADINLAR
MARİSA QUERLIN

YAZAN : **MARİSA QUERLIN**
Dilimize Çeviren : **Başak Kitabevi**
Tercüme Bürosu
Kitabı Hazırlayan : **Mehmet ÜLKÜ**
Kapak filmi : **ÇETİN OFSET**
Kapak baskı : **Çetin Ofset**
Kapak düzeni : **Başak Kitabevi**
Resim Atölyesi
Dizgi, Tertip Baskı : **Osmanbey Kültür**
Yayıncıları Matbaası
Baskı tarihi : **Kasım 1973**

**DÜNYA BASINI İLE ELELE OLAN
YAYINEVİMİZ BAŞTA AMERİKA, İN-
GİLTERE, FRANSA, İTALYA, NORVEÇ
BÜTÜN YABANCI NEŞRİYAT EVLERİ
İLE ANLAŞMALAR YAPARAK ONLA-
RA AIT YAYINLARIN TÜRKİYEDE NE-
ŞİR HAKLARINI SATIN ALMIŞTIR.
MEMLEKETİMİZİN EN İYİ VE KALİTE-
Lİ MÜTERCİMLERİNE ÇEVİRİ YAP-
TIRMAMIZ DA AYRICA BU NEŞRİ-
YATIMIZA OLAN HASSASIYETİMİZİ
GÖSTERMEKTEDİR. BU BAHTİYAR-
LIĞA ERIŞEN YAYINEVİMİZ HAKLI
OLARAK OKUYUCULARINDAN GÖR-
DÜĞÜ BÜYÜK ALAKAYA, SONSUZ
ŞÜKRANLARIMIZI ARZ ETMEYİ BİR
KADIRŞİNASLIK BİLMEKTEDİR' UZUN
SENELERİN TECRÜBESİ İLE EN İYİ
KİTAPLARLA HİZMETİNİZE DEVAMA
ÇALIŞACAĞIZ.**

**HÜRMETLERİMİZLE
Mehmet ÜLKÜ**

M İ D İ L L İ

Midilli sanıldığı gibi, Metimna ile Malea arasında, gülümseyen, etrafa baygın kokular saçan, olgun meyvaları ve güzel kokulu çiçek-

leri ile meşhur bir ada değildir. Haritalara göre Midilli, yani antik zamanların Lesbos adası, şimdi çölü andıran kıraç ve yavan bir yerdir. Güneşin altın ışıkları altında hiçbir bitki büyümez. Uzayan sadece bir dağ zinciridir ve bu zincirin en yüksek tepesi Lepetimus'un yüksekliği ise bugüne dek bir kerecik olsun, ölçülmemiştir. Taşlı, kurşunî, kıraç topraklar, tabiat kanunlarına ilk defa karşı gelinen bu yerden, sanki intikam almaktadır.

Midilli hakkında belki de hiçbir şey bilinmiyecek ve onun bu tatlı ismi, koca ada hakkında insanlara hiçbir şey hatırlatmıyacaktı. Şayet, sevicileri ile şöhret yapmış olmasaydı...

Kumluk sahilleri olmayan bu adadan, erkekler kısa bir duraklamadan sonra, yelken açıp giderler. Burada, kızkardeşleri, tanrıçaları Safo olan kadınlar vardı ki, umutsuz anlarında adadan kaçıp gidemezlerse, bir gece vakti kendilerini kayalık Leucade Burnundan aşağı atarak hayatlarına son verirler.

Midilli Batı Anadolu açıklarında, bir Yunan adasıdır. Bu isim, kişilere göre değişen bir tarzda, tarih sayfalarını Safo'dan beri, ya fevkalâde güzel, ya da son derece çirkin bir şekilde süslemiştir. Verilen bilgilere göre, Safo, sanatının inceliklerini bir okulda, nedimelerine öğretir, burada Milâs'lı Anaktora, Kolofon'lu Gongila, Salamis'li Öniş, Grina, Minasidis ve Atis'in, Afrodite adadıkları şöyle şiirler, şarkılar okunurdu:

«Bana bir kere daha sahip oldu. Uzuvlarımı harp eden aşk tatlı - sert canavar yenilmez canavar Attis senin anıların hâlâ bütün ağırlığı ile benim üzerimdeyken, sen Andromeda'ya kaçıyorsun.»

Bu şiirin yazıldığı tarihten üç yüz yıl sonra, Milâttan evvel 350 yıllarında Likürg, Isparta'da genç kızları yetiştiren bir okul kurdu. Halkın karşısına çırilçıplak çıkan kızlar, bu okulda öğrendikleri sevişme şekillerini gösterir, erkeklerden fazla heyecana gelip, onlara saldırmaya teşebbüs edenlere, ölüm cezası verilirdi.

Arsinöe (Kleopatra'nın Kıbrıs'a sürülen ve kendi kendini mahveden kızkardeşi Orasını diğer kardeşi Berenice gibi idare edemedi. Onun yerine, Kleopatra'nın Antuvan'a duyduğu aşk kadar kuvvetli bir aşk ve kıskançlık onda da Sezar'a karşı doğdu) sevicilik mezhebinin sadık bir düşkünüydü. Plütark, onun bu kıskançlığının, Kleopatra'ya olan aşkından mı, yoksa Antuvan'a düşkünlüğünden mi ileri geldiğini kesinlikle bilmemektedir.

Ünlü hiciv yazarı Juvenal 16. hicvinde, Roma'daki Ateş Tahriçasının rahibeleri arasında geçen aşk hikâyelerini anlatır. Safo'nun kurduğu Midilli mezhebi, o günden bu yana, değişik yerlerde ve toplumlarda devam edip gitmektedir.

Aristo kadınlar arasındaki homoseksüelliği, bütün ayrıntıları ile anlatır. Diderot'un «Dindar» adlı romanının kahramanını bir

Naib'in kızı olan Chelles Manastırının başrahibesidir. Bu ailenin kişileri, nesillerden beri sapıklığa büyük eğilim göstermiş kişilerdi.

Balzac, «Altın Gözlü Kız» adlı romanında, kadın sapıklıklarına değinir. Theophile Gautier, «Matmazel de Mopin » adındaki eserinde de bu sapıklığı, ana konu olarak ele almıştır.

Yazar tarafından «Matmazel» diye adlandırılan ve aslında «Madam de Mopin» olan bu kadın, 1673 yılında Aubigny'de doğmuştu. Bu ateşli ve maceraperest kadının, her iki cinse de eğilimi vardı. Sık sık erkek gibi giyinir ve çok güzel eskrim yapardı. Ayrıca son derece iyi bir Aktristtide.

Kadın kadına, aşk cereyanı en yüksek noktasına 18 inci yüzyılda erişmiştir. 18. yüzyılda, toplumun her sınıfında ve her memlekette sevicilik mezhebine bağlanmış kişilere rastlanırdı.

Havelock Ellis, «Cinsel Sapıklıklar» adlı kitabında, Westphalia'lı bir Alman kızından bahseder ki, bu kız kendi cinsinden biriyle evlenmiş - adı Catharine Margaret Linken olan bu sevicî, muhakeme edilerek, cinsi sapıklık suçundan 1727 yılında 27 yaşındayken idam edilmiştir.

12 nci yüzyılda, worm Piskoposu Burkhardt, kadınlar arasındaki bu ilişkiden, «Dişi gulemparelik» diye bahseder ki, bu yanlış bir deyimdir.

On sekizinci yüzyıla geri dönecek olursak, elimizdeki çok gizli vesikalar, bize Marie Antoinettein ahlâkı hakkında daha geniş bilgi vermektedir. Kraliçe Antoinette, sevicilik sanatını, saray erkanına dahil bazı kadınlarla tatbik ettiği gibi, bu işi, âdi oda hizmetçileri ile de yapacak kadar ileri gitmişti. Madam Marie Louis Laurentten aldığım bir vesıkada, Avusturyalı bir kadın kaçamaklarını ve rezil maceralarını şu şekilde açıklamaktadır.

«Onun sevicilik eğilimleri hakkında yazılan uzun hicivlerde, bu husus etraflı bir şekilde anlatılarak, gerçek olduğu ispatlanmıştır. Ayrıca kadının bu sapıklığı, ilmî yazılarda da ele alınmıştır. Cinsî hisleri son derece kuvvetli olan kraliçenin sapıklığı, bu tamamen çökmüş, çürümüş saray çevresinde, uzun yılların doğuya yakınlığı dolayısıyla, kaydattığı Alman kadınının, bir tepkisi olarak ortaya çıkmıştır.»

Midilli'de ve eski Roma'da olduğu gibi, 18 inci yüzyıl Fransısa da her şeyin sonunun geldiği zannıyla, kendini tamamen zevk ve safa bırakmıştı. Bu arada, bir sürü sapıklar için kulüpler kurulmuştu ki, bunların en ünlüsü, «Sevici Locası» diye adlandırılanı idi. Bu tapınağın en büyük rahibesi «La Rancourt», Sophi Arnauld adındaki kadınla, erkekler önünde kendisiyle sevişmeyi reddetti, diye çılgınca kavga etmişti. Matnazel Clarion, bu mâbede sık sık devam ettiği gibi, Kraliçe, yakın dostu Kontes Jules de Polignac, Prenses

Lamballe, Kontes de la Motte da arada sırada buraya gelirlerdi. Safo'nun bütün bu hayranları kendi aralarında Anandrines adında bir mezhep kurup, Tanrıça Vesta'yı kendilerine reis olarak kabul ettiler.

Aynı ateş, birçok seçkin hanımın da yüreğini dağlamaktaydı. Düşüş de Villeroy gibi, Markiz de Senecrette ve saire gibi...

Yıllar boyunca birçok yazar ve şair, bu sapıklıklardan ilham kaynağı olarak istifade ettiler. Zola, «Nana» adlı eserinde, bu sapıklığı tarif etti. Lamartine «Regina» adlı eserinde ondan itham almış, Swinburne, şiir ve baladlarında, o eğilimden sık sık bahsetti.

Daima, daima gerilere gerilere doğru baktıkça,

Lesbos'a geri dönmek

Geri dönmek, Midilli'nin ısıldayan tepelerine

George Sand'ın da böyle bir ünü olmakla beraber, değerinden hiçbir şey kaybetmemiştir. Kendisinin en yakın kadın arkadaşı, aktrist Marie Dorval ve muhtemelen Marie d'Ago-ult'du.

Safo mezhebine sadık kişilerden biri de, «Kederli» aşk şiirlerini bütün diğer kadın şairlerden çok daha iyi, bir şekilde söylemiş olan Renee Vivien'dir, zira kendisi bu Aşkın bütün ızdırabını ve aşağılık taraflarını çok iyi bilirdi:

**Sana öğrettiğim rezil kanunları düşün,
Ve ancak o zaman zararsız aşkım üzerine
kararını ver**

Bu öylesine lüzumlu, öylesine saf, öylesine kaçınılmaz

Ki, tıpkı bir âşığın sevgilisine , duyduğu arzu gibi.

Onu, seviciliği sadece bir sapıklık olarak kabul eden kadınlarla karıştırmak, hâtırasına büyük bir hakaret olur.

Onun, şiirlerinde sadece sapıklık heyecanı arıyanlar, büyük hayâl kırıklığına uğramış zavallılardır.

R. Vivien'in şiirlerinde bu eğilime, acıklı hayatında rastlandığından, daha fazla rastlanamaz.

Onun hayatını yazan kişiler, şiirlerinde, Safo ve Baudelaire'in ilhamlarını aramışlar, sonunda kendisini «Sevicilik» üzerine şiirler yazan diğer şairlerin arasına katmışlardır.

Bence, Renée Vivien'in diğer şairlerle bir bağlantısı yoktur. O sadece diğerleri gibi, bu aşkı dile getirmiş, fakat onlar gibi, bu eğilimden bahseden büyük konular çıkarıp işlemediği, bütün bunlar sadece duyduğu büyük hüznün sonucunu olarak söylemiştir.

«Safo Aşkı»nın bütün ve kardeşlerini bilen ve hattâ bu yüzden ölüme sürüklenen bu kadın, Amerika'da doğmuştur. Babası İskoç, annesi ise Amerikalıydı. Genç yaşta Fransa'ya gelmiş, kısa bir süre de İngilterede bir manastırda kalmıştı. Vaktinden evvel gelişen yalnızlık duygusu, ondan samimi bir yakınlık arama arzusu uyandırmaya başlamıştır. Ama bu aşk

dolu yaratık, katiyen zorlanmazdı... Bu yüzden uygunsuz bir aşkın şairi olmak için olgunlaşmıştı.

Renée Vivien, hayatının hikâyesini bir roman olarak kaleme almıştır ama, bu yazıları, şiirleri ile kıyaslanmıyacak kadar kötüdür. Ancak o zamanın taassubuna rağmen, bu «yasak aşk» tan bahsedebilecek ve onu övecek kadar cesaret gösterebilmiş olduğunu da söylemek lâzımdır.

Reneé Vivien Safo efsanesini yeni baştan yaşamak için Midilli'de bir villâ satın almış, fakat yirminci yüzyılın Lesbos adasında, Safo zamanına ait en ufak bir bağlantı bulamadığı için, hayâl kırıklığına uğramıştır.

Bunun üzerine, Paris'e yerleşmiştir. Gün boyu evinden çıkmaz, sadece geceleri Avenue de Bois'de oturan bir, iki yakın dostunu ziyarette giderdi. Genellikle, sert ve sun'i ışıklarla donatılmış bir yere gideceği zaman, makyaj yapardı.

«Geçmiş çağların yolundan çıkıp, modern zamanlara gönderilmiş gibi bir hali vardı. Midilli'den sürgün edilmişti. Gözleri, bilinmeyen bir dünyanın anılarıyla dolup taşıyordu. Putperest ruhu, büyük bir acı içinde, ana vatanının dengeli düzenini arıyordu. Günümüzün dışında her devrin insanıydı, sanki »

Bütün karışıklığını, kişiliğine borçlu olduğu romanında, kendisini Lorelei gibi böyle sine tarif eder

Elimizde aşk hayatı hakkında pek az bilgi vardır. 18 Kasım 1908 de, ardında ateşli ilhamlarla dolu uzun bir vasiyetnâme bırakarak hayata gözlerini yummuştur. Daha evvelki putperest ilhamlarını bir kenara bırakıp, kendisini terkeden bir kadın dostunun yokluğundan, son derece kederlenmiş ve teselli bulamıyarak ölmüştü.

Kalb kırıklığından öldüğü gerçektir. Günlerce yemek yememiş, sonunda zayıf düşerek, ölümüne sebep olan verem hastalığına yakalanmıştır. Ve dini merasimde, eline, ölümüne sebep olan son aşkının elleri haça tutuşturmuştur.

Renée Vivien'in şiirlerinin güzelliği inkâr edilemez. Şiir dünyasında, onun ayrı bir yeri vardır ve bu seçkin bir yerdir. Edebiyatımızı çok zenginleştirdiğini kabul etmek lâzımdır.

Şuna da dikkat etmek gerekir ki, şair, zamanla, eski Yunan seviciliğini kabul etmeyip, Katolik Kilisesine intisap etmiş, son sözünü söyledikten sonra da bir daha asla geriye dönmeyerek eskisi gibi ateşli şiirler yazmamıştır...

Büyük alev ölmüş, ama külleri içtenice yanmaya devam etmiştir. Renée Vivien, Passy' de küçük bir mezarlıkta yatar. Mezarının üzerinde Hallions adlı şiirinin son sekiz mısraı yazılıdır.

**İçinden geçip gittiğin kapıya bak
Güllerim, dikenlerim benim...
Geçmişin önemi ne? Uyuyorum
İlâhî şeyler düşleyerek
Ve heyecanlı ruhum uyuyup dinlenmede.
Ölüme âşık olduğum için,
Hayat denen suçtan affolundum...**

Baudelaire, sevicî aşkını «Lânetli Kadınlar» adlı şiirinde büyük bir canlılıkla belirtmiştir. Kadın âşık olduğu sevgilisini elde etmek için, ona erkeklerin sertliğinden bahsetmektedir.

**Mayıs böceği kadar hafif öpüşlerim
Alacakaranlıkta durgun gölleri kucaklar
Oysa senin sevgililerin dürtecekler seni,
Savaş arabaları, ya da saban demiri gibi...**

**İnsafsız toynaklı atlar, ya da boğalar gibi
Üzerinden ağır bir sürü gibi geçecekler
Hippolita kardeşim, dön yüzünü bana,
Vücudum, ruhum, öbür yârim benim.
Yıldızlarla dolu, gök mavisî gözlerini çevir bana
Bir bakışın bütün derhtlerimi silip götürüyor
Karanlık zevklerin pençesini kaldırıp
Seni sonsuz rüyalara götüreceğim.**

Sevicilik, Mallarmé'ı da etkilemiş, şair ünlü eseri *L'après - Midi d'un Faun*, adlı eserinde bunu belirtmiştir.

«Ölümsüzlüğün ayakları dibinden yüreğe yükselindiği zaman, masumiyet ya vahşi göz-yaşları, ya da buğulu bir nem şeklinde terk edilir. Benim günahım, hain bir kadın olmam ve bütün korkuları aşarak büyük bir zevkle araladığım o altın saçları, Tanrıların karıştığı öpücüklerle öpmemdir.»

Son olarak, sapıklığın hiç de acemisi ve yabancı olmayan Verlaine'in sevicilere adanmış «**Parallèlement**» adındaki altı sonesinden «**Pensionnaires**» adlısını örnek alalım:

Biri onbeş, öbürü onaltı yaşındaydı
Aynı odada uyuyordu ikisi de,
Ağır bir Eylül gecesiydi
Nârin mavi gözler, çilek yanaklar
Daha rahat etmek için, her ikisi de
Çıkarmışlardı amber kokulu geceliklerini
Genci uzatıp kollarını bir yay gibi gerildi
Kardeşi tutarak ellerini öptü onun
Ve düşüp bir yaban gibi dizlerinin üzerine
Sarıldı sarı gölgeliklerin derinliklerine
Ve çocuk güzel parmakları üzerinde
Vaidkâr valsler yaptı,
Gülümsiyerek pembe masumiyetiyle.

Fakat edebiyatta, kadınlar arasındaki bu ilişkiyi en iyi dile getiren Colette olmuştur. Onun «**La Vagabonde**» adındaki eserinden alınan şu birkaç satır, onun bir, iki kelimeyle bu psikolojik gerçekleri nasıl ortaya koyduğunu pek güzel göstermektedir:

«Birbirine sınıksıkı sarılmış iki kadın, za-
afın, kederli ve içe dokunan bir tablosudur.
Belki birbirlerinin kollarına sadece uyumak
için sığınmışlardır; belki de bu, daima kaba
olan erkeklerden bir kaçış, zevkten çok daha
fazla arzu edilen ihmal edilmiş, mânasız olan
hissi, aynı zamanda duymanın verdiği, o bu-
ruk zevki aramak içindir.»

Bu kısım, İngiliz edebiyatında, seviciliğin
etkilediği bazı örnekleri vermeden kapayamı-
yacağım. Radclyffe'in «Yalnızlık Kuyusu» ile
«Olivia» sı, insana iki fincan çay arasında ya-
zılmış fantezi bir şiir etkisi yapmaktan ileri
geçmemektedir.

2

ŞAİRANE RÜYALAR, YAHUT BAŞLAYIŞ

Benim kendi anılarım, genç kız rüyalarının cinsel sapıklığa nasıl başladığını açıklamak bakımından yardımcı olacaktır. Sonbaharı

kurşunî bir sabahında L... deki manastıra geldiğim zaman, henüz onüç yaşımdaydım.

Ders yılı henüz başlamamıştı ama, benim gibi diğer bazı öğrenciler de, tatil sona ermeden buraya yollanmışlardı. Bu manastırda, her şey düşmanca görünüyordu gözüme; Bir sürü yabancı vardı. Otuz kişi, vaktimizin çoğunu koskoca bir avluda, ya oynayarak, ya da gezinerek geçiriyorduk.

Oyun oynamak hiç içimden gelmiyordu... Son derece sıkılıyor ve kendimi âdetâ sürgünde hissediyordum. Ama gençlik sohbetleri sayesinde, kendisini çok sevimli bulduğum, ufak tefek, sarışın bir kızla arkadaş oldum. Kendisine bu büyük avluyu keşfetmemizi teklif ettim. Zira buluştuğumuz köşedeki sırada, daima can sıkıcı bir şekilde bizi dinleyen bir takım kulak misafirleri bulunuyordu... Sırlarımızın bir ortağı daha olduğunu keşfettik. Şairler hakkında bilgi sahibi bir kişi. O da bizler gibi, Musset ve Verlaine'i seviyor, Lamartine'den ezbere şiirler okuyordu.

Diğer kızların, rüyaların kanatlı dünyası hakkında hiç bilgileri yoktu... Daha çocukken keşfedilmiş yazarlar! Eski dostlardı onlar bizim için... Nasıl bir heyecanla onlardan bahsediyor, mısraları ile nasıl kendimizden geçip sarhoş oluyorduk.

Yeni arkadaşıma bir gün birlikte yürüyüşe çıkmamızı teklif ettiğim zaman, (o buraya geleli bir yıl olmuştu) bana ikişer ikişer gezmenin yasak olduğunu, sadece, beşer kişilik

guruplara izin verildiğini söyledi. Böylece ahlâkımız korunmuş oluyordu. Beş kişilik guruplarda bir kişi daima açıkta kaldığı için kötü bir şey yapıldığı takdirde ihbar olunma tehlikesi vardı .

Ders yılı başlayıp da, dünyanın dört bucağından öğrenciler gelince okulun amansız disiplini birden kendini gösteriverdi. Her sabah ayin, dersler, yemekhane, çalışmalar ve başlangıçta beni bir hayli şaşırtan el altından görülen işler ve çevrilen dolaplar. Bu gizli tekliflerden biri bana, eğlence tertiplenen günlerden birinde yapıldı' O gün, yağmur yağdığı için büyük kapalı avluda toplanmıştık.

Benim sınıfımda olmasına rağmen, ben-den yaşça çok daha büyük ve son derece çirkin bir cavalı kız yanıma gelerek bir girişe lüzum bile görmeden, konuşmaya başladı:

— Seninle görüşmek istiyorum. Benim arkadaşım olur musun?» dedi.

— «Elbette,» diye büyük bir saflıkla cevap verdini.

Çirkin olduğu için, kendisine dost edinmekte güçlük çektiğini, iyi bir arkadaş aradığını sanmıştım.

— «Oh!» diyerek elimi sıktı. «Çok sevindim... Şimdi sana, hemen bir hediye vermemliyim.»

Bana dinî bir tasvir verdikten sonra, arkasına benim ismimle kendi ismini yazdı. Altına da şunları ilâve etti: «Seni seven birinin hatırası.»

Son derece şaşırmıştım. Bütün saflığıma, Freud'un keşfettiği cinsel baskılar konusunda tamamen bilgisiz ve cahil olmama rağmen içimden gelen bir his, bana bu arkadaşlığın hiç de normal bir şey, olmadığını söylüyordu. Kızardım. Kız bunun farkına varınca açıklamada bulundu

— «Elbette. Yenisin sen... Burada hepimizin birer «kız arkadaşı» vardır. Yahut diğer bir deyimle hepimizin küçük kocalarımız vardır... Bu resmi iyi saklamalısın, zira bunu bir başkasına vermek kesinlikle yasak olduğu gibi, arkasına yazı yazmanın da cezası çok büyüktür. Arada sırada tanımadığımız rahibeler, arama tarama yaparlar. Üzerlerinde bu resimlerden, yahut da mektup bulunanlar hemen manastırdan kovulurlar. Saklanacak en iyi yer ya şiltenin altı, ya da kilisedeki dua kitabının arasıdır. Kitaplar kilisede kaldığı için, rahibeler günaha gireceklerinden korkup crasını aramazlar.»

— «Ya mektuplar?» Ne biçim mektup bunlar?

— «Görüürsün, diye cevap verdi. «Bu akşam dua saatinde sana bir tane yollarım.»

— Ama bak,» diye söze başladım, «Senin le arkadaş olmak istediğimi hiç sanmıyorum...

Zil çalmaya başladı. Hepimiz ayağa kalktık, konuşmadan, ikinci zilin çalmasını beklemek zorundaydık. İkinci zil, yerlerimize gidip oturmamızı işaretledi. Bu yüzden sözümü bitirmeye imkân olmadı.

Dersimiz fizikti. Oysa ben, ne hidrolik makineler, ne de baskı süpürleri ile ilgileniyor, sadece az evvel başıma gelenleri düşünüyordum.

Saat dörtteki teneffüste, korktuğum için, O Cavali kızdı kaçmak istiyordum. Çay içtiğimiz, yemekteyken çıktuktan sonra bir gurup dindar öğrencinin yanına sığındım. Onlar serbest saatlerini Tanrıya adayıp, gönüllü olarak «Melâikeler» âyinine katılacaklardı.

Manastırın kilisesinde, her hafta defalarca dini âyinler olur; ve bunlarda Hazreti İsa'nın kutsal sözlerinin açıklamaları yapılırdı. Ben, o gün fazlasıyla dalgındım. Gözlerimi yüzlerce kız üzerinde dolaştırarak, hangilerinin birbirleri ile, «Arkadaş» olduklarını bulmaya çalışıyordum.

Ve ilk defa olarak o gün bir insan yüzü keşfettim...

Kilisenin içi, sıralardan meydana gelmiş, bloklara ayrılmıştı. Her öğrencinin belirli bir yeri olduğu gibi, her blok da bir sınıfa yahut, sınıfın bir kısmına aitti. Bu sıraların arasında geçmek çok güçtü. Orada diz çökerek Tanrıya ebedî dualarımızı ederdik... Benim oturduğum yer, kilisenin hemen hemen ortası olduğu için, sağ ve sol tarafımdaki sıralarda oturan bir sürü kızın yüzünü görebiliyordum.

Siyah üniformaların, sert ve dik yakaları (alçak yaka yasaktı) üzerinden yüzler yükseliyordu. Herbirinin başında son derece komik, çok geniş kenarlı şapkalar vardı. İster kış, is-

ter yaz olsun, hepimiz, Tanrının evine girmeden evvel hasır şapkaları başlarımıza giymek zorundaydık.

Yüzleri teker teker inceliyor, manastırın, insanın kişiliğini yıkan emirlerine itaata alışmış çehreleri bulup çıkarıyorum... işlerinde gerçek güzelliğe sahip tek tük kızlar da vardı... Işıklar içinde yıkanan, bembeyaz bir alın, rüyalı gözler, farkedilmez ya da insanı çıldırtabilecek gülümsemeler...

Hayatta, bu değişmez ve yasak kurallardan başka bir şey beklemeyen, saf ve samimi genç kızların söz dinler yüzleri, sıra sıraydı gözlerimin önünde...

Bir insan çocukluğun masum sükûnetinden çıktığı zaman, yüreği bir şevkat, bir yakınlık ister ama, henüz sevmeyi bilemez. O zaman sığınak kitaplardır. Manastırda ise, ayda sadece bir tek kitap okunmasına izin verilir, o kitap da baş rahibe tarafından seçilirdi.

Güneş ışığında yıkanan ve beni dalgın dalgın baktıran bu yüzler bana ne veriyordu? Işıltıcı ve sıcaktılar. İçlerinde çirkin ve sevimsiz olanları da vardı... Cava'lı kızınki gibi.

O sabahın anısı hiç de hoş bir şey değildi benim için. Tıpkı yağmurlu bir günde üzerine basılan bir sümüklü böcek gibi iğrendiriciydi. Yine de elimde olmıyarak, gözlerimle onu aradım. Birkaç sıra arkamda oturuyordu. Farkedilir bir şekilde kendisine bakma-

mı beklediği belliydi. Beni tanıdığını belirten bir işaretle başını salladıktan sonra, hemen elindeki dua kitabını yere düşürdü, kitabı benim yerden kaldırmamı anlatmak istiyordu. Geçidin tam yanında oturmadığım için en yakındaki öğrenci, kitabı alarak bana uzattı. Katlanmış bir kâğıda yazılı o «ateşli» mektuptan; okul arkadaşlarımdan; işi birbirlerine rüyalı gözlerle bakmaktan çok daha ileri götürdüklerini ve bu dostluğa bir takım oyunlar karıştırdıklarını hemen anlamıştım.

Alfe adındaki Cava'lı kızdan o açıklamayı aldıktan sonra, na cevap vermeye niyetli olmadığım gibi, bu işlerde fazlası ile yeni olduğumdan bir an gözlerimi diğer sıraların üzerinde gezdirerek o mektubun, bana hangi kız tarafından gönderilmesini istediğimi araştırmaya başladım.

O zaman, Alfe'nin bazı marifetlerinden haberim yoktu. Zira benden çok daha az saf olan bazı kızlar, benim, onun yanaşma çabaları ıkarşılık vermediğimi anlayınca, kendisini teselli etmek için tekliflerde bulunmaya başladılar... Böylece beni unuttu.

Ama bu yüzler rüyalarımın musallat olmuştu bir kere, gelişmemiş şefkatimin rüyalarına. Hele içlerinden birini aklımdan çıkarmıyordum bir türlü. İsmi bile bilmediğim bu kız, bir sınıf yukardaydı benden. Bir çeşit büyüleyici ışık, nefis bir insanlık saçıyordu dört bir yanına. «Gelecekte benim en büyük zevkim bu olacak,» diye düşünmeye başlamış-

tım. Öylesine sıcak. Öylesine hayat dolu bir kızdı ki, sanki bu kasvetli manastırı yeniden hayata kavuşturmuştu... İki kalın altın rengi örgü, o çirkin üniforma şapkasının altından omuzlarına uzanıyordu. İçimde yepyeni vahşi bir his, bu saçların arasında ellerimi dolaştırmaya, onun güneşin olgunlaştırdığı bir meyva gibi yanık yüzünü okşamaya zorluyordu beni.

Manastırın öyle bir havası vardı ki insana her şeyin buz gibi soğuk olduğu zannını veriyordu; Duvarlar, rahibelerin yüzleri, bize verilen eğitim ve içinde en ufak bir mantık parçası, biraz zekâ eseri dahi bulunmayan bir takım dinî inançlar çerçevesinde kabul etmek zorunda olduğumuz din... Oyse ben şahsen o sıcaklığı düşünüyorum.

Böylece sevdim o yüzleri... Ne derece uzakta olurlarsa, okul kanunlarının sıkılığı sınıfları birbirinden ne derece ayırıyorsa, ben o derece büyük bir umutsuzluk içinde onların hayallerini arıyor, onlara yaklaştırmaya çabalıyordum. Kendi yaşımdaki kızlar arasında, beni teselli edebilecek, tek bir çehreye rastlamadım. Daima erken gelişmişliğin bezginliği ile yorgunluğunu taşıyan bu yüzler beni kendilerine çekiyordu. Neticede, benden daha büyük olan bu genç kızlar benim üzerimde bir insana sahip olma arzusu konusunda bilgi veriyordu ki, bu sahip olma hissi, aslında bende henüz gelişmemişti. Ve ben bu hislerim sayesinde, arzularımın; rüyalarımın ekmegini, suyunu elde ediyordum sanki.

Kendi kendime icad ettiğim bu çeşit rüyalarda, öylesine erişilmez prensesler yaratıyordum ki, bu da beni saflığımı, temizliğimi yitirmekten korudu.

O buz gibi gecelerde, istirahate çekilmiş yorgun sığırlar gibi, kurşun ağırlığındaki uykulara daldığım zaman, yatakhanelerde neler olup bittiğinden hiç haberim olmuyordu. Sınıflara kadar uzanan, küçük rezaletlerin yankıları benim de kulaklarıma geliyordu. Falan ve filân, kızlar okuldan kovulmuşlar... Biri diğeri ile birlikte yakalanmış... Kızların eşyaları arasında bir arama (buna ziyaret deniliyordu) yapılmış ve bütün kutsal resimlere el konulmuş... Bir kız başka bir kızla bir macera yaşıyormuş... Ama fazla uzun sürmezmiş bu...

Ve bu gibi ilişkiler genellikle daha serbest olduğumuz, hürriyetin tadını daha fazla çıkardığımız (tıpkı gerçek hayattaki gibi) tatil günlerinde, yortularda kuruluyordu.

Manastırda kaldığım süre içinde, tenefüslerde gizlice karşı karşıya geldiğimiz bir kaç çehre hatırlıyorum. Birbirimizi tanımıyorduk bile. Titrek bakışlarla gözgöze gelir, «Yarın görüşürüz» der ve bunun saatini, rahibeler şüphelenmesin diye sınıflarda ayarlardık.

Günlerden bir gün, mucizeler yaratan kutsal bir mağarayı ziyarete gidecektik. Treni beklerken ormanda menekşe toplamamız için izin verdiler. Birden o altın saçlı kız yanımda belirerek beni öptü. Sonra bir daha görmedim onu.

Kısa bir süre sonra, bize piyano öğreten ve hepimizi kendine âşık etmiş olan genç bir rahibenin gurubuna katıldım. Bunca yıl sonra onun yüzünü hatırladığım zaman, gözlerimin önüne hep, mihrabın üzerinde duran kutsal bakirenin yüzü gelir.

Belki de on beş yaşında bir kızın bulduğunu sandığı o sonsuzluğun aşkı için manastırda kalırdım. Ama bazı ailevî sebepler oradan ayrılmama ve bir daha da geri dönmememe sebep oldu.

Daha sonraları Lise'de bana daima yabancı kalmış olan o adetlerin iyiden iyiye farkına vardım. Oysa zaman ve mekân burjuva terbiyem ve yetiştirme tarzım üzerinde hiçbir değişiklik yapmamıştı.

Havelock Ellis, genç kız öğrenciler arasındaki «ezinti» (Crush, İngiliz ve Amerikan argosunda bir kızın başka bir kıza karşı sevgi duyması anlamına gelir) ilişkisini şöyle açıklıyor:

Genç okul kızları arasında karşılıklı duyulan ilgi ve sevginin kuruluşundaki nedenleri araştırmak, pratik yönden büyük değer taşıyan ilginç bir şeydir. Dostlukla, cinsel duygular arasında bocalayan bu çocukca aşklara, kızların koyun sürüleri gibi, bir arada okutuldukları bütün ülkelerde rastlanmaktadır. Belirtileri garip bir şekilde aynı olan bu ilginin kişilik, zaman ve mekânla hiçbir ilgisi olmadığı gibi, çoğu zamanlar, karşımıza bulaşıcı bir hastalık gibi çıkmaktadır.»

İtalya'da, biri akıl hastalıkları uzmanı, diğeri psikolog olan, Obici ve Marchessini adındaki ilim adamları devamlı olarak ellerindeki delillere dayanarak bu garip olayları süreli ve dikkatli bir şekilde incelemişlerdir. Aynı eğilim İngilterede hatta, en modern okullarda bile görülmüştür. Hele bazı Amerikan kolejlerinde bu sevicilik ilişkileri insanı ürkütecek derecede almış yürümüştür.

Bu âdetlerin ortadan kalkmış olduğunu düşünmek büyük hata olur. Elimdeki belirli bilgi ve itiraflara göre, bu eğilim dünyanın her tarafında sürüp gitmektedir. Bu ateşli dostluklar, ister masum, ister sapıkça olsun, daima romantik bir şekilde gelişen, kadınlığı ortaya koyan, bunu bildiren birer haber gibidir.

Bazı okullarda bu arkadaşlık, «ezinti» deyimiyile adlandırılır. Bu kelime, hem hisleri hem de sevgiyi belirtir. Bazı okullarda ise, bu ilişki «kudurganlık» diye adlandırılır. Bilhassa çok tanınmış, büyük bir İngiliz Okulunda. Ama bu argo deyimlerin, böyle ilişkilerin var olduğu diğer okullarda da aynı şekilde kullanılması şart değildir.

İngiltere'de, «ezinti» veya «kudurmak» deyimleri, genellikle, karşılık görmeyen aşk için kullanılan deyimlerdir.

Bir çok okullarda görülen bu ilişkiler, sanıldığından çok daha saf ve masum şeylerdir. Fikirleri altında, cinsel duygular olsa bile, çoğu zaman bu arkadaşlıklar, plâtonik bir zemin

üzerine kurulmuştur. Hayalî bir aşk olarak devam eder bu hisler. Böyle ilişkiler, psikolojik unsurlardan, yeni uyanan cinsel ve ruhi gelişmeden, insanın o yıllarda özlediği ve düşlediği samimiyet ve yakınlık isteklerinden doğar. Her okulda belirtileri aynı şekilde ortaya çıkar. Karşılıklı yazılan ateşli aşk mektupları, verilen hediyeler, birbirini devamlı olarak görme arzusu, elele tutuşmak, kucaklaşmak, öpüşmek, kıskançlık ve sevilenin özelliklerini aşırı derecede büyütme gibi. Bütün bunların dışında da bu ilişkilerin en büyük sebeplerinden biri, devamlı olarak cinsel konulardan bahsetmek isteğidir.

Çoğu zaman da iki taraf bu şekilde konuşmaların, kendilerine istenmeyen bir davranışı yaptıracağından haberdardır ve böylesine bir eğilimin daha ilerilerine gitmekten çekinirler.

Şimdi, boş vakitlerini böyle duygular ve karşılıklı yakınlaşmalarla geçiren kişiler, sevicilerle bir sayılabilir mi? Elbette ki, hayır. Bu tehlikeli sapıklık merak ve kaçamak yüzünden denememiş olsa bir çok kökleşmiş sevicisi, şimdi içinde bulundukları durumlarda olmazlardı.

Ben bunları, sefih kişiler yerine bir kurban saymaktayım.

Şahsen, kutsal resimler, ateşli sözleri, bazı meşhur şiirlerden apartılmış mektuplar, kurutulmuş güller gibi şeyleri ben de sakladım. Ayrıca bunların arasında, üzerinde sade-

ce numara olan boş bir kâğıt vardı ki, Donatello'nun resimlerinden çıkmış gibi güzel olan, şimdi ismini bile hatırlamadığım o genç rahibeden aldığım tek hatıraydı.

Daha sonraları, hayat gerçeklerini gözlerimin önüne serip o ölü güllerin kokuları gölgelere karışıp kaybolunca, hepsini yok ettim. Hepsini unuttum.

3

KADINDA CİNSEL DÖNÜKLÜĞÜN TIBBİ AÇIDAN İZAHİ

Bu incelemeye: «Gerçek vak'alar»ı ve «İfşaat» la ilgili fasılları koymadan evvel, kadınların erkeklerle normal münesebette bu-

lunmayı reddederek, kendi cinslerinden olanlarla anormal ve ahlâk dışı münasebetlerde bulunmaları hususunda doktorlarla psikiyatrislerin açıklamalarına temas etmek istiyorum.

Bir hastane doktoru olan Noel Lamare, Kadın Cinsel Bilgileri adlı eserinde, şöyle yazıyor: «Hemen hemen sistematik bir şekilde, kimsenin üzerinde durmadığı korkunç hayatı, cinsiyet meselesini ele alarak, incelemek için bugün bile, zaman henüz gelmemiştir. Geçmişte, bu konu üzerinde duranlar, hem takbih edilir, hem de bu ahlâksızca bir hareket sayılırdı.

«Gerçekten genellikle dürüst kadının, hiç bir cinsel hissi olmadığı farzedilirdi. Geçmişteki kuşaklar, bugünkü kuşağa gelene kadar hep, gerek erkeğin, gerek kadının, eşit cinsel hak ve hürriyetlere sahip olması gerektiğini düşünmediler. Diğer taraftan kadın da, bir aşağılık hissine müptelâydı ve erkeğe kıyasla o, daha küçük görülürdü.

«Bu hisler sebebiyle kadın, çok uzun bir süre keyfî olarak erkeğe tâbi yaşadı. Kadının cins bakımından duyduğu aşağılık hissini, lüzumlu ve kaçınılmaz olduğu inancının hatâlı olduğunda hiçbir zaman durulmadı, kadın için mevcut memnuiyetlerle kimse meşgul olmadı.»

Noel Lamare'ın eserinden uzun pasajlar almamın sebebi, bu soruyu psikanaliz açısından ele almak istememden dolayıdır. Benim

kanaatimce, onun tarif ettiği durumun gerçek sebeplerini ancak modern psikanaliz metodlarıyla ortaya ıkarabileceğiz ve bazı kadınları —sayıları tahmin ettiğimizden çok daha fazla — evlilik içinde veya dışında normal seks münasebetlerine karşı çekingen veya dışman yapan, onların şehavî hayatlarını ve bütün yapılarını başka kadınları sevmek anormalliğine —ki bu anormallik basit bir tecesssten, bir fikri sabitse, hattâ bir faciaya kadar farklı derecelerdedir— doğru yöneten gerçek ve kat'i sebepleri izah edebilecekđiz.

Noel Lamare: «Cinsel potansiyelini erkek derecesinde kullanmak hususunda kadın da, mutlak bir hakka sahiptir» diye, yazıyor. «Kadına bu hakkı tanımak, ona bu gerçeği tanımak, onun cinsel hayatın ihtiyaşını tam mânasıyla yaşamasına yardım etmek, vazifemizdir. Bu vazifeyi bize, sadece üstün bir medeniyetin ilhamı olan insanî sebepler değil, fakat aynı zamanda sosyal, psikolojik, cımağı ve bedenî sağlık sebepleri de dikte ettiriyor.»

«İşte bunun içindir ki, kadınlarda görülen soğukluk hali, muhakkak surette üzerinde dikkatle durmamız gereken «tamamen beşerî bir problemdir. «Profesör Ameline).

Kadında soğukluk «kadın için mukabil cinsten biriyle vajina yoluyla cinsî münasebette bulunurken, orgazm olma imkânsızlığı diye tarif ediliyor.

Soğukluk için şu terimler kullanılmaktadır: Anafrodizya (tıbbî terim), cinsel anestezi, erotik donukluk.»

Çeşitli yerlerden aldığım pasajların, okuyucuya çok uzun görünmesi ihtimaliyle, buraya bir nokta koymak istiyorum, fakat bu bahiste daha derinlere inemediysem, inmeye muvaffak olamadıysam, o takdirde, az evvel sözlerini yukarıya aldığım bu ünlü mütehas-sısı âdeta «bir kadınla erkeğin normal surette birleşmesi sırasında, orgazma ulaşamayan kadının, kesin surette frijid olduğunu söylemiş» olduğu için, tenkid eder gibi olacağım.

Noel Lamare, bir başka pasajda da şöyle yazıyor: !Şurası muhakkak ki, ideal olan, kadının göğüslerinin, dudaklarının ve iç ve dış dudaklarının okşanması üzerine, geçirdiği klitoris orgazmını müteakip erkekle tam mânasiyle kucaklaşıp, hazzın zirvesine çıkıldığı sırada, artık klitoristen bütün bütüne ayrı olarak, vajinanın derinliklerinde duyduğu orgazmdır.»

Bu son sözler, bir izah tarzını mâkul biçime sokmaktadır. Bu ise, doktor veya psikanalist dışındaki kimseler için, halkın bir takım hislerini rencide etmeden izah, biraz güçtür.

Normal birleşmede erkekten hiçbir zaman tam mânasiyle cinsî bakımdan tatmin olmamış bulunan bir kadının, bu hazzı bir takım okşamalarla duyabileceği de bu tıbbî izahattan anlaşılacaktır.

Fakat bu noktada her şeyi psikanalize izaha kalkışma hâtasına düşmeden psikanalis-

tin ihtisas sahasına giriyoruz. Bir erkekle normal cinsî hayat yaşama konusuna ilgi göstermeyen kadın, çok geçmeden erkekten tiksinemeye başlayacaktır ki, bu his de onu erkekle her türlü cinsî temastan kaçınmaya sevkedecektir. Bahsettiğimiz tipte kadının, erkeğe duyduğu tiksinti, neticede bir memnuniyet ve nihayet de bir fobi halini alacaktır. Ondan sonra da en kötü dimağî bozukluklar için o kadına yol açıktır.

Kendinde anormallikler hisseden kadının ruhî ıstırapları, çok zaman toplumun bazı kısımlarında, ahlâkî ve ruhî duyguların normal bir çiftin cinsel hayatının açıkça ele alınmasına engel olduğu, çevrelerinde çeşitli bazı utanç hisleri dolayısıyla gizlenir.

Bu gizliden gizliye hasta olan kadınların bazıları, mâkul ve anlaşılır zevkler ararlar ve fırsat çıktığı takdirde, erkekten alamadıkları —çok zaman erkeğin beceriksizliğinden, cehaletinden veya bencilliğinden ötürü hazzı kendi cinslerinden kadınlardan alırlar, ondan sonra da kolayca seviciler mezhebinin sadık müritleri haline gelirler.

Lyons'da yayınlanan bir mekido - sosyal derginin nâşiri olan Dr. Loras, seviciliğin sebeplerini, aşağıdaki cümlelerle izah ediyor:

— “Organik sevicilik sebepleri nisbeten ender görülür. Buna mukabil, psikolojik sebeplerden ileri gelen sevicilik hallerine çok daha sık rastlanır. Hekimler çok zaman, ruhî bir takım dertlerin veya komplekslerin sonu-

cu olarak edinilmiş psikolojik köklü sebeplerle karşılaşırılar.

«Lesbiyen, anormalliğini ya anatomik bir sebebe —meselâ tenasül organlarında bulunan farklı bir duruma— veyahut da endokrin guddelerindeki bozukluklara atfedecektir.

«Nasıl kadın tipli erkekler (adrogynoides) varsa, aynı şekilde erkek tipli kadınlar da (gynandroides) mevcuttur.

«Cinsel sapıklık kurbanlarıyla karşılaşıldığı zaman, evvelâ endokrin bezlerinin doğru çalışıp çalışmadığı kontrol edilmeli, sonra da pitüit, tiroid bezlerinin yumurtalıkların ve reküstü bezleri dikkatle muayene edilmelidir.

«Seks hormonlarını çıkaran böbreküstü guddeleri, aşırı bir faaliyet göstermekte de olabilir; bu bezler, fazla miktarda erkek hormonu çıkarırlar; o takdirde kadında bir takım erkeklik belirtileri görülecektir. İşte erkeğe karşı hiç ilgi göstermeyen kendine arkadaş olarak, daima genç bir kız veya genç bir kadın arayan sevicilerin, hareket noktası burasıdır»

Fakat daha evvel de izah ettiğim gibi, guddelerde görülen bozukluklara ek olarak, kadını sadece bir diğer kadından cinsî veya hissî zevk duymaya sevkedecek psikolojik sebepler mevcuttur.

Nasıl bazı erkekler, pederast olarak dünyaya gelirlerse, bazı kadınlar da doğuştan sevicidirler. Bunlar anormal veya vücut yapısı bakımından sapık kimselerdir .

Bu tip kadınlarda, daha küçük yaşıta aşırı bir cinsel tecessüs vardır ve ister bir kız okulundan yetiştirilsin, ister fabrikalarda, atelyelerde çalışmaya gönderilsin, bütün hayatları boyunca «bir fetheden âşık» rolüne bürünmeden evvel, baştan çıkarılırlar. Zaman zaman evlenip çoluk çocuk sahibi oldukları da görülür, fakat yine de bu eğilimlerinden kurtulamazlar. Kocalar ister bu durumdan hoşlansın, ister karılarının bu temayülerini körüklesin, bu hale göz yumarlar, kocaların bu tipte kadınları hayatlarından uzaklaştırmaları nadir görülen bir haldir.

Şahsen evlilik hayatlarını kimseden gizlemiyen bir çift tanırım. Evlendikleri günden kocanın —ki üçüncü sınıf, dejenere bir yazardı— ölümüne kadar, bu çiftin evinde «üçüncü cinsiyet» mensup bir başka insan daha mevcuttu. Bu üçlü izdivacın hiç de romantik bir havası yoktu. Bu macera —ki kocanın da, karının da işine geliyordu— uzun yıllar devam etti ve ancak üçüncü şahıs bir takım komünist fikirleri —yani medenî bir toplumda nelere müsaade edilmesi, nelere edilmemesi gerektiği konusunda düşünceler — savunmaya başlayıp da «burjuva çift» bunlar kendisiyle paylaşmadıkları zaman, üçlü izdivaç sona erdi.

Bunun üzerine dünyada yapayalnız kalan «dul» taşrada bir eve çekildi. Kocasının gömüldüğü yere yakın ve onunla harp yılları esnasında sığınmış oldukları bir yerdin burası;

artık hergün kocasının mezarına taze çiçekler koyuyor ve onu gözyaşlarıyla suluyordu. Bazen oraya ağlamaya, yanında «üçlü izdivacın eski mensubuyla veya yanında seviciliğe yeni alıştırdığı bir başka genç kız veya kadınla geliyordu.

Benim görüşüme göre, bu vak'a, dimağ hastalıkları sınıfına girer, fakat bu hususta kesin kararı da ancak bir doktor verebilir.

Kadınların yine kadınlara karşı duydukları şehvî arzular erkekler için duydukları normal cinsî arzular kadar sık görülen bir haldir.

Dr. Loras: «Erotomanyadan başka» diye yazıyor, «insan insiyaklarının sapıklıklarıyla beliren dimağî bozukluklar da görülüyor. Arkasından aile bakımından olsun, sosyal bakımdan olsun, ahlâkî çöküşle birlikte, sevicî anormal bir yapıya sahipmiş gibi görünmeye başlıyor. Artık o, doğru dürüst karar verebilecek, gereken yerde irade gücünü gösterebilecek halde değildir, her söze inanır, her tavsiyeye kulak verir hale gelecektir. Artık cinsel sapıklıklar için zemin hazırdır ve şayet bahis konusu şahsın dimağı kapasitesinde zayıfsa, kolayca erkek tipli, faal sevicilerin kurbanı haline geliverecektir.»

CİNSİYETLER ARASINDAKİ FARKLAR

Standart bir sevicî tipi veya fizikî hakımdan sevicî tipleri var mıdır? İnsanın ileride, cinsî sapık haline gelip seviciliğe sürüklen-

necek bir genç kızı, çok öncelerden teşhis etmesine yarıyacak psikolojik malzeme mevcut mudur? Çocukluk olaylarına bakıp bir kızın bir gün gelip de Safo taifesine katılabileceğini ne dereceye kadar kestirmek mümkün müdür?

Bir çok tanınmış doktora, bu sualleri bir, bir sordum. Onların çok zaman, teferruat üzerinde ayrılan, kanaatlerinin bir sentezini yapmaya çalıştım. Okuyucuya bu yönde yaptığım araştırmaların ve incelemelerin sonuçlarını sunuyorum:

İşe, evvelâ iki ayrı cinsiyet arasındaki bâriz farkları sıralamakla başlayalım. «Erkek-siz kadınlar» ı incitmeden, cinsiyetler arasındaki farkları anlamak için, en akla yakın metod, evvelâ işe, erkeği takdimle, onun tarifiy-le başlamaktır. Şimdi erkeklerle kadınlar arasında başlıca farkları sıralıyoruz: Bir tarafta anatomik ve fizikî, diğer tarafta da fonksiyonel ve psikolojik farklar sıralanmaktadır. (Kaynaklar: Maranon, Hesnard, Szondi v.s.)

İKİ CİNS

I. ANATOMİK VE PSİKOLOJİK KARAKTERİSTİKLER

Kadın

A. Aslî (tenasül organ-ları)

— Yumurtalıklar ve Fallop boruları

— Klitoris ve dudaklar

— Vajina ve rahim

— Gelişmiş memeler

B. Talî (seksüel)

— Pelvisin kürek kemiklerine kıyasla daha fazla gelişmesi

— Zayıf lokomotor sistem

— Derialtı yağ ihtiyat-ları

— En ufak yaştan itibaren dökülmeyen uzun saçlar, yalnız koltuk altıyla apışta görülen kıllar.

— Çocukça, gelişmemiş bir lârenks, ince ses,

— Aralarında boşluk bulunan gelişmemiş kaşlar.

— Falza rengi olmayan yumuşak ten,

— Karakteristik kol-

Erkek

— Husyeler ve dış zar

— Kamış ve sünnet derisi

— Prostat

— Sarkmış göğüsler

— Kürek kemiklerinin pelvise kıyasla gelişmesi

— Çok güçlü lokomotor sistem

— Deri altında çok az yağ ihtiyatı,

— Vücudu gelişmiş şekilde örten kıllar, başta dökülen kısa saçlar, daha sert ve daha dik saçlar.

— Gelişmiş lârenks, kalın ses.

— Çok zaman ortada birleşen gelişmiş kaslar.

— Kaba renkli ten,

— Karakteristik koltukaltı kokusu.

II. FONSIYONEL VE FİZYOLOJİK KARAKTERİSTİKLER

- A. Aslî (tenasülî) — Kadın için duyulan arzu,
— Erkek için duyulan arzu,
— Seri seksüel orgazm, gebelik için şart
— Ağır cinsel orgazm, gebelik için şart değil-
gizm, tır.
dir. — Aşılama kudreti
— Hâmililiğe meyil, — Sosyal insiyak (yu-
âdet görme, hâmilelik, vanın savunması ve
doğurma, süt verme. bakımı)
B. Tâli (seksüel) — Muhabbet tepkile-
— Analık insiyakı ve rine karşı daha az has
çocuk bakma arzusu sas, dimağî çalışmala-
— Muhabbet ifadesi ra ve yaratıcı faaliye-
tepkilere karşı daha bü- te daha meyyal,
yük hassasiyet, soyut — Şiddet hareketleri-
ve yaratıcı faaliyetlere ne ve faaliyete taraf-
karşı daha az istek tar. Kudret ve hük-
— Şefkat, pasiflik, se- metmek arzusu, ver-
vilmek ve okşayış için me arzusu.
duyulan boyun eğme — Gerçekleri bilme
arzusu. gururu
— Dış görünüşte gu- — Doğrudan doğruya
rur, hafiflik, hareket insiyatif
— Subjektivite, hassa- — Objektivite, akılcı-
siyet lık,
— Hayallere ve sem- — Münakaşa merakı
bollere merak — Karakteristik yü-
— Karakteristik yürü- rüyüş ve davranışlar
yüş ve davranışlar.

Bu tablo, iki cinse mensup olanlar arasındaki farkları gayet açık bir şekilde göstermektedir. Fakat bu hassalar, iki cins arasındaki farkları belirtmek için çok ileri gitmiş bir görüşün mahsulüdür. Gerçekte kadınla erkek arasında, kadınlarla erkeklerin fizikî belirtileri arasında köklü bir fark mevcut değildir. Aradaki fark, keyfiyet farkı değildir. Tamamen kemmiyet farkıdır... Bunun sebebi de basittir: Her iki cinse ait tenasül organlarının müşterek bir menşei vardır. Her embriyoda bir Muler kanalı ve bir tenasüli yumrucuk vardır.

Zamanla Müller kanalı gelişir, fallop borularını, rahmi, vajinayı, tenasüli yumrucuk ise zamanla gelişerek klitoris (bızır) ile iç ve dış dudakları meydana getirir. Erkek olacaklarda ise, Müller kanalı şekil değiştirerek prostat küçük torbacığını, tenasüli yumrucuk ise gelişerek kamışı ve husye torbasını meydana getirir. Bu sebeple, her kadında doğuştan erkek yapısına temel olan organlardan başlayarak gelişmiş bir dişilik ve gelişmemiş erkek temayülleri, buna karşılık her erkekte de gelişmemiş dişilik temayülleri vardır. Modern günde ilmi de bu gerçeği her gün doğruluyor. Erkeklik özelliğini sağlayan endokrin bezeleri de hipofiz ve böbrek üstü bezeleridir.

Dişi ve erkek tiplerinin karakteristikleri, gerçekte her insanda birbirine karışmış vaziyettedir. Kadın, dişiliğin erkeklığe galip gelmiş olduğu yaratıktır. Erkekte ise, bunun tam tersi olmuştur. Fakat bu ikisinin arasında, bir

takım intikalî tipler mevcuttur ki, bunlar da yukarıda belirtilen, birbirine zıt temayüler hemen hemen eşit durumdadır.

Karışık cinsiyetler, durumu şüpheli fizikî tiplerde, meselâ, kriptö - orkidya hali veya memli hipertropi durumu gösteren insanlarda bulunur. Aynı zamanda, meselâ teni kaba ve kıllı kadınlarda olduğu gibi, tâlî-anatomik özellikler seviyesinde bulunur. Fakat karışık cinsiyetin mevcudiyetini gösteren başka hiçbir belirtinin mevcut olmadığı psikolojik tipler de görülebilir; meselâ, tıpkı bir erkek gibi hareket eden çok aktif, toksözlü, aklı başında, akılcı kadınlarda durum, böyledir. Cinsiyet karışımının, hemen hemen saymakla bitip tükenmeyecek kadar değişik çeşitleri vardır.

Bu karışık cinsiyet, neticede ne derecede homoseksüelliğe (bilhassa kadınlarda homoseksüelliğe) götüren bir durumdur? Bu soru, bugün bile hâlâ münakaşa edilmektedir. Bazıları iddia ederler ki, her iki cinse mensup homoseksüellerde de daima karışık cinsiyet haline rastlanır. Diğerleri bu tezi inkâr eder ve morfoloji tamamen normal olduğu halde, insiyakların tersine döndüğü, sapıklıkların görülebileceğini söylerler. Yani bu görüşü savunanlar, karışık cinsiyet halinin her zaman homoseksüelliğe yol açmadığı görüşündedirler.

Bununla beraber, erkek rolündeki sevice kadın, çok zaman mübalâgalı bir takım erkek karakteristikleri de gösterir. Meselâ, Maranın bu tip kadınların çoğunda üst kesici dişler a-

rasında, azı dişleriyle kıyaslandığı zaman, büyük bir aralık ve kesici dişler arasında da mübalağalı bir gelişme, aynı zamanda da ensede kıllar müşahade edilmiştir ki, bunlar tamamen erkeklerde görülen özelliklerdir. Erkek rolü oynayan sevicilerin sesleri çok zaman erkeklerinki gibi kalındır, sert adımlar atarak yürürler ve tenasül organı üzerinde çok yaygın şekilde pübik kıllar (ki normal kadınlarda pübik kılları bir üçgen biçimindedir) görülür.

Güçlü sporlara ve avcılığa meraklıdırlar. Fakat sevicî bir çiftte erkek rolü oynayan kadının, bilhassa erkek karakteristiklerine sahip olduğunu farketmek yanlıştır. Marcel Ayme'nin tâbiriyle: «Albay tipli» kadınlar veya panayırlarda teşhir edilen sakallı kadınlar genellikle frijiddirler ve çok az cinsel arzu duyarlar; bu tiplerde her şey sanki çok yoğun bir erkek unsuru dışı hormonu tesirsiz bırakmış gibidir.

Diğer taraftan, bunun neticesi olan dış görünüşteki çirkinlik de, bu tip kadınların, bir kadın gibi davranmalarını önler, bazan onlarda cinsî depresyonlara yol açar. Diğer taraftan, daha hafif dozda erkeklik güzellikleri ise, kadını ya kadın tipli efemine erkeklere, veya kadın eşlere yöneltir.

Bazı mütehassıslar, normal kadında çok az cinsel iştihâ bulunduğunu, cinsî arzuları yoğun kadınlar ise erkek tipli kadınlar oldukları görüşündedirler. Profesör Heşnard Sekso-loji Tretesi adlı eserinde bu görüşü ileriye sürüyor.

Bazı yetkililer, kadınlara hiçbir cinsel iştiha tanımayan o çocukça alaturka, eski davranışlardan kendilerini bir türlü kurtaramamış gibi görünmektedirler. Bu şahısların cinsel hazzın tamamen erkeklere mahsus bir duygu olduğunu ispat için sarfettikleri devamlı çabalar da, şüphesiz ki, bu sebepten ileri gelmektedir. Bizce bu kategoride öyle tam mânâsıyla dişi olmayan, fakat diğerlerinden daha dişi kadınlar vardır. Kadının tenasüli bağımsızlığı (bu aşırı erotizm ile karıştırılmamalıdır), Kadın aleyhtarı olan toplumumuzda pek revaçta olan bazı psikolojik cereyanları ortadan kaldırsa bile, gelecekte kadının sosyal kuruluşuna ve ahlâki mükemmeliyetine yardımcı olabilecek başka cereyanları güçlendirebilir.

Erkek tipli sevicilerin en belirli bazı özelliklerini alay konusu yaptıktan sonra şimdi de tipin dişi karşılığı olan kadında karşı özellikler mevcut olup olmadığını araştıralım. Bu tiplerin, kendilerine karşı koruyucu bir rol oynuyormuş gibi görünen kadınlara meyletmesinin sebebini tamamen bu tiplerin çocukluk devrelerinde geçirmiş oldukları tecrübelerle atfetmek lâzımdır. Bahis mevzuu tip tam bir kadın olabilir.

B upsikolojik sebeplerde çok farklı olabilir. Kız çocuk küçüklüğünde babasına çok bağılı olup aynı zamanda onun kabalığıyla hayal kırıklığına uğramış olabilir. Devamlı olarak himaye arar, fakat hayatının daha sonraki

safhalarında bu himayeyi kendisine babasından gelen o erkek husunetini hatırlatmıyacak birinden arayabilir.

Böyle çocukların, cinsel münasebetleri sadık bir şey gibi, tahayyül ettikleri ve bu yüzden erkeğe karşı gerçek bir dehşet hissiyle kapıldıkları da olur. Erkek cinsine ve kızlığının bir erkek tarafından bozulması halinde karşı duyulan bu korku onda gebelik bâdiresine karşı da bir korku uyandırır, bu yüzden de ne pahasına olursa olsun gebe kalmamaya çalışırlar. Çocuk doğurmanın kanlı bir hâdisê olduğunu tahayyül ederler ve bu sebepten yeni doğmuş bebeklere dokunmaya bile tahammül edemezler. Diğer taraftan, bebeklik çağını geçirmiş daha büyük çocuklara karşı son derece derin bir şefkat ve sevgi de gösterebilirler. Erkeklere karşı duydukları bu tiksınme hissi imtiyazlı muamele gören bir erkek kardeşe karşı çocukca bir kıskançlık halini de alabilir.

Anneye karşı duyulabilecek derin bir bağılılık hissi baba korkusunu ortadan kaldırabilir .Bazı kızlar, babanın zulmüne karşı kendilerine, annelerinin müttefiki gözüyle bakarlar. Kendilerini kurban — annenin safında görür ve daha sonraları da erkek tipi kadın eşlerin kolları arasındayken de anneleriyle birlikte, vaktiyle yapmış oldukları savunma paketini yeniden yaşamış gibi olurlar.

Bir sevici çifti teşkil eden iki eş arasında müşterek unsurlar ve eğilimler olabilir mi? Bir defa, her ikisi de erkeklerden nefret et-

mek ve anne olmaktan hoşlanmamak hususunda müşterektirler. Erkek rolündeki sevicinin erkeklere karşı duyduğu tikslenme hissine bir de onunla rekabet etmek için duyduğu arzu, hiç de ondan aşağı kalır tarafı olmadığını ispat hevesi de refakat eder, kadın rolü oynayan sevicisi ise, erkek denilen mahlûku hayatından tamamen tasfiye etmekten memnundur.

Sevici bir dişinin, cinsî haz duyabilmek için, eşine olan tabiiyeti, cinsî haz duymak için, bir erkeğin kadına olan tâbiyetinden çok daha fazladır; kadında adima bir ihmal edilmek veya terkedilmek (prensip olarak erkek tarafından) endişes mevcuttur; dişi sevicisi, erkeği hayatından çıkarıp atmak suretiyle, bu terk ihtimalini ortadan kaldırır.

Anneliğe karşı duyulan tiksinti ve annelik hislerinin yokluğu, gerek dişi, gerek erkek pozundaki sevicilerde müşterek bir unsurdur; ileride erkek rolüne girecek sevicilerde, bütün kadınca oyunlara, bilhassa bebeklerde olan oyunlara karşı bir burun kırma hali görülür ve bu tipler, daha çocuklarında oğlan çocuklarının oynadıkları oyunları tercih ederler.

İki sevicisi tipi arasında yaptığımız bu ayırımın, gerçek bir temeli var mıdır? Bu sorunun cevabı, müspet olmalıdır. Erkek homoseksüellerde bu ayrılık daha çok gizlidir. Fakat bu hallerde sık sık karşılaşılır ve bu tip homoseksüellerde, pasif olan, kadın rolünde olan erkek, çok daha samimidir ve bu durumu-

nu koca rolündeki erkeğe kıyasla, etrafa çok daha açık şekilde belli eder. Kadınlar bahsinde ise, seviciler, bazı eşlerine erkek, diğer bazılarına karşı ise kadın gibi davranırlar.

Kadınların, erkeklerden kadınlara dönme-lerinin sosyal şartların eseri olup olmadığı gerçekten merak konusudur. Toplum halinde yaşamının, bu hali teşvik ettiği muhakkaktır, fakat erkekler için de aynı hal vârittir. Yine bu hâl, kültürlü çevrelerde ve asabî tipler arasında daha yaygındır

Çeşitli sapıklıklara karşı, toplumda bir meyil görülünce, homoseksüellik artar. Fakat birçok diğer sahalarda olduğu gibi, bu sahada da bir genelleştirme yapmamaya dikkat etmelidir. Sevicilik ceryanlarının harp yıllarında ve harp sonrası devrelerinin başlarında yaygın halde görüldüğü tesbit edilmiştir. Bunun sosyolojik sebebi basittir. Harp sıralarında ve hemen harp sonrasında, daima bir erkek kıtlığı ve yokluğu hali mevcuttur.

Bir gerçek ortadadır; Homoseksüellik, kadınlar arasında erkeklere kıyasla çok daha yaygındır. Bundan sonraki faslı, bu konuya ve bunun neden böyle olduğunun izahına hasrettik.

5

LESBOS, KAÇINIILMAZ DEVRE

Neden homoseksüellik kadınlar arasında, erkekler arasında olduğundan daha gelişmiştir? Neden seviclik, kadınlar için daha tabiî bir

gelişme sayılmaktadır da, erkekler için bu derece normal sayılmamaktadır? Bu sorulara verilecek cevaplar, kadınla erkek arasında mevcut esaslı bazı farkları anlamamıza da yardım edecektir.

Bugün bile, kadınlar hakkında bildiklerimiz, erkekler hakkında bildiklerimizden daha azdır. Bu da, kısmen, erkeğin çok uzun bir zaman boyunca kadına efendilik etmiş olmasından ve tarihin daima tebaadan çok efendilerle ilgilenme meyli göstermiş olmasından ileri gelmektedir. Fakat son elli yıl zarfında aydınlığa çıkmış ikinci bir sebep daha var: Kızların psikolojik gelişmesi, oğlan çocuğunkinden çok daha karışıktır.

Küçük kız hayatının başlangıç devresinde annesiyle çok sıkı bir temas halinde yaşar, tabiatıyla oğlan çocukları da öyle gıdasını, şefkati ve himayeyi küçük kıza, annesi verir. Bu sebeple, küçük kızın annesiyle, homoseksüel bir hava içinde yaşamakta olduğu söylenebilir. Anne ile kızı arasında, herhangi bir seksüel alış-veriş olduğunu imâ etmeye kalkışmıyorum. Fakat kızın her hususta tam mânasıyla annesine tâbi olması, daha sonraları gelişerek belirli bir erotizm safhasına ulaşabilir. Küçük oğlan çocukları hakkında, bunu daha da kesinlikle söyleyebiliriz. Fakat daha sonraki gelişmelerde, kızla oğlan çocuğunun yolları ayrılır. Oğlan, bir erkek olmak için, annesine karşı duyduğu derin sevgiyi yavaş yavaş terkeder, evleneceği veya kendisine metres edi-

neceği başka bir kadına tevcih eder. Seçtiği insanın cinsiyetini değiştirmeden, sevgisi daha da gelişir. Halbuki, küçük kızlar için aynı şey söylenemez, çünkü genç kız, tam mânasiyle psikolojik bir dönüş geçirir ve bir tek kadına —ya annesine— karşı duyduğu aşkın yerine, bir erkeğin aşkını ikame eder.

Bu sebeple, psikolojik gelişme halinde olan genç kızın, takip etmesi gereken yol, bir oğlan çocuğun takip etmesi gereken yoldan çok daha tehlikelidir.

Müstakbel kadın üç, ya da dört yaşlarına doğru, bu dönüşü babasının şahsı üzerinde yapar. Fakat küçük kız, şefkatle sevmek hususunda duyduğu çok derin arzuya babadan mukabele göremeyip hayal kırıklığına uğrayabilir ve bu sebeple yeniden kadın sevgisinin cennetine dönmek eğilimi gösterebilir. Bu güç dönüş ikinci bir tam dönüş daha ilâve etmek lâzımdır ki, bu dönüş, normal kadınlar tarafından, zamanı gelince başarıyla yapılabilir. Burada resmî tıp tâbirlerini kullandığım halde, mütecaviz diye vasıflandırılacak ifadeler başvurduğumdan dolayı mazur görülmemi isterim. Oğlan çocuğunun ilk cinsel duyguları, ilk defa istimnaya başladığı zaman belirlir. Bu istimna sayesinde oğlan çocuğu gerçek mânada tatmin olur. Bu şekilde müstakbel erkeklik fonksiyonundan faydalanmaya başlar. (İstimna ancak anormal denilecek derecede sık tekrarlandığı, ya da erkek olgunluk çağına vardıktan sonra da bu işe devam ettiği

takdirde, asabî âraz meydana çıkabilir.) Küçük kız da, buna benzer şekilde hareket eder. Fakat bu bahiste, onun için işler daha karışıktır. Oğlan çocuğu normal yolu takip ederek bir müddet sonra seçtiği kadınla cinsî münasebette bulunmak üzere istimnayı bıraktığı halde kız, bütün cinsel hassasiyetini —kısmen veya tam olarak— tedricen gevşetir. Hülâsa etmek gerekirse, oğlan çocuk için istimnadan normal cinsî münasebete geçiş tek safhada cereyan eden bir muamele olduğu halde, kız için iki tenasülî kademe mevcuttur:

Kız çocuğu, oğlan çocuğa kıyasla tabii olarak daha homoseksüeldir, çünkü olgun bir kadın haline gelene kadar üzerinde yürüyeceği yol hem daha arızalı ve bu yüzden de normal gelişme imkânları, oğlan çocuğunkine kıyasla daha azdır. Çok daha köklü bir takım fizikî sebepler de bunlara ayrıca ilâve edilmek gerekir .

Birçok yetkili şahsiyetler erotik bakımdan kadınla arasında erkeklerden daha az farklar olduğunda ittifak ederler. Jung daha da ileri gider ve kadınlar arasındaki farkların genel olarak kadın akrabaların birbirlerine erkek akrabalarından çok daha fazla benzediklerini misal olarak gösterir.

Fakat her kadında başkalarıyla bir tutulmak, bir olmak hususunda bir esaslı unsur vardır ki, erkekte bu mevcut değildir. Kadında hisler, heyecanlar daha derli toplu, daha kendi benliği etrafında toplanmıştır. Kadın cinsî

münasebet esnasında almaktan duyduğu kadar vermekten de zevk duyar. Kendini tam mânasiyle öbür şahsın yerine koyar Bu öteki şahıs ta esasta kendisidir. Kadın yapısı itibariyle erkekten daha çok, kendi kendini sevebilir. Hatta kadının haz duyar vaziyette görmekten zevk aldığını bile söyleyebiliriz. Bu sebeple kadın tabii olarak kendi cinsinden olanlara cezbedilir. İşte bu sebeptendir ki, kadın için bir başka kadını sevmek çok defa onun bir dişi benzeri vasıtasıyla dolayısıyla kendi kendisini sevmesinden başka birşey değildir.

Erkeğin durumunun aksine, kadın vücudunun çok daha yaygın bir erotik hassasiyeti vardır. Kadın bütün vücudu ile erotik heyecanlara katılır. Bu özellikler zaman konusunda da mevcuttur: Kadında orgazm kasılıp gevşemeleri erkeğinki kadar hızlı değildir. İşte kadınların tecrübesiz veya bencil erkeklerle cinsi münasebet sırasında orgazm olmadıkları halde olmuş gibi sahte davranışlarının sebebi de budur. Birçokları böyle münasebetler için lüzumlu sabrı gösteren arkadaşlarıyla sevişerek fevkalâde erotik haz duymuşlardır. Bir kadını kendisine karşı açılmaya teşvik edememiş ve kabalığıyla kadını hayal kırıklığına uğratmış, erkek aynı kadının ateşli bir hemcinsinin daha tecrübeli aşkında teselli aramaya kalkışmasını hayretle karşılamamalıdır.

Burada tamamen estetik bir şey ilâve edelim: Erkek tenasül organlarının vücudun dışında olması sebebiyle erkekler arasındaki ho-

moseksüel münasebetlerin tiksindirici bir taraf daha vardır. Halbuki kadınlar için böyle bir durum bahis konusu değildir. Edebiyat ve resim sanatı bunu açıkça ispatlamaktadır. Sırası gelmişken ilâve edelim, birçok kocaların karılarının sevicilik temayüllerini hoş gördükleri, hatta bazılarının onları teşvik bile ettikleri çok iyi bilinmektedir. Halbuki pederaltlık konusunda kocalarına cesaret veren kadınların sayısı pek azdır.

İlk gençlik konusunda yapılan çeşitli araştırmalar homoseksüelliğin erkeklerden çok kadınlar arasında yaygın olduğunu doğrulamaktadır. Savcılık vakaları pederastlık münasebetlerinden çok daha harcıâlemidir.

Sevicilik eğilimlerinin büluğ çağında arttığında bütün mütehassıslar ittifak etmektedirler. O çağda homoseksüelliğin cazibesinin daha normal olduğunu söylemek hiç de hatalı sayılmaz. Tabiatıyla büluğ çağındaki gençler çok zaman bu hislerinin gerçek manasını anlamazlar.

İlk gençlik çağında bulunan bir genç kızın on beş yaşlarında bir sevicilik tecrübesi geçirmiş olmasına bakıp da, onun ileride «Erkeksiz Kadınların» safhasına geçmeye aday olduğu gibi bir sonuca varmamalıyız. Bilâkis, o genç kız çok iyi bir eş ve kusursuz bir anne olabilir. Bazı mütehassıslar daha da ileri gitmekte ve sadece oğlan çocuklarla arkadaşlık eden ve ilk gençlik çağındaki kızın daha sonraları sevicilik yolunu seçmesi ihtimali, tamamen ken-

di cinsine mensup kızlarla çevrilmiş bir genç kızın kıza kıyasla çok daha büyük görmekte-
dirler.

Gerçekte daha çok oğlan çocuklarla arkadaşlık eden genç kızda kendini oğlan çocuklarla bir görüp kendi dişiliğini tanımamak, reddetmek eğilimi daha açıktır; bu sebeple, kadının tekâmülünün onu her gün biraz daha biraz daha erkek rolü oynamaya sevketmesi, itelemesi ihtimali daha kuvvetlidir. Halbuki, diğer taraftan, ilk gençlik çağı esnasında hep kızlarla arkadaşlık etmiş olan bir genç kız, arkadaşlarının sayısını durmadan arttırır. Onun için bu kız arkadaşları, çiçeklenen kadınlığını hayran hayran seyredeceği sayısız aynalar gibidir.

Helene Deutsh genç kızları ilk gençlik çağında birbirlerine çeken güçlü ihtiyacı çok iyi anlamıştır: Bu çağ onların kadınlıklarını keşfetmeye başladıkları andır. Vaktinde ihtiyatla ikaz edilmedikleri takdirde bu devrede geçirecekleri tecrübeler onları allak bullak edebilir. Aksi takdirde kendilerin ait çok utanç verici bir sırı karşı karşıya bulundukları zehabına kapılabilirler ve kız arkadaşlarına sırlarını açarak hafifletmek yoluna gidebilirler. İşte Helene Deutsch'ün bu kadar zekice bir şekilde ifşa ettiği bu sır, ilk gençlik çağındaki genç kızların birbirlerine karşılıklı müzaheretlerinin önemidir.

Helene Deutsch: «Bu itiraf» diye yazıyor, «Genç insanların kendi kendilerine karşı duy-

dukları aşkın, yani insanın kendisiyle bir ad-
dettiği, kendi yerine koyduğu ve sayesinde
nefse sevgi duyma hissini tatmin edebildiği
yaratığa karşı duyduğu aşkın tipik bir misali-
dir. Memnu bilgilerin müdahalesi için müşte-
reken sarfedilen gayretler bu cinsî münasebe-
te heyecan verici bir unsur katar ve paylaşı-
lan sırların mahiyeti ona cinsel bir hava verir.
Böyle bir alışverişinin hayatın daha sonraki
yıllarında da devamı kadının kendi cinsine
karşı dönüşünün en dahiyane ve en az çetre-
fil olan yönüdür. Sır teatileri ve cinsel teces-
süsün, iki arkadaşın kültür seviyesine göre de-
ğişik şekilde de başka problemlere döner.

«Hedefler değişebilir, fakat iki genç kız
arkadaş arasındaki münasebet şartları aynı
kalır; en iyi dost insanın sırlarını tevdi edebi-
leceği ve buna karşılık aynı mahiyette sırları
size açmasını bekleyebileceğiniz kimsedir. Ka-
dın «ötekiler» e karşı genellikle kendi ailesi-
nin mensuplarına karşı, arkadaşlarıyla ittifak
eder; arkadaşının başarıları ve muvaffakiyet-
sizlikleri aynı derecede kendisine de tesir e-
der.

«Kadın arkadaşının başarılarını kendi
başarısı gibi değerlendirir, bu başarıları öbür
şahsiyetinin başarısı gibi telâkki ederek sevi-
nir ve bu da ondaki aşağılık hissini yok eder.
Kız arkadaşının teşkil ettiği küçük bir dünya
kurmuştur kendine artık. Bu dünya, ne kadar
mütevazi olursa olsun, onun, başarılarına hay-
randır. Karşılıklı birbirlerine yardım, karşı-

lıklı duyulan hayranlık, taleplerin mütakabil şekilde birbirlerine uyduruluşu ve birlikte günah işlemek, aşağılık hislerinden dolayı duyulan teselli her iki taraf için de bir hazzı ve güvenlik kaynağıdır, belirli tipte bazı kadınlar bütün hayatları boyunca en yakın kadın arkadaşlarıyla bu tür münasebetlerini idame ettirirler.»

Bu sebepten kadını seviciliğe sevkeden doğuştan benliğinde mevcut zaaf, kendi nefsi-ne karşı duyduğu sevginin tekâmülüyle atbaşı gitmesinde karşılaştığı güçlüklerdir.

Bütün feministlerin iddialarına rağmen, kadın, erkekten daha zayıf bir yaratık olarak kalmaktadır.

«İkinci cins» daha zayıf cins demektir. Fakat bu, kadının toplum içinde erkekle aynı seviyede olduğu yolundaki iddialarını iptal eden bir özellik de değildir.

6

GİZLİ SEVİCİLER

Sevici aşkı mümkün olmadığı zaman, halen insanın aklına gelmeyecek dolanbaçlı yollara sapar ki, o zaman uzmanların «Gizli homosek-

süellik» diye adlandırdıkları bir davranışla karşı karşıya geliriz. Çoğu zaman, alt şuurun derinliklerine kadar inen bu duygu, aslında bir «baskı» nını sonucu ve tepkisi olduğunu göstermiştir.

Aşağıda vereceğimiz örnek, Stekel'in «Kadınlarda soğukluk» adlı kitabından alınmıştır

Bayan B.Z. aslında normal, evli ve üç çocuk anası bir kadındır. İki kız ve daha küçük bir oğlan sahibidir. Kırk yaşına geldiği zaman kocasının evlilik görevlerini gerektiği gibi yerine getirmediğini kabul ederek onu, birden bire aldatmaya başlar. Sevgili olarak, kendisinden on yaş daha genç, kocasının yeğenlerinden birini seçmiştir. Bir gün büyük kızı, annesine bu adamı sevdiğini, hatta onu bir kere yatağına bile aldığını itiraf eder. Aşık yeğen, bunu anneye itiraf ettiği zaman bunun, sadece ona karşı olan sevgisinden ileri geldiğini, kızı olan eğiliminin yalnız aşkının bir tepkisi olduğunu açıklar. Gerçekten kız annesinin genç bir kopyasıdır. Genç adam anneye pazarlığa girişecek kadar inançları olmayan bir kimsedir. Kızla evlenecek, annesi ile de daha evvelki münasebetlerini devam ettirecektir. Kadının son derece kederlendiğini ve defalarca intihara teşebbüs ettiği, anlaşılması güç olmayan bir davranıştır. Kadın sevgilisini başka türlü elinde tutamayacağını an-

layınca bu son çaresini de kabul eder ve adam ana ile kızı arasındaki cinsel ilişkilerini devam ettirir. Kısa bir süre sonra anne bir gerçeğe karşı karşıya gelir. Müstakbel damadı aslında kızı ile daha fazla ilgilenmektedir. İçine düştüğü büyük umutsuzlukla Dr. Stekel'e baş vurur Tanınmış ilim adamı bu konuda şunları söylemektedir:

«Kadına, âşığını bir an evvel terketmesini söyledim. Zira, kısa bir süre sonra, kızının da annesini örnek alarak onun gibi hareket etmesinden şüpheleniyordum. Bu arada şuna da kanaat getirdim: Ana ile kız arasında homoseksül bir aşkın belirtileri vardı. (Burada erkek iki kadının birbirine olan aşklarını belirtmek için sadece bir vasitadan ibaretti.) Kız Hollandaya gitti ve ana, âşığı ile olan ilişkilerine son verdi. Kısa bir süre sonra, erkeğin kızı olan aşkı soğudu. Kız bir Hollandalı ile evlenip anasına olan tehlikeli yakınlığından da bu şekilde kurtulmuş oldu.»

Bu arada öğrendiğim, son derecede ilginç bir olay daha var. Bunun kahramanı, Paris'in son derece tanınmış bir operatörünün kızıydı. Ginette ailenin tek evlâdıydı ve çocukluk süresi içinde annesi tarafından son derece şımarık bir şekilde yetiştirilmişti. Anne, kocası tarafından; adamın işi yüzünden; devamlı olarak ihmal edilmekteydi. Ayrıca, söylentiler, operatörün, meslekdaşlarından birinin karısı ile de ilişkisi olduğunu belirtmekteydi. Ana kız,

birbirlerine çok daha fazla yakınlaşarak ,beraberce, kendi zevklerinden son derece uzak olan o adamdan belirtmeden nefret etmeye başlarlar. Ginette, yirmibir yaşına geldiği vakit, kendisi için yararlı olabilecek birçok evlenme tekliflerini reddetmiş bulunuyordu. Genellikle evinden çıkmaz, vaktini resim yapmakla ve müzik dinlemekle geçirirdi.

Günlerden bir gün, çay saatinde annesinin bir arkadaşı onları ziyarete geldi. Oldukça gençti kadın. Ginette, ayı hazırlamak için annesine yardım ederken, misafir birdenbire ağlamaya başladı. Ancak uzun bir süre itiraflarda bulunduktan sonra biraz sknet buldu. Hikâyesi, Ginette'in annesinin hikâyesine garip bir şekilde benzemekteydi. O da, büyük bir müessesenin başında olan kocasını sık sık görememekte, kendisini yalnız ve terkedilmiş hissetmekte ve ayrıca ocuk sahibi olmadığına da son derece zlmekteydi.

Ginette, kadına yakınlık gösterip onu arayacağını ve yalnız bırakmıyacağın vaad etti. Ayrıca zevkleri de birbirlerine uyduğu için, birlikte, konserlere, resim sergilerine gitmeye başladılar.

Zar atılmıştı artık. Gintte'le arkadaşı, Paris'in en tanınmış çevrelerinde birlikte görünmeye başladılar. Kadın terkedilmiş olmanın verdiği acıyı unutarak, hayatın yeniden tadını çıkarmaya başladı. Dostlukları yıllarca, sakin bir şekilde devam etti. Sonunda, yaşlı kadında bir aşk uyanmaya başladı ve Ginette'de

kadının ilgisine yabancı kalmadı. Bu olayın en ilgi çekici tarafı, aslında sevicilik eğilimi daha fazla olan kişinin, yaşlı kadın olmamasıdır. Kadın eğilimlerini ve cinsel hislerini belli etmiştir ama, buna asıl sebep, Ginette'in kendisidir. Genç kız annesini büyük bir aşkla sevmekte ve bu hisleri, erkeklere karşı olan nefreti ile beslenmektedir. Aslında, arkadaşının kndisine sunduğu, anasına benzer bir hayaldir. Gerçek olan, her iki kadının bir çok yönlerden birbirlerine benzemesidir. Psikanalistler, Ginette'te gizli kalmış bir homoseksüellik olduğunu ve onun anasına karşı olan sevgisi yüzünden bu arkadaşı ile sevicili ilişkiler kurduğunu söylemektedirler.

Dr. Stakel'in belirttiği olaydaki gibi, bir erkek bazı hallerde, birbirine âşık iki kadın arasında, bir birleşme vasıtası rolünü de oynayabilir. Bu iki kişi, çevrenin kendileri hakkında ne söyleyeceğinden, yapacakları dedikodudan korkan, yahut, yetişme tarzları ve aldıkları terbiye yüzünden bu aşklarını açıkça yaşamaktan çekinen kimselerdir. Nouky ve Paula, bence bu şekildeki bir ilişkiye verilebilecek en güzel örneklerden biridir.

Her iki kız da bir Ursuline (16. Yüzyılda İtalyada kurulan bir tarikat) manastırında yetiştirilmişlerdi. Öğrenim süreleri içinde, son derece yakın bir arkadaşlık kuran iki genç kızın arası hiçbir arkadaş tarafından açılmamış ve kendilerine «Etle tırnak» diye isim takılmıştır. Birbirlerinden ayrılmamaya ve as-

lâ evlenmemeye and içmiştir. İkisi de. Bu kadar yakın ve ateşli arkadaş olmalarına rağmen, aradaki ilişki hiç bir zaman ahlâk kurallarının dışına çıkmamış, sapık bir eğilim göstermemiştir.

Ne yazık ki, manastırdan ayrıldıklarından iki yıl sonra Nouky burada Jean diyecğimiz bir mimarla, nişanlanıyor ve bu haber Paula'nın sn derecede deretlenmesine sebep oluyor. Ailesi bunun sebebini bir türlü açıklayamamaktadır. Genç kadın en yakın arkadaşını düğününe bile gitmiyor ve «Et tırnak» ancak balaından çok sonra, birbirleri ile yeniden karşılaşıyorlar. Paula arkadaşına en ufak bir sitemde dahi bulunmuyr. Nouky ise mutludur ve arkadaşına sadece havadan sudan bahsetmektedir. Devamlı olarak, yeniden buluşmaya, Jean ile birlikte yemeğe, tiyatroya, öteye beriye gitmeye başlıyorlar. Paula kısa bir süre sonra adamın metresi oluyor. Bunu neden yaptığını bilmediğini de itiraf ediyor.

Meseleyi bir uzman ile tartıştığım zaman, bana şu açıklamada bulundu; Paula, kendisini Jean'a vermekle, sözünü tutmayan Nouky'den intikam almıştı. Nouky kendisini hiç bir erkeğe veremeyeceğine dair ettiği yemini bozmuştur. Paula ise — aynı fırsat kendi karşısına çıkmış olmasına rağmen — büyük bir titizlikle andını bozmamıştır. Sonunda ise Paula, Jean vasıtası ile, Nouky'yi yeniden bulmuştur. Jean Paula'nın Noky'ye erişmesi, Nouky olması için arada bir vasıta olmuştur. Burada

erkek, «Erkeksiz Kadın»ın sevdiği kadına erişebilmesi için sadece bir vasıtadır. Psikiyatlara göre, bu olay sanıldığından çok daha sık görülen gizli kalmış bir homoseksüellik türüdür.

MARKİ'NİN KIZI

Bana «Enteresan bir vak'a» diye tarif edilen bir kadınla buluşmayı ayarlayarak Café Flore'a gittim. Kadın randevuya tam dakikasında geldi.

Görünüşüne bakılırsa, son derece sinirliydi. Yerine oturur oturmaz, daha benim tek sual sormama fırsat bırakmadan, hemen konuşmaya başladı.

— «Buradasınız işte,» dedi. «Beni tanımadığınız halde sizinle gelip konuştuğum için, herhalde beni deli zannetmişsinizdir. Oysa benimle ilgileniyorsunuz. Yaşadığım bu yüksek hayatın bir cehennemden farkı olmadığı için, sizinle, bana bir iş bulmanız için görüşmeye karar verdim.»

— Ne iş yapabilirsiniz?» dedim. «Bu o kadar kolay değil. Ne bir tezgâhtar ne bir kasiyer, ne bir gazeteci, ne de bir aktrist gibi çalışabilirsiniz. Ayrıca bu meslekler de bir hayli kalabalık. Bir refakatçi olarak... Bunlar da tükenmek üzere... Ayrıca sizin tipinizde birinin... Bilmem ki kabul edilir misiniz?»

Bunları söylerken ona bakmamıştım. Ancak gözlerimi kaldırdığım zaman üzerinde her zaman giydiği, son derece ciddî tayyörlerden birinin olmadığını farkettim. Karşımda sanki, büyük ülkelerden gelmiş bir model vardı.

Şaşkınlığımın farkına vardığı için açıklamada bulundu. «Benimle beraber görüldüğünüz için utanmanızı istemem. Belki şaşacaksınız ama, ben çok iyi yetiştirildim. Babam, P... Markisidir. (Adı Gotha Almanasında yazılıdır). Geçirdiğim ve size anlatmak istediğim bir sürü maceradan sonra kendimi son derece aşağılık hissetmeye başladım... İsmimi kullanmamak şartıyla, yazdığınız kitap için bun-

landan faydalanabilirsiniz. Ama size evvelâ şunu söylemek isterim. Böyle bir inceleme yapmanız beni çok şaşırttı. Bizim ahlâk düşünüşlerimiz sizin bakımınızdan ne dereceye kadar ilginç olabilir? Bizler için, bir kadınla bir erkek arasındaki cinsel münasebet normal değildir. Benim gayet iyi erkek dostlarım var.. Hepsi de benim gibi düşünüyor. Kendi cinslerini seviyorlar ve her biri, bir kadın için ideal arkadaş.»

— «Herkes sizin gibi düşünseydi, «dedim, dünyanın sonu gelirdi. Nüfus artması ve devamı, ancak kadınla erkeğin birleşmesi ile mümkün olabilir.»

— Peki ama nesli devam ettirmek ve yeni küçük yaratıkları dünyaya getirmek o kadar önemli mi? İnsanlık öylesine budala, öylesine kokmuş ki... Ne faydası var onu korumanın? Ayrıca son derece anlayışsız. Her yerde aynı şey hüküm sürüyor.

İtalyada, biri akıl hastalıkları uzmanı, diri psiklog olan, Kapitalistler insanlara baskı yapıyorlar, politikacılar savaş çıkararak, sizin gibi normal doğmuş olanları, ölüme yolluyorlar. Tam mânasıyla avanak bir adam olan babamın evinde onunla birlikte yaşayınca, onun çevresinden nefret etmem gerekiyordu.»

— «Zannederseniz siz de onu kızdırmak, canını sıkmak için bu sapıklık yolunu tuttunuz. Ayrıca biraz da gösteriş için.»

— «Hayır. Böyle düşünmemelisiniz. Ben bu işi bir geçim vasıtası yapmadan evvel gayet samimiydim. Bulunduğum san'at çevrelerinde belli olmayan atalar tarafından kazanılmış veya ortaya atılmış ahlâk kurallarına ve fazla bilgiye önem verilmiyordu. Sizin herşeyden üstün tuttuğunuz ahlâk o çevrelerde bir avam âdetiydi.

«O kadar çökmüşler ve çürümüşler ki. Size bana bu sevicilik dünyasının kapılarının ve zevklernin başka genç bir kız tarafından açıldığını, bana bunu onun öğretmeye başladığını söyleyebilirim. Ailemin şatosunda misafirdi. Mektebi yeni bitirmiş, öğrenecek hiçbir şeyi kalmamıştı...»

— «Peki ama bu, sizin hayatınızı bu yoldan kazanmanıza mı sebep oldu?»

Hayır. Aslında başka bir şey sebep oldu buna»

— «On beş yaşındayken, o zaman benimle meşgul olmak için biraz vakti bulunan ailemle beraber Tourin'e gitmiştik. Günlerden bir gün, genç arkadaşlarımdan biri geldi. O gece, misafirler aşağıda Briç oynarlarken, yatak odası benimkinin yanında olan arkadaşım odama geldi, bana çok mutsuz olduğunu, şimdi askerde bulunan genç ve güzel bir adama âşık olduğunu söyledi. Aşka düşmenin ne demek olduğunu büyük bir saflıkla sorunca bana anlatmaya çalıştı. Oysa kelimelerle bunu açıklayamayınca, işi hareketlere döktü ve... Beni ateşli bir şekilde ağzımdan öptü.

— «İşte o beni böyle öper, dedi... «Ama bir kadın da başka bir kadına âşık olabilir. Ben manastırda, öğrencilerin birbirlerini bu şekilde sevdiklerini biliyorum...» diye ilâve etti, yanakları hafiften kızarmıştı. «Başka şeyler de öğrendim, zira şunlar başıma geldi bir sefer yanıma mendil almayı unutmuştum... Ders arasında, rahibeden yatakhaneye çıkmak ve dolabımdan mendil almak için izin istedim. Yatakhaneler küçük bölmelere ayrılmıştı. Yalnız kalıp rahat edebilelim diye. Ama, yine de rahibelerin kontrolü altındaydık.

«Bölmeleri birbirinden ayıran aralıktan yürürken, içlerinden birinden asabî bir gülme geldi kulağıma. Hiçbir şey göremiyordum. Ne olduğunu da iyice merak etmiştim. Gidip baktım ve neler olup bittiğini öğrendim...» Birkaç gün sonra arkadaşım gitti. Onunla geceleri yaptığımız sapıklıkları özlemeye başlamıştım. Bütün kızları bu tatlı sırrın zevkinden haberdar olup olmadıklarını, öğrenmek için sorguya çekmeye başladım.

«Sonunda bir kaç bilene, yahut da öğrenmek istiyene rastladım. Artık ateşli bir hayat başlamıştı benim için. Görünür şekilde kilo kaybediyordum. Şunu itiraf edeyim ki, bu maceralar sadece sefahat düşkünlüğü sadece çapkınlık içindi. Bir gün beni bugünkü hayatıma sürükleyecek olay başıma gelmeden evvel, hayatımda hiç kimseyi sevmemişim.

«Bir ikindi vakti evde yalnız olduğumu zannederken yeni gelen oda hizmetçisi tarafından oturma odasında doktorun kızı ile birlikte

yakalandım. Hizmetçi hiçbir şey söylemeden, büyük bir gürültü ile kapıyı vurarak odadan çıktı. Son derece korkmuş, huzursuzlanmaya başlamıştım. Onun gördüklerini aileme söylemesi ihtimali beni ürkütüyordu. Halbuki, ertesi sabah her zamanki gibi elinde kahvaltı tepsisi ile, odama geldi, hafifçe şaşkın ve utanmış bir hali vardı. Tepsiyi yandaki masanın üzerine koyup sessizce bir süre beni seyretti. Sonra tek kelime bile söylemeden, yatağın yanına diz çöktü.

«O günden sonra her sabah uzun bir süre kaldı yatak odamda. Genç ve güzeldi. Kısa bir süre içinde ona karşı büyük bir aşk duymaya başladım. Tıpkı romanlardaki gibi. Hani evin genç efendisi, hizmetçi kızı iffal eder filân... Oysa bizim ilişkimizde, evin oğlu genç bir kızdı ve onu iffal eden de hizmetçi.

«Kız beni tamamen idare etmeye başlamıştı. O şahane oyunları nereden öğrenmişti, bilmiyorum. Ama kendisini arzulatmayı çok iyi beceriyordu. Kısacası onun için deli divane olmaya başlamıştım.

«Az zaman sonra, bütün gecelerimizi birlikte geçirmeye başladık. İşini bitirdikten sonra bir gölge gibi odama süzülür, ben de onun gelmesini yüreğim durdu duracak, büyük bir heyecanla beklerdim.

«Yalnız kaldığım zaman, bütün ahlâkının dizginlerini koyveriyordu. Tam mânası ile bırakıyordu kendini. Bir artist ruhu vardı onda. Okşayışlarıyla beni çılgına çeviriyor, ya da davranışları ile bana kendini özetliyordu. Ken

dini arzulatmak için en güzel şekillere giriyordu. Aklın alamıyacağı kadar, geniş, sapık bir hayal gücü vardı. Vücudu kızıl saçların o kar beyazlığına sahipti ve yeşil gözleri için de çılgına dönüyordum. Kısa zamanda onun bir gölgesi haline gelmiştim. Ergeç ilişkimiz meydana çıkacaktı. Kendisine, birlikte kaçmayı teklif ettim. Kabul etti. Birikmiş biraz da parası vardı. Bir gece beraberce Parise gitmek için yollara düştük. O zaman henüz onaltı yaşındaydım.

“Ailemin akli başından gitmiş, deliye dönmüşlerdi. Ama Parise önemli bir sanatçı tarafından çağrıldığıma ve resim öğrenmeye başlayacağıma onları ikna ettim. Hatta, bana para da yolladılar. Maceramız bir yıl devam etti. O şahane yıl zarfında, Parisin hemen hemen bütün sevicilerini tanıdım. Bu mezhebin kullarının, belirli bazı yerleri seçtiklerinin farkına varmıştık. Biz de oralara gitmeye başladık. Arkadaşımın adı Laure idi ama, Paris’e gelir yelmez çevremizdekiler ona aşk tanrıçasının adı olan Diana’yı uygun görmüşlerdi. Baş şehir, onu sarhoş etmiş, başını döndürmüştü. Daha başlangıçta, bana, başka kadınlarla, sonraları da erkeklerle ihanet etmeye başladı. Büyük bir hayal kırıklığı oldu bu benim için.

“Sonra bir sabah kaldığımız odaya geldi, aramızda her şeyin bitmiş olduğunu söyledi. Kız arkadaşları ile sevişmesini seyretmek isteyen bir Arjantinli için bırakıp gidiyordu beni. Onun için her kızın, yeni olması gerekiyordu.

Beni beraberinde götürmemesinin sebebi kendisine âşık olduğum için ayrılmayı kolay kabul etmemem, başına dert olmamdı.

«Tek başıma kalınca son derece mutsuz olmuştum. Ama gene de daha evvel gittiğimiz yerlere devam ediyordum. Nihayet bir kadın beni, Place Pereier yakınlarında ufak bir stüd yo'ya yerleştirdi.»

— «İyi ama,» diye sözünü kestim. «Kendi cinsinden olanları seven kadınlar bu kadar çok mu? Ben bu incelemeye başlamadan evvel hemen hemen hiç bir sevicie rastlamadım.

— Böyle düşünmenizin tek sebebi, sevicilerin erkek elbisesi giyerek dolaştıkları günlerin artık çok gerilerde kalmış olmasıdır. Bu gün kadınlar şık pantolonlar giyerek, üstbaşlarına önem veriyorlar. Bu yüzden dikkatinizi çekmemiş olabilirler...

«Gelelim hikâyeme. Diana beni terkettikten sonra, başıma şunlar geldi. Ailem çok şükür aylığımı gönderiyordu. Ayrıca kız arkadaşlarım da bana bir takım hediyeler veriyorlardı. Kısa bir süre sonra babam yaşadığım hayatı öğrenince para yollamayı kesti. O zaman kendi başımın çaresine bakmak zorunda kaldım.

«Ne korkunç bir felâket yarabbim. Kadınlar genellikle kendi kişilikleri için sevilmek isterler... Hele genç olanları, Yaşlı kadınlara gelince, işlerinde azgınları ve genç kızları yanlarında alakoyanları vardı ama, boş yer bulun-

yordu ara sıra... Oysa ben gerçek bir seveci ve üstelik de dik başlı olduğum için yaşlı kadınlar beni istememeye başladılar. Kafamın doğrusuna gittiğimden kısa bir süre sonra, parasız kaldım. Ara sıra gelip geçici işler çıkıyordu. Gelenlerin, çoğu zaman yanlarında erkek arkadaşları vardı ve benim görevim, para karşılığı, hizmetlerimi kullanarak her iki tarafı da cinsel bakımdan daha fazla heyecanlandırmaktı. Çok güç bir meslekti bu, inanın.

«Stüdyoyu satıp, tanınmış «sapık» bir gece kulübünde çalışmaya başladım. Oradaki görevim kadın müşterilerle birlikte içerek onları sarhoş etmektir. Kısa bir süre sonra öylesine midem rahatsız olmaya başladı ki işini bırakan bir erkek garsonun yerini almak için, müdüriyete baş vurdum. Tam bir mevsim erkek üniforması içinde, hizmet ettim müşterilere. Oysa sık sık polisle başımız derde giriyor, kapatılmak zorunda kalıyorduk. Yeniden açıldığımız zaman ise hiç bir kadının erkek elbisesi ile binadan çıkarak bir rezalete meydan vermemesine dikkat ettik. Yeniden hostes oldum ama, artık mesleğimi değiştirmek istediğim için, sizinle buluştum. Belki bana yardım edebilirsiniz.»

Lulu'yu bugün artık sapık kadın ve erkeklerin, ahlâk anlayışlarının onların önemli yerlerde çalışmalarına engel olmayacağını, kimse'nin dört duvarın ardında olanlarla ilgilenmediğini, psikiyatristlerin, insanları günahı kur tardığını, bunun sebeplerini etrafa açıkladıklarını, hangi nedenlerden kişinin sapık olabi-

leceğini bulduklarını anlattım ve güçlüklerle de ikna edebildim.

Bu gün, önemli görevlerde bulunan sevi-
ci çiftlerin çokluğu, istatistikçileri şaşırtacak
kadar fazladır.

8

HAYATTAN VEYA CANSIZ HAYATTAN... PORTRERLER

Lulu, beni, Minouche adındaki bir ressamın stüdyosuna götürmeye söz vermişti. İsteyenin oraya gidebileceğini söylemişti bana...

Bilgim olsun diye.

— Biliyor musun?» dedi. «Şu anda artık her şey mümkün

— «İyi ama, her zaman böyle değil midir?»

— «Yok, hayır. Minouche'un ardında esrarengiz ve çok zengin bir destek var. Bu güne kadar üç çocuk sahibi yaptı kadını Ama Minouche'un yıllardır başka bir kadınla ilgisi var. İçlerinden biri gece kalacak olursa ,diğeri hemen bu işlerden vazgeçiyor ve ihanet edip birbirlerini kaybetmeleri ikisinin de yıkılışı demektir. Bu şekilde ikisi de yekdiğerinin ne yaptığını biliyor ve piyasaya çıkmıyorlar.»

Çok güzel bir Villanın önünde durduk.

— «İçerde,» dedi Lulu. «Stüdyosunda ı-şık var. Eğlence tertiplemiş herhalde.»

Odaya kalın bir duman tabakası çökmüş-tü. İyice karatılmış ışıkların arasından, çiftle- rin etrafta değişik şekillerde yattıklarını se- zinledim. Gördüklerim Verlaine veya Baude- laire'nin şiirleri için çok güzel resimler olurdu.

— Buyurun, buyurun diyen ev sahibesi bizleri selâmlamak için kapıya doğru yürüdü. «Oh! Sen misin Lulu? Âşık mı oldun? Yeni bir macera mı bu?» Bunları sorarken bana da göz kırptı.

İtiraz etmedim. Öyle bir hava içinde, o sözü kabullenmemek çok budalaca bir davranış olurdu.

— «Arkadaşım, gazeteci,» dedi Lulu. «E- vet hakkınızda daha fazla bilgi edinmek isti- yor.»

— «İyi ama sevgili Madame, bizim saklı hiçbir şeyimiz yok ki...

Kendi cinsimizden olanları neden sevmeyelim? Modası geçmiş, çürümüş burjuva, örf ve adetleri yüzünden mi? Bütün bu masallar; yani ahlâklılık nedir, ahlâksızlık nedir, erkekler tarafından icat edilip ortaya atılmış şeyler. Yani, insanlar tarafından demek istiyorum. Bu sadece bir hayal meselesi. Evet bunun, Batıda anormal sayıldığı bir gerçek. Ama Uzak Doğu da gayet normal karşılanıyor. Hâlâ birden fazla kadınla evlenebilen, Uzak Doğu'nun bir kaç ülkesinde seviciliğin olabileceğini kabul etmiyor musunuz?»

Böylesine basit bir mantığa nasıl mukabele edebilirdim? Sadece seyirciydim ben. Kızlardan biri devamlı arkadaşı ile birlikte gelmişti. Erkeklerin temasından iğrenen bu kadın, sadece kadınlar tarafından sevilmeye karar vermişti. O gece ilk olarak Safo'ya kurban edilecekti.

Samimiyetlerini belli etmek için, Minouche'la arkadaşı bu ilk törenin «halkın huzurunda yapılması için ısrar etmişlerdi.» «Halk» ise sadece kadınlardan ibaretti. O sabah her birine telefonla haber verilmiş ve hepsi apar topar buraya gelmişlerdi.

— Biliyorsunuz,» diye devam etti ev sahibi, «bir sürü bebek var içerde. Sizden hiçbir şey istemiyorum. İnsanların mutlu olmalarını isterim. Evvelâ kim olduğunuzu açıklamayın. Çünkü davetliler arasında büyük huzur-

suzluk, asabiyet yaratmaktan başka bir sonuç vermez. Üstelik benim durumumu da berbat edecek. Lulu için, elimden gelen her şeyi yapmak isterim. Karışık bir kızdır... hadi girin içeri artık.»

Boylu boyunca yerlere uzanmış vücutlarının üzerinden atlayarak ilerledik. Bir düzine kadar vardı içeride. Kimi divanlara uzanmış kimi yerde, yastıkların üzerindeydiler. Kavgâ ediyorlardı.

— «Döverim seni... vallahi öyle bir döverim ki seni...» bir başkası şiir okuyor, ayrı mısraı monoton bir sesle aralıksız tekrarlıyordu. «Şehre yağmur yağıyor, yağmur yağıyor kalbime...»

Uzun boylu bir sarışın divana uzanmış son derece utangaç ve saf görünen, narin bir yaratığı kucaklamıştı.

Fısıldayarak Lulu'ya surdum: «Kim bu?»

— «Prenses G. burada herkes deli olur onun için... Gouigori diye tanınır köşedeki. O güzel gözlü küçüğü getirmiş beraberinde, onun yeminlerini kabul edecek bu gece.»

«O da ne demek?»

— «Bir tâbir. Yani lâftan çok fazla şeyler olacak bu gece.»

— «Herkesin önünde mi olacak?»

— «Ama bu geceki kalabalık son derece iyi seçilmiş kimseler. Kimse, gelmesi için zorlanmadı.»

Divana, Lulu ile Prenses G.'nin sâbık Gouigoui arasında oturdum.

Birden kolumun üzerine beyaz bir el kondu. Evvelâ ele, sonra da kolun sahibine baktım. Komşum Prenses'in eliydi.

— «Sizinle daha evvel de tanışmıştık. Sizde sık sık rastladığım halde bazı konularda benim gibi düşünmediğinizi sandığım için sizinle konuşmaya cesaret edememiştim. Ama size burada rastlayınca, artık itimat edebilirim...»

— «Elbette...»

Sonra açıkladı. «Sizinle X'lerde tanışmıştık. Sahneye çıkmak istiyordum. M. Tiyatrounda bir piyes sahneye konuyordu, hatırladınız mı?»

Hatırlamıştım. Müşterek bir ahababımızın evinde verilen bir partide tanışmıştık. Beraber çıkmıştık dışarı. Yağmur yağdığı için, etrafta bulunan tek taksiye, beraber binmek zorunda kalmıştık. Araba, yolda karanlık bir köşede mecburen durunca, yanımdaki kadın, birden kollarını boynuma dolayarak beni ateşli bir şekilde dudaklarımdan öpmüş, ben gülünce, yanlış kapı çaldığını anlamış, o zaman o da gülerek, işi şakaya dönmek istemişti.

— «Evet, o zamandan beri köprülerin altında çok sular aktı... hep Miouche'un yüzünden.»

— «Neden? Onu seviyor musunuz?»

— «Hayır. Trottin'le Minouche ideal bir çifttir. On yıldan beri beraberler. Kimse aralarını açmayı, aralarına girmeyi, aklına bile getirmez. Ama beni mahveden kadına bir gece burada rastladım.»

— «Mahveden mi? Şaka ediyorsunuz her halde.»

— «Hayır. İnsanın aklını ve bütün huzurunu kaybedebilecek kadar sevebileceğini, bu işi ya kendini, ya da diğer kadını öldürmeyi düşünecek kadar ileri götürebileceğini, idrak edebiliyor musunuz?»

— «Aşkta her şey mümkündür. Bunu tam olarak kabul etmek bir iklim ve yer meselesidir bence.»

— «Bunu söylemenize çok sevindim. Biliyor musunuz, burada kendi cinslerimizin arasındayız. Dışarda böyle bir şeyi anlamazlar, yahut da anlamak istemezler. Hattâ burada bile sadece kadınları seven, kadınlardan başkasına en ufak ilgi göstermeyen kimseler bile benimle alay ediyorlar. Çünkü benimki sadece çapkınlık ve zevk tarafından ibaret değil... Bir Erkek bunu verebilir size severek sadece gerçekten severek... bir kadının aşıkndan ölmek, onun isteklerinin dışında başka hiçbir şey düşünmemek. Anlıyor musunuz? İşte bunlar geldi başıma benim ve umutsuzcasına kederliyim. Bu gece burada bulunmamın sebebi macera aramak içindir. Aşk hastalığını, aşkla tedavi... Beni cezbeden, sevebileceğim bir kadına rastlarsam, ancak o zaman, Chiffon'u kafamdan ve düşüncelerimden silip, atabilirim.»

— «Chiffon mu?»

— «Evet, tanırırsınız onu. Hep iki tazyıyla yürüyüşe çıkar. Eskiden gençlerin taktıkları gibi, artık ortadan kalkmış yüksek, kolalı yaka takar. Burada karşılaştığımız zaman, ikimiz

de işi ciddiye almamıştık ama, kısa bir süre sonra, fazlasıyla ciddileşti iş. Birbirimizden öylesine zevk alıyorduk ki, on sekiz ay beraber kaldık. On sekiz ay, mutluluk, seyahat ve çılgıncasına eğlenmek. Hâlâ beraber oturuyoruz ama o, bana ihanet ediyor. Kendisine çıkacağı turnede eşlik etmesini isteyen, bunu ona ikna eden bir arktristle beraber gidiyor, biliyorum. Zavallı Chiffon. O kadar kişiliği olan bir insanın aşkını hiç göz önüne almayıp, domuz gibi bir kadınla seyahat için burnunu sürtmesi. Ben de avunmak için, teselli bulmak için buraya geldim... Chiffon öğrenecek bunu. Biz herşeyi anlatırız birbirimize. Zira derin bir aşkla bağlıyız yeğdiğerimize. Aramızda ne zorla söyleyen yalanlar, ne sahtekârlık, ne kabalık var. Gerçek aşk, iyi bir dostluk şeklinde son bulmalı. Ufak skandallar yaraları daima azdırır. Erkekler anlayamaz bunu. Kendisinden bıktığının açıkça, yüzüne karşı söyliylen bir kadın ortada şerefi olduğunu düşünerek, salıvermez, bırakmaz. Bizler arasında daha de ğişiktir bu. Her çift, aralarında hıssî bir bağ bulunduğunu bildikleri için arkadaş kalırlar. Yazık olan, fiziki bakımından kendisinden bıkmadan Chiffon'un benden bıkmış olması...

— «Yani göze göz, dişe diş gibi bir şey. Buraya onu unutmak için geldiniz.»

— «Hayır, misilleme falan yapmıyorum. Artık beni istemediğini biliyorum. Ben de bütün hayatımca yalnız kalamam ya!»

Gouigoui'nin konuşması odanın diğer ucundan gelen bağırmalarla kesildi. Minouc-

he-Trottin çifti kavga ediyorlardı. İki arkadaş bu işe, yeni başlıyan kızın hangisi ile sevişeceği konusunda çatışmışlardı. İkisi de kız üzerinde hak iddia ediyor, mezhebin yeni öğrencisinin kendisini sevmesini istiyordu. Ayrıca, genç kız biraz evvel bu işte okuldan biraz tecrübesi olduğunu da itiraf etmişti.

Kıvırcık saçları alnına düşmüş, koyu mavi gözlü kız, ses etmeden duruyordu.

— «Beni tercih edersin değil mi tatlım?» diye Minouche sordu. genç kız kaçamaklı bir şekilde cevap verdi: «İkinizden aynı derecede hoşlanıyorum.»

Bütün üzüntülerime rağmen, bu kahramanca gösterinin üzerine burada bir örtü örtmek zorundayım.

Trottin sırt üstü uzanıp, kızı arkadaşının kolları arasından almak isteyince kız, davranışları ile, her iki kadının da kendisini son derece sinirlendirdiğini ve eve gitmek istediğini belli etti. Trottin, adamakıllı bözulmuştu... Alelacele kızı alıp yatak odasına götürerek kapıyı kilitledi, Minouche de onlarla beraber gitmişti. Bir daha da misafirlerinin yanına dönmediler.

Kalanlar konuşmalarına devam ettiler. Kısa bir süre sonra, vücudu köşeli, çıkık kemikli bir sarışın, siyah kutusundan kemanını çıkararak çalmaya başladı. Çaldıkça, iç dünyasının ışıkları yüzünü aydınlatıyordu sanki. Hassasiyeti biraz sonra bütün dinleyenlere de sinmişti.

Öpüşmeler, yeminler, iç çekmeler...

Keman çalan kadının arkadaşı, peş peşe sigara içerek, gözleri yarı kapalı, daha şimdi den kadının kendisine vereceği zevki düşünüyordu. Beriki müzikten ne derece zevk alırsa, o da sevgilisinden aynı zevki alacaktı.

Diğer kadınlar ebedî aşkları üzerine yeminler ediyorlardı. Onlardan aklımda kalanlar, hafif bulanık, acemice çekilmiş resimler gibi...

N İ C A

Bir Macar kıızıydı. Raphael'in Meryem resimlerine benziyordu. Menekşe rengi gözleri, siyah kehribar gibi saçları vardı. Uzun boylu, hareketleri yumuşak. Şehvetli bir hali vardı. Bir sürü erkek arkadaşı varmış, Ondan istedikleri ise sadece metresleri ile sevişmesi ve kendilerinin de seyretmesinden ibaretmiş. Bunu her halde büyük bir maharetle yapıyordu.

Kendisinden bir şey istenmediği zamanlar bile, hizmete hazır olduğunu teklif ediyordu. Boş oturmaktan, tembellikten son derece korkuyordu çünkü. Paraya ihtiyacı vardı. Benimle beraber çıktı. Aynı taksiye bindik.

— «İşte telefon numaram» dedi. «Yarın telefon edin... Sizi tekrar görmek isterim.»

M A R G A

Kendisini sadece bir kaç kişi bu isimle tanıyordu. Başkaları için, pek bol olan isimlerden birini kullanıyor. **Mektupların kadını** diyorlar kendisine. Belki de bol mektup aldığı için. Bu yüzden özel bazı dergilere ilânlar veriyordu.

Spor arabası olan anlayışlı, zeki bir kadındır, St. Tropez'de ortaklaşa bir tatil geçirmek için ruhuna uygun bir kadın arıyor.

«Zeki ve anlayışlı» kadın bu ilânlar sayesinde bir sürü mektup aldığı gibi, kendisini aynı derecede zeki ve anlayışlı kimseler ziyaret ediyorlardı. Böyle bir iş için gerçekten zeki olmak lâzımdı. Normal bir ilişkide buna «Zor iş» adı verilirdi çünkü.

ESPERANCE

Belirli bir yaşta, resim yapan bir İspanyol kadını. Kadınlara dönmesinin sebebi, içinden gelen bir istekle değil, yaşadığı şahane bir aşk macerasından sonra, erkeklerden iğrenmesi idi. Kırk yaşında, şehir muhafızı olan sevgilisi uğruna, adamın karısıyla dört çocuğuna da bakıyordu. Oysa «Asker» de, aile sevgisi olmadığından sevgilisini başından attığı gibi, karısının ve vatanını da terkederek asker kaçağı olmuştu. Bu firardan sonra, kocasının kadın bir ressama poz verdiğini bilen karısı ise, kocasından haber almak için, onun evine gitmişti. Ressam, genç insanların sefaleti, sevgilisinin kendisini terketmesi ve kimsenin bilemeyeceği başka sebepler yüzünden belki de, kaçan aşığı hakkında bol bol konuşabilmek için, kendisini ziyarete gelen o dört çocuklu yıkıntıyı, evine hizmetçi olarak almıştı.

Esperance'ın parası tükenmişti. Kurumlu sapık kadınları, kurumlu sapık kadınlara tanıtırır, onlara çöpçatanlık yaparak geçimini sağlardı. O gece orada bulunmasının sebebi a-

rabuluculuk içindi. Herkes, uzun pantolon, yüksek botlar ve kalkık yakalı bir kazak giyip saçlarını mümkün olduğu kadar kısa kestirdiği için alay ediyordu onunla.

Nica, Gouigoui, Louly, Minouche, Trottin, kemancı Yves, hattâ Lulu biel Esperance'a ellerinden geldiği kadar yardım ediyorlardı. Üçüncü cinsin bir mason teşkilâtı idi bu sanki-Kendi kuralları kendi işaretleri, kendi yardımçıları olan bir teşkilât Sadece emeklilik müesseses eksikti burada. Ama eminim yakında bunu da becereceklerdir.

Bir kaç yıl evvel, sevicilik konusunda inceleme yaptığımı duyan iyi niyetli bazı kişiler, bir gece beni alıp, Carol ve buna benzer, dünyanın dörtbucağından gelen sapık kadınların devam ettikleri kulüplere götürdüler.

Faydalı olacağını umarak bu gibi kulüplere defalarca ziyaretler yapmama rağmen —bu kitaba geçirilecek kadar ilgi çekici bir şeye rastlamadım.

Prenses numarası yapan, aslında belki de prenses olan Bayan X, beni hiç etkilemedi. Ayak bilekleri gerçekten asilzadelerde görülen incelikteydi. Moğol hastalığına tutulmuş bir Pekin... gibi kalkık bir burnu, crta çağ mimarisinin dam oluklarını hatırlatan bir de ağzı vardı. Tek gözüme çarpan, koyu bir elbisenin içinde, yeni başlıyan orta yaşın bütün hatlarının iyice görünmesi oldu.

Bu kadın ilgilendirmemişti beni, çünkü onun aşkının samimiyetine — ister normal, ister anormal olsun — inanamamıştım. Zira bu

tatlı dilli yaratık daha az zaman evvel zengin bir evlenme için, kadınları terketmişti.

Bu yüzden şimdi Antibe'lere nakletmiş olan Carole'un sahibesi Frede ile konuşmayı tercih ederdim. Sadece bir kerecik görmüştüm onu. «Yakışıklı» bir gençti.

Bu kadının, koyu mavi smokin ceketi, ipek gömleği, zarif papyon kravatı ve bir cıglan çocuğu gibi kısacık kesilmiş saçları ile, gerçekten güzel bir görünüşü vardı. Kendisini rahatsız etmek istemediğim için, bana hayat hikâyesini anlatmadı.

Belki de şuurumda, onun benim için bilinmeyen, esrarengiz bir şahsiyet olarak kalmasını istedim. Hakkında söylenenlerden biri de, onun mavi gözlerine pek az kadının ilgisiz kalabileceğiydi. Gerçekten insanı şaşırtan gözleri vardı...

Frede'ye hayat hikâyesini anlattıramamamın sebeplerinden biri de, bana bir takım gerçeklerden, bir takım sonuçlardan bahsetmesini istemememdi. Sadece bir «vak'a» olmayacaktı yoksa.

Carol'a gelen kadınlar, her şeyden evvel burada aradıkları havayı bulmak istiyorlardı. Ama bu bulmak istedikleri havanın asıl mahiyeti neydi?

Üç beş kadın sanatçısı olan bütün gece kulüplerinde aynı hava esiyordu. Bu kadınlar gerek sahneye çıkarak, gerek şarkı söylüyerek, şarkılarını, seslerini sanatlarını şatarlardı. Hepsi istidatlı kişilerdi. Oysa Carol'deki ka-

dınlarda, istidat dene şeyden zerre kadar eser yoktu.

Paris'in, yahut Cap d'Antibes'in terkedilmiş sokakları, sabaha karşı onları karşıladığı zaman, olacak hâdiseler beni igilendirmiyordu. Belki bazıları kendisini bekliyen çocuğuna ve kocasına kavuşmak için acele ediyordu. Belki gerçekten bir başka kadını sef bir aşkla sevebilecek kimselerdi. Belki sadece düşündükleri şeyi yapacaklardı. Tesadüfen para karşılığı bazı zevkleri almak için gelmiş kadınları sevmek —Bunun tıbbî sevep ve açıklamalarını bu kitapta bulacaksınız.

Evlerinde ve bu çeşit gece kulüplerinde clanlar pek mahallî bir takım olaylardır. Bizler burada fuhuşla değil, insanın kafasına, vücuduna ve yüreğine giden hislerle ve bunların sebepleriyle uğraşıyoruz.

Ara sıra bu kadın veya akristler kendileri için eğlenceli bir yardımcı olabilecek erkeklerle karşılaşır; arada sırada rastladıkları boşuna çabalarının kur'a neferleridir... Bu da Tanrı'nın gökten yolladığı emektir onlara...

Gerçek bir «sevici»ye, yani bir kadını bir erkeğin bir kadını sevdiği gibi gerçek sevgiyle sevebilen kimselere buralarda rastlanamaz. Ya da tesadüfen, pek seyrek rastlanır.

EBEDÎ ÜÇGEN

İnsan ilişkilerinin en basiti, iki insan arasında olanıdır. Bu ana ile çocuk arasındaki bağlantı, ister aynı cinsten, ister ayrı cinsten

iki kişinin birbirini sevmesidir. Ama çok garip ve karışık bir yaratık olan insanoğlu, bu ikili ilişkiyle yetinmeyince ortaya tiyatro dilinde ‹Ebedi uğgen› diye vasıflandırılan durum ortaya çıkıyor.

Bir kaç ay sonra bir ananın yanında babasının da var olduğunu keşfeden ocuk için bu iyi bir duygudur.

Aşkını, kocasıyla aşığı arasında paylaşan kadın buna bir örnektir.

Yine çocukları sayesinde aşklarını uzatan bir çift güzel bir örnektir.

Aynı uğgen durumu, sevicilikte de sık sık rastlanan bir olaydır.

İlk rneğim, Rose adında bir kızın macerasıdır. Rose, ocukluğu süresince Rose anası tarafından aşırı bir sevgi ve yakınlıkla bytlmşt. Belki de kıza gerektiğinden fazla yakınlık gösterilmişti. Bu büyük sevgide, babanın en ufak bir rolü dahi yoktu. Anne-kız bu şekilde altı yıl yaşamışlardı. Kk kız anesine o kadar bağlıdır ki, onun bütün hareketlerini taklit ediyordu. Yanından ayrılmadığı gibi, adeta annesinin gölgesinde yaşıyordu.

Günlerden bir gün, annesi Rose'a yakında kendisine bir kk kız veya erkek kardeş geleceğini söyledi. Kk kız bunu kıskandı ve bu kıskançlığını saklayıp dışarı vurmadığı için, son derece azap verici bir şekilde büyüdü içinde. Tesadüfen gelen kk kızkardeşinin doğumu, Rose'un okula başlaması aynı zamana rastlamıştı. şimdi Rose iki şekilde ayrılmıştı anasından. Kız kardeşe karşı olan kıskançlığı da artmıştı.

Rose yedi yaşındayken bir gün kardeşinin beşiğine yaklaşıp, onun koluna bir iğne batırmıştı. Bebeğin feryadı evin ayağa kalkmasına sebep olmuştu. Rose'un annesi kızından işi öğrenmek için çok çabalamıştı. fakat karşısında mutlak sessizliğe gömülmüş, küçük bir kızıdan başka kimse yoktu.

Bir kaç gün sonra küçük bebek ciddi bir şekilde hastalanmıştı. İyileşmesi gerçekten bir mucizedir. Rose, küçük kafasıyla, kardeşini ölümün eşiğine kadar götüren şeyin yaptığı kötülük olduğunu düşünmüştü. Kendisini son derece suçlu hissediyordu ve o günden sonra, küçük kardeşine karşı olan tutumu, tamamen değişmişti. Artık saatlerce kardeşinin başında oturarak, ona bakıyor, görünüşe göre, annesinin yerini alıyordu.

Bu teferruat, hikâyenin sonunu öğrenmek istiyorsak, hiç de önemsiz değildir. Rose, okulda, ondört yaşındayken, kendisinden üç yaş daha büyük Odetta adında bir kızla arkadaşlığa başlamıştı. Beraber geçirdikleri tecrübeler ve heyecanlar plâtonik olmaktan çok uzaktır. Zamanla işler normal yola gireceği yerde, bu aşk bir nebze bile azalmamıştır. Niha yet yirmi yaşına geldiği vakit kız arkadaşı ile birlikte yaşamak için büyük bir rezalete sebep oldu. Odetta, sevgilisinin her türlü bakımını üzerine almıştı. Akıllı bir kadındı ve oturduğu apartmanın alt katında bir elbiseci dükkânı işletiyordu. Rose, pek sık görünmüyordu dükkâna bakmayı teklif etmişti.

Oükkânda, güzel, çekici ve oldukça hoppa tezgâhtar bir kız vardı. Kısa bir süre sonra Rose, kıza sarkıntılık etmeye başladı. Kız bu ne karşı koymayınca, Rose cesaret aldı. Ve sonunda önüne geçilemeyen arka oda da uzun aşk saatleri geçirdi. Adı Christiane olan yeni arkadaşısı onsekiz yaşındaydı.

Odette ile münasebetleride daima pasif olan Rose, yeni arkadaşısı ile beraberken davranışını tam manâsıyla değiştiriyordu. Sevilme ye izin veren kızın karşısında Rose aktif rol oynuyordu. Yani Odette ile olan münasebetlerinde, Odette'nin davranışlarını yeni arkadaşısına uyguluyordu.

Rose iki rolünü de başarı ile oynuyordu. Odette'nin kolları arasında, pasif, yeni arkadaşının yanında ise bunun tam tersiydi. Yeni arkadaşısı ile olan ilişkisinde, daha evvel küçük kız kardeşi ile olan bir bağlantı vardı. Vaktiyle kardeşine gösterdiği alâkayı, sevgiyi, dikkati şimdi yeni arkadaşısına gösteriyordu. Ama ara, sıra bile kıza iğne batırmaktan da çekinmiyordu. Buna «gülin dikenini» diyordu Rose..

Sonunda Odette iyileşti ve aşkın farkına vardı. Zira kendisine hiç ihtiyaç olmadığı halde, Rose dükkândan çıkmıyordu. Aralarında bir kaç kızgınlık ve kıskançlık sahneleri cereyan etti. Sonunda bir anlaşmaya vardılar. Christiane'in yukarı kata çıkıp devamlı olarak Rose'u ziyaretine izin verildi.

Hayatta, bu üçgen durumun çok daha karışık şekillerine rastlanmaktadır. Bana anlatılan, Paris'in binicilik çevrelerinin çok i-

yi tanıdığı Matmazell S ile, daima iktidar partisinin verdiği davetlerde görülen çok güzel arkadaşı Madam J arasındaki ilişkiydi. Matmazel S'nin garip bir huyu vardı. Sevgilisinin kolları arasında, bir zevke varabilmesi için, o da sevişmelerine iştirak etmiyen ve sadece seyirci olan, üçüncü bir kadının bulunması. Sapıklığını bu derece ileri götürmesi yüzünden sevgilisi kendisine daima, bu seyirciyi bulmak zorundaydı. Ayrıca bu seyircinin devamlı olarak değişmesi de gerekiyordu. Dilleri durmayan kişiler, aslında siyasetle en ufak bir ilgisi olmayan Madam J'nin bu parti davetlerine gitmesinin tek sebebinin, sevgilisine yeni seyirciler bulmak olduğunu söylemektedirler. Mat gerçekten son derece memnun oluyordu.

Uzmanlar bunun sebebini şöyle açıklıyorlar: Bütün homomazel S, sevgilisi kendisine genç bir seyirciyi tanıştırdığı vakit seksüeller de olduğu gibi kadınlarda şiddetli bir teşhis has talığı vardır ve bu her iki sapıklığın da ana sebebi, aşağılık kompleksiydi.

Şimdi sıra Simone'a geldi. Son derece güzel olan bu genç kız, bir çok güzellik müsabakalarını kazandığı halde, bunları tertip edenlerden hiç birinin koynuna girmiş değildi. Yani başka bir deyimle, bütün o müsabakaları, güzelliğinin hakkıyla kazanmıştı. İltimasla değil. Yalnız kadınlarla ilgilenen Simonue'un kadınları baştan çıkarmak bahsinde bir roman tekniğine sahip olduğunu söylemek lâzım.

Şunu kabul etmek gerekir ki, Simone erkeklerden gerçekten nefret etmekteydi. Bunun

ana sebeplerini onun çocukluğunda aramak gerekiyor. Ama bu konuda, ondan bilgi edinmeye muvaffak olamadım. Erkekleri daima küçük düşürmeye, rezil etmeye uğraşan genç kadındır, genellikle, bunda başarı da sağlıyordu Hotel C'nin çay saatinde daima dans salonunda görünüyordu. Daima salonunu ortasında masa ayrılıyordu ona. Oturduğu yerden bütün pisti ve çevresindeki masaları göz altında tutabiliyordu. Masanın bir erkek gelip de kendisini dansa davet edecek olsa, Simone, bunu büyük bir kibarlıkla reddediyordu. Kendisini ilgilendirecek çaya yalnız gelmiş kadınları daima gözleriyle arar dururdu.

İşte Monique'i de bu şekilde keşfetmişti Simone. O da buraya, bir çok kadınlar gibi, can sıkıntısı veya yalnızlıktan biraz olsun uzaklaşmak maksadıyla gelmişti.

Güzel giyimli bir adam gelip Monique'i dansa kaldırmıştı bir gün. Berabere pistin üzerinde dönmeye başlamışlardı. Simone bu sırada bir saniye olsun gözlerini genç kadının üzerinden ayırmıyordu. Öyle ki, sonunda o bakışların farkına varan Monique, erkek arkadaşına bundan bahsetti. Beriki, Monique'den randevu koparmaya uğraştığı için o çok güzel kadının farkına varmamıştı. Simone'un şahane güzelliği şimdi adamı adetâ büyülemişti. Bu yüzden Simone erkeği de göz hapsine almıştı artık.

Kendi kendini yiyen adam, dans bitince, Monique'i masasına geri götürdü ve orkestra

yeni bir parça çalmaya başlayınca, Simone'un masasına gelerek, onu dansa davet etmişti. Genç kadın bu daveti kabul etmişti. Dans pistinde birbirlerine ne söylediklerini bilmiyorum ama, başarisından son derece memnun olan adam, dans bitince gidip Monique'i de masasına davet etmişti. Simone ise çoktan gidip oturmuştu oraya.

Monique masaya gelip onlara katılınca, Simone derhal taktik değiştirmişti. Yakışıklı erkeğin varlığından haberdar görünmeyip, artık fethettiği kadınla enteresan bir şekilde konuşmaya başlamıştı. Rahatı kaçan huzursuzlanmaya başlayan adam ise her ikisini de dansa davet etmişti. Simone daveti, sadece redetmekle kalmayıp aynı zamanda Monique'a'nin de kendisini masada yalnız bırakmamasını rica etti.

Dans bittiği zaman daha da kızan adam kadınları dışarda bekleyen arabası ile evlerine bırakmak istediye de, Simone, yakın bir yerde oturduğunu bahane ederek Monique ile bir kaç adım yürümeyi tercih ettiğini ileri srmişti. Arkadaşının güzelliğine kendini çoktan kaptırmış olan genç kadın ise bu teklife karşı koyamamıştı. Simone, Monique'i evine götürmüş ve iki kadın arasında şiddetli bir aşk macerası başlamıştı.

Simone, bu tekniğe bir çok frsatlarda başvurmuştu. Monique'ten sonra sıra, aynı şartlar altında, Eveyne, Roxane ve Maite'ye geldi.

Simone'un en büyük zevki, kurbanı olarak seçtiği kadınları erkeklerin elinden alarak onları baştan çıkarmaktı. Ayrıca kendisini cinsel bakımdan en fazla heyecanlandıran, kurbanlarında ,hâlâ erkekleri özleyen bir havayı hissetmesiydi. Simone kendini güzel ve savunma vasıtaları olmayan kadınları canavarın pençesinden kurtaran bir melek gibi görünüyordu. Simone sevgililerinden biriyle yattığı zaman onlara erkeklerin kolları arasındayken, nasıl ızdıraplara katlandıklarını anlatması için elinden geleni yapıyordu. Berikiler yarı hayal mahsulü olarak kendisine bir takım hikâyeler anlatırlardı. Simone sevgilisine, kendi sevişmesiyle bir erkeğin sevmesi arasında kıyaslama yapması için baskı yapardı. Sevişmeyi devamlı olarak uzatabilmesi, aynı zamanda, karışık bir sadizmin de tepkisidir. Onu en fazla şehvetlendiren kendi duyduğu zevkten ziyade, yatak arkadaşının yorgunluktan bitip tükenmesi, baygınlık geçirecek hallere düşmesiydi.

Her hade biri çıkıp Simone'a, bütün çabalarına rağmen kafasından bir erkeğin hayalini atamadığı acı gerçeğini söylemiş olsaydı herhalde br hayli şaşırırdı. Simone'un tek arzusu vardır: O görünmeyen adama cinsel zevkler konusunda, kendisinin, ondan çok daha bilgili, çok daha usta olduğunu ispatlamak. Kadını onun elinden almakla, kendisinden daha becerikli olduğunu ispat etmek. Son tahlillerden anlaşıldığına göre, erkeği hor görenler onu reddetmekle, kendi sapıklıklarına karşı müsamaha göstermektedirler. Monique'in er-

kekler tarafından çekici bir kişi olduğunu farkeder etmez, onu iğfal etmeye karar vermiştir. Erkekler karşısında başarısı olmayan kadınlar Simone'u kesinlikle ilgilendirmiyordu.

Buna benzer erkeklere de rastlanır. Sadece evli kadınlarla ilgilenip, onları rakiplerinin elinden almak bu gibi kişilere zevk verir. Yine aynı şekilde sadece evli veya metresi olan erkeklerle ilgilenen kadınlar da vardır. Bu kadınlar da, hemcinslerinin kibirlerini kırdıklarını sanırlar.

Simone'un iřittiđim Safo dűřkűnlűđűnűn asıl sebebi —kendi bunu inkâr etmekle beraber — fazla âřık olduđu bir erkeđin ona çok ızdırap çektiirmiř olmasıdır. Her yeni macerada, Simone, terkedilmenin intikamını aldıđını sanıyordu alt řuurunda...

K I S K A N Ç L I K

Bu kısımda «Erkeksiz Kadınlar» konusunda belki de biraz garip kaçacak bir şeyden bahsedeceğiz. Normal çiftlerin arasında görü-

len kıskançlık fırtınaları, seviciler arasında, hiç de seyrek ranstlanan bir olay değildir. Bunun sebeplerinden biri, sevicî çiftin, kadın rolünü oynayanın, her iki cins tarafından beğenilmesidir. Bunun arkına varan kadın, erkek rolü oynayan eşini kıskandırmak, ona bunun bütün acılarını ve sefaletini çektirmek için, elinden geleni yapar. Bu davranış aralarındaki ilişkiye baharat katmak gibi bir davranıştır adetâ. Nicole, işte bu çeşit sapıklığa tipik örnek olabilecek bir kişidir... bu yüzden bırakalım kendi konuşsun.

— «Germaine ile ilişkim mi? Ona acı çektirmek istiyorum. Nasıl açıklayabilirim nedenini? Kendim bilmiyorum ki:»

— «Sana şunu söyliyeyim ki hepsi benden yaşlı bir sürü erkek kardeşim vardı. Devamlı olarak omuzlarının üzerinde taşıdığın üç erkek kardeşin olmadıysa, bunun nemene ızdırap verici bir çocukluk olduğunu anlamana imkân ve ihtimal yoktur. Benim çocukluğum geliştirilmiş işkence metodlarıyla geçti. Saçarımı çekmek, kalçalarım a çımdık atmak, okul ödevlerimi yaparken, dirsekleri ile kaburgalarıma vurarak, ödevimi bozup, beni işe yeniden başlatmak gibi. Her halde, bunlar sana onların bu konudaki istidatları hakkında bir fikir verebilir.

«Her gece, kardeşlerimden ikisiyle evde yalnız kalırdım. Annem çalıştığı için eve geç geliyordu. Babama bakacak olursan, onun çok daha geç gelmesinin sebebi, azla çalışmasından ileri geliyordu.

Kardeşlerimden duyduklarım ise, babamın geç kalmalarının asıl sebebi, teselli bulabilmek için başka kadınlarla düşüp kalkmasıydı.

«Tek sığınağım anamdı. Anâhtarının sesini duyar duymaz koşarak kollarına atılırdım. Hayat, yeniden kısa bir süre için çekilir oluyordu. En büyük ağabeyim askere gittiği zaman, işkencenin üçte bir azaldığından, Tanrıya şükürler ettim.

«Babamı sevmiyordum. Hattâ içimden bir his, benden nefret ettiğini söylüyordu. Belki de buna sebep, annemin beni fazla sevmesiydi. Babam onunla devamlı kavga ediyor ve bu gidişi önlemek için en ufak bir gayret bile sarfetmiyordu. Her halde şimdi erkeklere neden önem vermediğimi anlıyorsun. Çok sevdiğim halde beni işkencelerimle yalnız bıraktığı için anneme kızıyor ve kırılıyordum. Ne derece müdafaasız olduğumu anlamasını çok isterdim. Oysa onun bambaşka üzüntüleri vardı, ben de onun, babamın ihanetinden haberi olduğunu sanıyordum.

«Gayet iyi hatırlıyorum, bir gece evden kaçmak istediğim zaman bana en fazla eziyet eden kardeşim Paul, nasıl da yolumu kesmişti. Mutfağa sığınıp ağlayarak annemin gelmesini bekledim. Ve o zaman erkeklerden intikam almaya yemin ettim.

«İlk kız arkadaşım harikulâde bir kişiydi. Bana kadın olmanın utanılacak hiçbir şeyi olmadığını öğretti. Hayatımda asla görmediğim bir şefkat, bir sevgi gösteriyordu bana. Ne yazık ki, hayat ayırdı bizi. Kısa bir süre sonra,

Germaine ile tanıştım. İlk gördüğüm andan itibaren başımı döndürdü. Bana mukavemetçilerin arasındaki maceralarını anlatı. Defalarca paraşütle atlamış, köprüleri, trenleri havaya uçurmuş, gizli haberler taşımıştı... O zaman biraz yalan söyleyip mübalâğa ettiğinin farkına vardım ama, o gece beni yatağına götürmeyi de becerdi.

«Anlıyacağınız gibi, Germaine'den hoşlanıyorum. Ama çalışıyor. Büyük bir seyahat acentasının sahibi. Sık sık kendimi korkunç ve tehlikeli derecede yalnız hissediyorum. Sonra onun birden çekip gitmesi sinirlerimi bızıyor. Zannedersenem beni gerektiği kadar hayal kırıklığına uğrattı. Galiba çok fazla aşk istiyorum ben. Biliyor musun? Bir erkek sevgilim olduğu zaman, aramızdaki ilişki çok daha iyi, çok daha güzel oluyor. Bu konuda sana garip bir hikaye anlatabilirim.

«Bir yıllık beraberlikten sonra, bir ikinci vakti son derece canım sıkıldığı için, bir dansinge gittim. Bir çok genç erkek, gelip beni dansa kaldırdı. Sırf sıkıldığım için kabul ettim.

Zaten önüne de geçilemezdi bunun. Hepsi, kaidesi hiçbir zaman değişmeyen esası aynı olan bir yolla, hayal gücünden uzak bir tarzda benimle buluşmak istiyorlardı. Gerçekten, çileden çıkmaya başlamıştım. Erkeklerle hayran, bir çok kadınların yaptığı gibi, hepsi ile buluşmaya ayrı ayrı söz verdim. Elbette ki, gitmeyip beklettim hepsini. Bazıları daha sonra-

ları benimle karşılaştılar. O zaman kendilerine beklenmedik bir aile meselesi yüzünden gelemediğimi söyledim. Erkekler gerçekten çok saf yaratıklar: Onlarla yeniden bir buluşma kararlaştırıyor, fakat yeniden onlarla buluşmaya gitmiyordum. Sonunda her biri anlıyordu tabii. Onları böyle ip canbazı gibi oynatmaktan garip bir zevk duyuyordum. Ta ki, günlerden bir gün, başıma garip bir iş gelene kadar...

«Yattığım tek erkek oydu. Kollarının arasında hissettiğim şey tatlı zevkle köklü bir iğrenmenin karışımıydı. O da bana hiç bir zevk vermediğinin farkına varmıştı... Erkeklerin kendilerine karşı ilgisiz olduğunuzu anladıkları zaman, ne derece hassas, ne derece üzgün olduğunu bilirsiniz. Hayretle yüzlerine bakıp, gözlerinizle, «Gerçekten bütün bildiğin bu kadar mı?» dersiniz. Uzun zaman tasarladığımı bu intikam oyunu beni gerçekten mutlandırıyor, bana gerçekten zevk veriyordu.

«Germaine, Paul ile münasebetim olduğunu nereden öğrenmişti?

Hareketlerimde, şüpheyi çekecek en ufak bir şey yoktu. Tam tersine. Erkeklerle tatmin olamadığımı için Germanie'le yattığım zamanlar, daha da şehvetli oluyordum. Zannedersen, eline geçen bir çok fırsatlarda takip ettirdi beni. Zira çok mütehakkimdi. Bir gün Paul ile, Champs Elysée'deki barlardan birinde buluşacaktık. Beraberce otururken Germaine'in top gibi içeri dalıp, bizim masadan tarafa doğ-

ru geldiğini gördüm. Gerçekten Paul'ün gözünü korkutmuştu. Ona çekip gitmesini söyledi. Zina yapan kızını suç üstü yakalamış bir ananın telâş ve öfkesi içindeydi. Uzun uzun nasihat etti bana. Bayılma numarasına kadar ileri gidip ancak iki bardak viski ile kendine gelebildi.

«O gece kendisini bana gerçekten acındırdığı için ona her şeyi anlatmaya karar verdim. Evvelâ, beni gerektiğinden fazla yalnız bıraktığı için sitem etmeye başladım. Paul'ün cinsel hislerimi kesinlikle uyandıramadığına yemin edip gereken bilgileri verdim. Germanie yavaş yavaş sakinleşmeye başladı. Uzun bir süre birbirimizin kolları arasında kaldık ama, yatağa girmeden evvel bana gidip yıkanmamı söyledi. Bir erkekle yattığım için kirlenip lekelendiğimi sanıyor, bu şekilde temizleneceğimi umuyordu. Nefis bir gece geçirdik.

«Ertesi sabah bana, kollarının arasında uyurken, bütün gece düşünmüş olduğunu söyledi. Sonunda da beni son derece şaşırtan bir şey söyledi: Onu bir erkekle aldatmam, o kadar önemli değilmiş, asıl bir kadınla aldatmam felâket olurmuş kendisi için. Onca en önemli şey, zevklerimi sadece kendisiyle paylaşmamış, Böyle bir görüşe sahip olan kadın çok daha tehlikeliydi. Kendisine karşı soğuk davranmak şartıyla, Paul ile buluşmama ve yatmama izin verdi. Sadakatimi göstermek için, onu bir daha görmeyeceğime söz verdim. Ama, bu da çok fazlaydı benim için.

Paul'ün bana karşı hislerinin çok daha kuvvetlendiğinin farkındaydım. Kendimi alevlere kaptırmadan, ateşle oynamak, gerçekten hoşuma gidiyordu. Onu görmeye devam ettim. Deli gibi âşık olmuştu bana. Su gibide para sarfediyordu. Gerçekten onun iflâsına, meteliksiz kalmasına sebep olabilirdim. Ama kader kararını başka türlü vermişti. Paul birden vereme yakalanarak, İsviçre'ye gitti.

«Aramızdaki ilişki devam ettiği sürece, Germaine benimle son derece mutluydu. Dedigi gibi, benim «hürmetsizliğim» ona fazlası ile ızdırıp çektirmişti. Saatlerce banyodan çıkmıyorduk. Beni temizleme işini de mübâlâğa etmeye başlamıştı. Oysa bütün bunlar büyük zevk veriyordu bana. Kişiliğime son derece dikkat ediyordu. Bu hamam fasıllarına da şu adı takmıştı Germaine: «Mezhebe girmeye hazırlık töreni», Sonra ıslak ıslak yatağa giriyor ve Germaine bana iki misli zevk veriyordu.

«Paul gittiği zaman, onun tarafından bir tepki olmadı. Ama ben onun hayal kırıklığına uğradığını hissediyordum. Aşkımız daha durgun sularda yüzmeye başladı. Artık sevişmelerimiz, sadece bir âdet, bir alışkanlık halini almıştı. Eski güzel günlere dönmek istiyordum. Normal genç bir çocuk tanır mısın? Tüm gibi budala, kibirli, seît olmayan yorgun tebessümlü biri?»

Konuştuğumuz odaya alaca karanlık çökmüştü. Birden ışıklar yandı. Nicole sanki

vecd halinden kurtulmuş gibi konuşmasını kesti. Bir yerlerden bir adam belirmişti. Yorgun tebessümlü, yakışıklı. «Fillette» şarkısını mırıldanıyordu. Hikâyesi bitince Nicole birden ayağa kalkarak genç adamdan tarafa yürümeye başladı.

BAHİS KONUSU ADAM

«Kıskançlık» bahsinden sonra, şimdi anlatacağım olayı buraya koymanın sebebi, aynı konuyla ilgili olmasındandır.

Ama ne biçim bir kıskançlık bu? Psikiyatrist dostum, kendisine daha fazla bilgi veremediğim takdirde, bunun kendisi tarafından çözülmesi çok güç bir denklem olduğunu söyledi bana. Ona gereken bilgiyi verdiğim için hikâyeme geçiyorum.

Bu olay, benimle son derece kibar, akıllı güzel bir sanat galerisinin sahibesi arasında geçti. Bahis konusu galeri son derece kibar bir yer olduğu gibi gelen müşterilerini daima, bir şüphe, gizli bir itham altında bırakan bir yerdi. Kimse gelen kişilerin eğilimlerinin ne olduğunu kesinlikle bilemezdi.

Bir kaç yıl evvel, pek az ziyaret edildiğim bir otelde oturuyordum. Sadece kendisine son derece yakınlık duyduğum ve hürmet ettiğim bir erkek arkadaşım, sık sık beni görmeye geliyordu.

Çay içmeye gelmişti bir gün arkadaşım. «Az evvel, asansörde çoukluğumdan beri tanıdığım bir kıza rastladım. Apartman bulamadığı için devamlı olarak burada kalıyor. Odası da galiba seninkinin yanında,» dedi.

Evli ve önemli bir iş adamı olan arkadaşım, bana bunları anlatırken bir hayli sinirli görünüyordu. Kendisine bu karşılamamanın, onun için şaşırtıcı bir olay mı olduğunu sordum

— «Kardeşi en iyi arkadaşımdır. Uzun zamandır bir telefon bile etmedim ona. Her halde Paris't olmadığımı sanıyordur.»

Bir kaç dakika daha, kadının tartışmasını yaptıktan sonra birden bana sordu

— «Onun kardeşinin, benim en iyi arkadaşım olmasını garip bulmuyor musun?»

— «Hayır. Neden bulayım?»

— «Şöhretinden haberin yok mu?»

— «Evet. Herkesin de var.»

— «Homoseksüel olduğunu biliyor muydun?»

— «Böyle şeylere pek önem vermem ben. Kardeşi de öyle mi?»

— «Söylentilere bakılırsa, öyle. Gerçek olan bir şey var. Kendisini otuz yıldan beri tanıdığım halde, erkeklerle olan bir münasebetini bile itiraf etmiş değildir.»

Arkadaşım öylesine bir savunmaya başlamıştı ki, gülmekten kendimi alamadım.

— «Belki de poz yapıyordur,» diye devam etti. «Son derece akıllı ve zeki bir çocuktur. Lisede beraberdik Pederastlığa başladı, ya da öteden beri öyleymiş. Ama bu arkadaş olmamıza engel olmadı. Doğrudan doğruya kişiyi ilgilendiren ve kişisel bir şey olan bu konulardan bahsetmiyecek şekilde yetiştirilmiştir.»

Sonunda konuyu değiştirdik' Belki de ben komşumu unutacaktım — hattâ odası benimkinin yanında olmasına rağmen— ama, bir kaç gün sonra müşterek bir dostumuzun evindeki bir partisinde karşılaştık.

O gün tahminimden fazla para kaybetmiştim. Üzerimde gerektiği kadar nakit para olmadığı için, ona borçlandım. Komşu olduğumuz için bu işi otelde halledebileceğimizi söyledi.

Bu sebepten, ertesi akşam yemekten sonra onun odasına gittim. Bana çay ıkrım ettikten sonra, asansörde rastladığı arkadaşım hakkında konuşmaya başladı.

Tanıyor muydum onu? Dünya ne kadar da küçüktü! O ve karısı ile birlikte malikânelelerinde çok hoş vakitler geçirmişlerdi. Tanıyor muydum karısını? Ya... demek ilişkilerimiz sosyal değil, özeldi?

Bak hele... Elbette çok geniş düşünceli bir adamdı. Her şeyden evvel karısı sanki bir melekti. Sırf iyi işler yapmaya adanmıştı kendini. Son derece fedakâr, sadece başkalarını düşünen bir kadın. Kocasını da çok dakikti ona karşı. Gerçekten nazik ve anlayışlıydı. Elbette, herkese karşı aynı derecede nazik ve anlayışlıydı... Ama bir metresi vardı. Meşhur Madam X'in sevgilisi olduğunu biliyor... Hangi Madam X, kesinlikle hatırlıyamıyorum... Yoksa o güzel gözlü baldızıyla mı metres hayatı yaşıyordu? Eflâtuna çalar mavi gözlü kız mı? Kendi gibi bir züppe tabii. Topukları da korkunç. Öyle bir yaratıkla karısını nasıl aldatıyor, şaşılacak şey. Gerçekten kolay değişen, tabansız, aynı zamanda atılgan bir kimse. Elbette ki Madam X son derece zengin... İnanılmıyacak kadar zengin. Beriki de son derece zengin ama, o derece de cimri...

Savaş yıllarında benimle kardeşimi ziyarette gelirdi. Çiftlikleri olduğu ve ayrıca bir sürü çiftlikle de ilgisi olduğu halde bir kere olsun, yarım kilo tereyağı bile getirmedi bize.

Oysa ona ihtiyacımız olduğunu defalarca ima etmiştik kendisine. Mukavemet teşkilâtındaydı. Zannedersen oraya da Mareşal Petain kendisine bakanlık vermediği için girmiş olmalıydı herhalde...

Sözünü kesmeden konuşmasına izin verdim, sonra birden bire sordum:

— «Ondan pek hoşlanmıyorsunuz galiba?»

— «Hayranım ona. Ayrıca o kadar soluk ki rengi... Ama sevmenin de bir çok çeşitleri, değişik yolları vardır, değil mi?»

Tarafımdan yapılacak bir takım itiraflar bekliyordu ama, ben sadece kafa sallamakla yetiniyordum.

— «Onun için üzülüp, yüreğinizi paralamaya hiç lüzum yok, yok, dostum dedi. «Sadece kendi kendinize, onun vebadan beter olduğunu söyleyin, yeter.»

Sevgili komşumu yeteri kadar dinlediğim için, izin isteyip kendi odama geçtim.

Konuşmaya sebep olan kişiyi, ertesi gün görüşümde, ona komşuma fazlasıyla bağlı olup olmadığını sordum.

— «Evet,» dedi, sakın bir şekilde, «Sık sık kâğıt oynamaya, yemeğe bize gelir. Hattâ evimde uzun zaman kaldığı da olur. Son derece zekidir ve,» diye ilâve etti: «İnsanların gerçek değerini vermek bakımından son derece usta ve kabiliyetli bir kişidir.»

Gülmemek için kendimi zor tuttum. Dostum, hayatında ilk defa olarak psikoloji tahlininde yanılıyordu. Çünkü aslında komşumun

söylediğinden son derece değişikti arkadaşım. Eli açık, neşeli, zeki ve malûmatlıydı. Peki, ama bu kadının aslında — çok sevimli ve kiş bar olmasına rağmen —böyle konuşması için sebepler neydi? Onun hakkında hemen, hemen hiç tanımadığı biri ile, böylesine acı ve kaba bir şekilde, nasıl konuşuyordu?

Bu yüzden psikiyatrist arkadaşıma gidip, olanları anlattığım zaman, buna sebep olabilecek bazı nedenleri ile sürdü. Ama ne o, ne de ben, bunlardan hangisinin doğru olabileceğini bilmiyoruz.

En basit açıklama, şu şekilde: Müzmin bir sevici olan komşum, alt şuurunda, kendisi ile clan ilişkimizin çok daha ileri gidebileceğini hayâl etmiş olabilirdi. Buradan doğan kıskançlık, benim sadece bir erkeği sevebileceğim değil, bu erkeğin aynı zamanda onun tanıdığı bir kimse olmasından ileri gelebilirdi. Bütün bu çabalarının tek bir maksadı vardı: Bana, onun sevmeye lâayık bir erkek olmadığını ispat etmek.

İkinci faraziye şudur: Kadın, alt şuurunda da beni değil, adamın karısını veya metresini düşünmekteydi. Oysa her iki kadın da normaldi. Komşum, o şekilde konuşarak müşterek olan mâbudu yıkıyordu.

Üçüncü faraziyesi şöyle: Komşumun, kardeşine karşı belirli ve gerçek bir sevgisi vardı. Oysa, kardeşi homoseksüeldi. Herkes tarafından bilinen bir gerçektir bu. Bahsi geçen «kişi» ise, onun zekâsını sevmekte ve bu ço-

cukluk arkadaşına daima sâdık kalmaktadır. Oysa o, homoseksüel değildir ve bu da herkes tarafından bilinen bir gerçektir. Altısuurunda kardeşine karşı sonsuz bir sevgisi olan bu kadın, bilmeden, beni sevdiğini sandığı adamı arzu etmekteydi. Aynı zamanda, o onun, kardeşini reddettiğini hayâl ederek, kıskanlığı artmıştı. Bu yüzden bütün bu ayrıntılara sebep olan sosyal arkadaşlıktan nefret etmekteydi.

Bütün bu faraziyeler akla yakın olmakla beraber, kesin değildi. Tek bir şey kesindi burada: «Bahis konusu olan kişi» arkadaşının kızkardeşinin, insanlar hakkında doğru ve kesin kararlar verdiğine inanmaya devam etmekteydi.

Ç İ N İ Ş İ A C A Y İ P L İ K

Modern psikoloji iki çeşit homoseksüelliği ortaya koymaktadır: Açıkça yapılan ve gizli kalmış homoseksüellik. Birincisi bilinçli olup,

bu işi yapan tarafından hattâ gösterişli bir şekilde övülerek, savunularak yapılır. Diğer ise, bilinç altındadır, inkâr edilir ve devamlı bir baskının etkisindedir. Ama gerçek şudur ki, bilinçli bir şekilde inkâr edilen bu eğilim, kişinin derinliklerine işleyerek bir sürü sinir hastalıklarına sebep olur. Hattâ bazı ilim adamları daha da ileriye giderek, bütün sinir hastalıklarına gizli kalmış homoseksüelliğin sebep olduğunu iddia etmektedirler.

Dünyada, belirli bir şekilde homoseksüelliğe eğilimi olan sayısız kadın ve erkek mevcuttur. Bu eğilim, bilinç altının üst tabakasında uyuklamaktayken, birden uyanacak olursa, bunun tepkisi genellikle, bilinç ve bilinç altının çatışması olur ki, homoseksüel eğilimini kabul etmeyip, inkâr eden kişi, bunu diğerlerinin üzerinde lânetler. Örneğin, bütün homoseksüel eğilimleri kesinlikle reddeden paranayoklar, devamlı olarak homoseksüeller tarafından takip edildiklerini iddia ederler. Buna, **atma fırlatma** adı verilmektedir. Yani kişi, kendi sapık eğilimlerini başkalarının üzerine atmaktadır.

Aşırı derecede kıskanç olan, erkek ve kadınlarda, gizli kalmış homoseksüellik vardır. Bunlar, sevdiklerini sandıkları kişilerden fazla, rakipleri ile ilgilenirler. Erkek eğilimleri olan bir kadın, kocasının en yakın arkadaşı ise yattığından şüphe eder. Aslında bunun gerçek sebebi, kadının bilinç altına o kadına karşı duyduğu aşktır. Başka bir cins de, kadın arkadaşını kıskanan kadını, kendisini beğen-

nen bir erkekle karşılaştığı zaman, arkadaşını erkeğin kollarına atmakla ortaya çıkar. Homoseksüelliğin (ister açık, ister gizli olsun), kadınlar arasında, erkeklerden çok daha yaygın olmasının sebebi, kadınların erkeklerden çok daha kıskanç olmalarından ileri gelmektedir.

Birçok okuyucu, bunu «Çin işi» gibi kurnazlıkla düşünölmüş psikolojik sebepler olarak kabul edeceğinden, buraya bir Çin hikâyesi koymayı uygun gördüm.

×

Eski Çin'de, çok sık görölen olaylardan biri, bir erkeğin, iki kızkardeş, yahut iki yeğen ile evlenmesidir. Bu ise, Çin edebiyatının en belli, başlı konularından biridir.

Çin edebiyatının en ünlü hikâyelerinden biri, «İki Yeğen» adındaki hikâyedir ve bu garip meseleden bahseder. Kahramanın adı Tse Yu-pe — biri ile yeğen — olan iki kadınla evlenir. Eski Çinlilerin indinde, bundan daha iyi bir birleşme olamaz. Burada, gizli kalmış homoseksüelliğe rastlıyoruz. Böylelikle iki kadının tecrübeleri en büyük mutluluğu sağlamaktadır. Kıskançlık yüzünden her ikisinin olgun hisleri,kocaları vasıtası ile onların kabul etmedikler eğilimlerini tatmin etmektedir. Bu her iki kadına, «Erkeksiz Kadınlar» denebilir ki, aynı adam burada, onları tatmin etmek için, sadece bir bağ, bir vasıtaadır

Tanınmış Çin dili ve edebiyatı uzmanlarından Marcel Granet, Çin'de derebeylik zamanında, iki kızkardeşle evlenme konusunu derin bir şekilde incelemiştir.

Bu devrede, bir erkek, iki kızkardeşle evlenebilirdi ama, üç kızkardeşle evlenmesine izin verilmezdi. Zira erkek ve iki kadın, 3 rakamını temsil ediyorlardı. Bu ise, eski Çinde bütünlüğü ifade eden en iyi rakamdı. Eski Çin'de çokluk, üç adedinden sonra başlardı.

İki karı, hiçbir zaman eşit tutulmazdı. Birinci kadın, daima ikinciye baskı yapabiliirdi. İkinci, birinciye hizmetçilik bile etmek zorundaydı. Çin edebiyatı, birinci kadının elinden binlerce dert çeken, ikinci zavallı kadınların hikâyeleri ile doludur. Bu açıklamalar, bize bu şartlar altında, kıskançlığın neden yaygın olduğunu kolayca anlatır.

İki kızkardeşin üzerine, koca diğer kızkardeşlerle evlenir, ya da onları gelip geçici metresler gibi tutabilirdi. Bir adamın kaç karı alabilceği, mevkiine ve rütbesine bağlı bir şeydi. Birçok erkek için, iki kadın yeterliydi. Derbeylerine gelince, dokuz karıya kadar hakkı vardı.

Genellikle bu kadınlar şöyledir: Birinci kadın ve onun ardından dört çift kızkardeş yahut yeğen. Birinci kadın, kocasının yatağına yalnız girer ve bütün geceyi onun yanında geçirirdi. Ertesi gece ise, sıra ilk çifte gelir ve beş gece sonra bu tür yeniden başlardı.

Çin alfabesinin fonetik bir alfabe olmadığını ve bizim alfabelere benzemediğini herkes bilir. Çin alfabesinde her şey şekiller veya sembollerle belirtilmiştir. Meselâ, şekillerden biri, **Danın altında duran bir kadındır** ki, anlamı, "barış" tır. İki kadın olduğu zaman, bunun an

larını «çekişme, mücadele» dir. Kadınlar üçe yükselince, anlam «Kanuna karşı, «çapkınlık», haylazlık şeylinde değişir. İşin hoş tarafı bütün bu karışıklıklara üçüncü kadının sebep olmasıdır.

Yeni rejim, memleketten eski âdetleri kaldırmadan evvel, dostlarımdan biri, Çin'de dolaşmış, bu arada, bir Çinli düşünürle konuşmak fırsatı da elde etmişti. Yaşlı düşünür dostumu evinde kabul etmiş, ona çay ikram etmişti. Konuşma eski geleneklere dökülünce, arkadaşım kızmış gibi görünerek, yaşlı düşünüre; neden kadınların da birçok koca ile evlenmeye hakları olmadığını sormuştu. İhtiyar adam, bir süre masaya baktıktan sonra, cevabını vermişti: «Sık sık bir çaydanlığın yanında, bir sürü fincana rastlarım ama, bir fincanın etrafında, bir sürü çaydanlığa hiç rastlamadım.»

«Çin İşi» dediğimiz şeyler, herkesin fikrine göre değişebilir. Oysa hepimiz, haberimiz olmadığı halde, Çinliyizdir. Bilinçin karşı tezi ortaya çıktığından beri Batılının bilinçaltı, daıma Çinli olmuştur.

Şakacı bir arkadaşım bana, son zamanlarda seviciliğin neden yaygın olduğunu şu şekilde açıklamıştı: Sebep, erkeğin günden güne poligamik zevklerinden uzaklaşmasıdır.

Bu şakada da, diğer şakalarda olduğu gibi bir gerçek payı saklıdır. O zaman şu müşkül ortaya çıkıyor: **Sevicilik** mi, **Poligami** mi?

Herkes seçimini kendi zevkine ve bilinçaltına göre yapabilir.

13

KUTSALLARIN KUTSALI

La Muettdeki Madam de R.'nin apartmanını ziyaret ettiğiniz vakit gözünüze ilk anda bu çevredeki apartımanlardan değişik hiçbir

şey çarpmayacaktır. Orta yaşlı bir hizmetçi bir çok kimselere sade ve önemsiz görünen bir hole alacaktır sizi. Ondan sonra Luis Philip modasına göre döşenmiş bir odaya girilir. Yerdeki halılara rağmen, eşyaların insan üzerinde soğuk bir etkisi vardır.

Evin hanımı burada yabancıları karşılar, arasına davetler verir. Onunla orada verilen toplantılardan birinde tanışmıştım. Bir sürü davetli vardı. Kızları ile gelmiş anneler, resmî, gayri resmî çiftler, kısacası mutat ve kibar bir kalabalık.

Eskiden tanıdığını ve yazdığım yazılarla, son derece ilgilendirmiş gibi görünen bir kadın ahababıma rastladım bu arada.

— «Aman sizinle burada karşılaşmak ne hoş,» dedi. «Söyleyin bana, dostum, ne yapıyorsunuz bakayım burada?»

— «Herhalde sizin yaptığınızı. Sosyal bir ziyaret mecburiyeti.»

— «Haydi, haydi... açık konuşun benimle. Yoksa siz de...» âzası mıyım?»

— «Alayı bırakın. O halde bilmiyorsunuz demek?»

— «Tek bildiğim şey, neden bahsettiğinizi bilmediğimdir.»

Beni, büyük bir bitkinin gözden irak tuttuğu, dar bir divana götürüp ev sahibesinin yakınlarda olmadığına iyice kanaat getirdikten sonra anlatmaya başladı.

— «Elbette, Madam de R...’nin kısa bir süre evvel dul kaldığından ve kocasının ken-

disine büyük bir servet bıraktığından haberi-
niz vardır.»

— «Hayır, yok.»

— «Kocasını öldükten sonra kaderini dağıt-
mak için İtalya'ya gitti. Geri geldiği zaman
yanında şahane bir Roma'lı kız vardı. Tefer-
ruatı iyi bilmiyorum ama, İtalya'nın en asil a-
ilelerinden biri olan kızın ailesi bu harika ya-
ratığın geri dönmesini istedi. Kız geri döndü.
O günden sonra da Madam de R... bir daha
gözlerini güzel kadınlardan ayıramaz oldu. Bu-
rada gördüğünüz, evin resmi, dış görünüşü, bü-
yük oturma odası diye adlandırılıyor. Şu gör-
düğünüz Fransız stili kapıların ardında, sıra i-
le bir sürü oda var. Bu odalar, Madam'ın kişi-
lerle olan samimiyetine göre değişiyor. Size
söyleyebilirim ben bundan sonraki, iki küçük
oturma odasını ziyaret etmek şerefine nâil ol-
dum...»

— «Kaç tane bahsettiniz odalar? Samimi-
yet derecesi kaçta ayrılıyor?»

— «Benim bildiğim üç tane. İlk küçük sa-
lon Madam de R...'nin verdiği çay partilerine
ayrılmış. Çok kibar toplantılardır bunlar. Pek
nadir olarak, iş saatlerinden sonra bir koca ka-
rısını almak için buraya gelir. Büyük bir hak-
tır bu. Her erkeğe tanınmaz. Ayrıca buradan
çok farklı döşenmiştir. XVI Louis tarzında.
Buradan da çok daha sıcak çok daha samimi.
Ev sahibemiz o odada... şeyleri karşılar... na-
sıl söyleyeyim... eski kız arkadaşlarını. Açıkça
söylemek gerekirse, kadın pezevenkleri kabul

eder... İnşalah sizi şaşırtmıyorum. Yeni misafirlerden biri hoşuna gidecek olursa, Madam onu yeniden davet eder ama, yalnız kalacaklarını, baş başa olacaklarını katiyen belli etmez.»

— «Ve iki numaralı çay, ikinci küçük odada verilir, öyle değil mi?»

— «Doğru tahmin ettiniz. Orası da çok değişik. Tamamen XV. Luis...»

— «Yatak odası da herhalde XIV. Luis tarzında,» dedim.

— «Alay etmeyin. Evet, onun ardında bir yatak odası var ama, içinde XIV. Luis tarzında hiçbir şey yok. Oraya da geleceğiz. Evet, ben ikinci odayı görmek şerefine erdim. Bu odayı ve XIV. Luis salonuna geçtim. Orada misafirlerle oturup dedikodu yaptığım zaman, İmparatoriçenin bana göz atacağı aklıma bile gelmiyordu. Hiçbir fikrim olmadığını söylemem yalan olur. Gerçeği söylemek gerekirse, ara sıra benden tarafa mânalı mânalı baktığının farkına varıyordum ama, bu büyük olayı başka bir genç kızla paylaştığım için, bir türlü emin olamıyordum. Onun sadece çapkınlık, kışkırtıcılık olsun diye, böyle yaptığını sanıyordum. Sık sık öyle davranır dullar. İkinci küçük salona girdiğim zaman, kendi orada yoktu. Odanın ince bir zevkle seçilmiş değerli eşyalarını inceliyecek kadar vaktim vardı. Duvardaki Boucher'in sahte olmadığına yemin edebilirim. Eşyalar son derece titizlikle seçilmişti. En ufak süsler bile insanın gözünü alıyordu. Küçük bir Meissen biblosuna bakarken,

Madam birdenbire içeri girerek beni selâmladı. Üzerinde ısmarlama olduğu belli şâhâne bir elbise vardı.

“Sabırsızlıkla, gelmenizi bekliyordum,” diyerek kollarını belime doladı.

“Bu kadar sabırsız olacağı yerde, bu odada oturup beni beklese ve içeri girişimi görseydi ya,” diye düşünmeye başladım. Bu düşüncelerime devam için fırsat vermedi bana ama.

“ O kadar utangaçtır ki,” dedi. “Belki inanmayacaksın ama, odamdan çıkıp seni benden ayıran kapıyı açmaya esaret edemedim”

— “Bu kadar göz korkutacak bir kişi olduğumu bilmiyordum ama, o anda, benim gözüm korkmaya başlamıştı.. Madam D. R. gerçekten tahrik edici, kışkırtıcı bir kadındı Bir süre üzerimdeki elbiseyi övdükten sonra kalkıp odada bir iki adım dolaşmamı rica etti. Tavırlarımı, yumuşaklığımı dilinden düşürmüyordu. Dönüp yerime oturduğum zaman bana, kendisiyle arkadaş olmamı teklif etti.”

— “Kadın arkadaş, çok yakın bir arkadaş. Dünyada bundan daha güzel bir şey yoktur” diye ısrar ediyordu.

— “Bütün bu başıma gelenlerin kendi hatam yüzünden olduğunu düşünmeye başladım. Buradan nasıl dönecektim geriye? Yani XV. Louis odasından çıkmam için ne yapmam gerekecekti?

“Ev sahibem çay ikram etti. O zaman bu odanın, onun yakın dostlarını kabul ettiği bir yer olduğunu anladım. Hizmetçinin lânetlen-

miş bir hali vardı. Bu musibet yuvasından nasıl kurtulacaktım? Bayılma numarası yapmayı düşündüm ama, bu onun dikkatini fazla çekecekti. Kendisini ince zevki ve bu odanın güzelliği dolayısıyla tebrik ettim. O ise konuyu yeniden aynı yere getirmişti. O zaman masum bir kız gibi hareket etmeye karar verdim

«Her zaman samimi bir arkadaşımın olmasını arzu ettim. Çok yakın, sevilecek bir arkadaşım.»

«Vaızlar sevmek kelimesini nasıl herkesten başka türlü söylerler, bilirsiniz, değil mi? İnsan onların «vücut» kelimesini hiç kullanmadıklarını zanneder. O anda tam bunu hissettim işte. Durumum son derece umutsuz görünmeye başlamıştı. Teslim olmam mı gerekiyordu? Büyük savaşları hatırladım. Büyük Conde, Trafalgar. Savaşların yürekle kazanılabileceğini kim söylemişti?

«Çayımızı bitirdik. Gizlilik ve samimiyet ânı gelip çatmıştı. Madam D. R. bana yatak odasını göstermeyi teklif etti. Ayağa kalkmaya ihtiyacım vardı. Kabul ettim.

— «Güzelim, lütfen şapkanızı çıkarır mısınız? Benim kötü huylarımdan biridir bu. Yatak odamda katiyen şakaya tahammül edemem. Sonunda yatak odasının kapısını açınca gözlerime inanamadım. Gerçekten şaşkınlıktan kazık gibi kesilmiştim sanki.

Bir oda düşünün ki, pencereler hariç, bütün duvarları, tavanı aynalarla örtülü. İpekler içinde muazzam bir yatak. Yerdeki kalın

tüylü halılara kadar iren perdeler. Kutsalların kutsalı, kadınlığın son damlasına kadar tüketildiği bir tapınaktı burası. Görünmeyen bir yerde yanan, iç gıcıklayıcı bir tütsü kokusu dolduruyordu odayı. Bu odada, sadece güzel ve yuvarlak hatlarıyla kadın vücutları çıplak olarak durabilirdi. Bir erkek, çıplaklığını bu aynalarda görse, utancından kıpkırmızı olurdu herhalde.

Bu odada, şapkanın neden yersiz olduğunu anlamıştım. Elbiseler de yersizdi burada. Bu odanın içinde, ya hışır hışır ipekli elbiseler çıkarılır, ya da şâhâne sabahlıklarla dolaşılırdı. Üzerimdeki çay kıyafeti beni tedirgin etmeye başlamıştı. Bir şey söylemem gerekiyordu:

— «Çok büyüleyici, gerçekten çok büyüleyici bir yer»

— «Sahi beğendin mi?» dedikten sonra elini kalçamın üzerine koydu:

Telefonun çalması kurtardı beni.

— «Şeytan cezasını versin bu rezilin» diye bağırdı ev sahibine.

— «Telefon küçük salonda olduğu için, dışarı çıkmak zorunda kalmıştı. Büyük bir öfkeyle ahizeyi kaldırdı. Kısa bir süre sonra telefon edenin yakın arkadaşlarından biri olduğunu anladım. Hani şu, seviyecek arkadaşlarından. Benim orada olmamdan iyice şaşırın Madam D. R. kayıtsız cevaplar vermeye çalışıyordu. Oysa, bu cevapların, arıyanı pek tatmin etmediği belli oluyordu. Gardiyanıma

hakeret etmeden, oradan nasıl kaçabileceğimi düşünüyordum.

«Geri geldiği zaman telefonda yaptığı kelime cambazlıkları yüzünden kıpkırmızı olmuştu. Bütün bunlar benim yüzümden dendi hep. Öfkeli numarası oynamak artık kolaylaşmıştı benim için.

«Sevgili dostum,» dedim. «Siz belki utan-
gaç bir kimsesiniz ama, ben çok kıskancımdır»

Açıklamaya çalıştı: «Christine, deli kızın biridir. Üzülecek hiç bir şey yok!»

— «Sevgili dost demekle bunu mu kastediyorsunuz?»

— «Sakin olun, sizden başka kimse yok»

— «Artık kozlar elime geçmişti. Kendisine, XVI. Louis salonunda aşk dolu bakışlarını, nasıl benimle başka bir genç kız arasında do-
laştırdığını hatırlattım. Bana öyle bir şey hatırlamadığını söyledi. Kendisine daha iyi hatırlatmak için kapıyı açarak, küçük salondaki yerlerimizi işaret ettim. Madam D. R., gerçekten şaşkına dönmüştü. Beni ancak, Louis Philippe, salonunun kurtarabileceğini, oradan halle çıkarak hürriyete kavuşabileceğimi tekrar-
lıyordum kendi kendime. Sonra aklıma yeni bir fikir geldi. Kederli bir tavır takınarak, şaşkın «İmparatoriçe» ye sordum: «İlk nerede karşılaştığımızı da unuttunuz elbette?»

«Cevap vermesine meydan bırakmadan, şimdi oturduğumuz bu odaya girdim, köşelerden birini işaret ettim.

— «İşte orada» dedim. «Hatırladınız mı? Kontes de B. ile beraber gelmiştim. Holde ufak bir çarpışma oldu. Orkide vazosunun üzerine düşmek üzereydik... Bakın!»

— «Hayrettime rağmen, holdeydim artık. Peşimden oraya kadar gelmişti ama, ağzını açıp tek kelime söylememişti. Ben ise kabalık edip şöyle söyledim: «Bu ziyaret de burada biter, sevgili dostum.»

«Ama akıllı ve zeki bir kadın olduğu için bana olan kızgınlığı uzun sürmedi. Görüyorsunuz işte, hâlâ Louis Philippe salonuna davet edilenler arasındaydım... Sizin gibi. İsterseniz ileri bir adım atabilirsiniz. Güzel bir çıkış yapmış mıyım? Geliyor musunuz?

— «Nereye?»

— «Başka bir kadını görmeğe. Eminim, sizi fethedecektir. Yazılarınız konusunda, tabii. Bir İtalyan Prensesi»

— «Öyle mi? Dâvet filânı edilmeden mi?»

— «Orasını bana bırakın. Sadece Ritz'deki dairesine gidip, gelmesini bekleyeceğiz.»

— «İyi ama, ben onu tanımıyorum ki ,

— Hiç farketmez. Hadi gelin»

Gazetecilerin koruyucu meleği benimle beraberdi. Böyle bir fırsatı, ortaçağ terbiye kuralları için kayıp mı edecektim? Kabul edip ona yol göstericimin peşine takıldım.

YEŞİL GÖZLÜ PRENSES

— «Hayır» dedi. «Sıkıldığım için sadece gelip geçici bir hissin etkisine kapılarak sa-

dece zevkimi düşünmedim. Hayır, sizi görür görmez rahatsız oldum. Tanımak istedim sizi Mutlu olduğum kadar, buraya başka bir kadınla geldiğiniz için kıskanıyordum sizi. Onun sizi elimden alacağını sanıyordum...

«Cevap veremiyorsunuz, konuşmuyorsunuz sizi rahatsız mı ediyorum. «Sevgili bir dostunuz mu var? Aşık mısınız? Yoksa bir erkeği mi seviyorsunuz? Anlatmalısınız bana... Erkeklerden hoşlanmazsınız, değil mi? Zeki ve uysal bir kimsesiniz. Erkekler ise daima kaba ve budaladırlar. Biz sadce onların zevklerini yerine getirmek için kul köle oluruz. Bizi kendi mülkleri sayarlar, yahut hayrandırlar, severler, en ufak bir budalalık onları heyecanlandırır. Ama her iki halde de, son derece bencil, son derece önemsizdirler... Ben zeki bir kadının onlarla ilişki kurmasını, oldum olası anlayamam. Söyleyin bana, tatlım, erkeklerden hoşlanmıyorsunuz değil mi?»

Keskin gözleri, karanlıkta pırıl pırıldı...

Dairesinin yanındaki salonda yemek yedikten sonra yalnız kalmıştık. Arkadaşım verilmiş bir sözü olduğunu söyleyerek gitmişti. Daha sonra, kendisinden, Prensesin, ona gitmesini söylediğini öğrendim. Merakım yüzünden kalmıştım. Şu anda da rahat bir koltuğa oturmuş, söylenenleri dinliyordum.

Yerdeki yastıkların üzerine uzanmış, uzun Rus sigaraları içiyor ve benimle konuşuyordu. Yeşil gözleri inanılmayacak kadar ke-derliydi. Çapkınlığını, kusurlarını bir haç gibi

taşıyordu üzerinde... Sözlerimi büyük bir şaşkınlıkla dinliyordu...

— «Şaşırttınız beni,» dedi sonunda. «Ama sizi değiştireceğimi umarım. Temin ederim sizi, ilk olmayacaksınız. İnanın bana, sağlayacak hiç bir şeyim yok. Her şeyi ile gerçek olan kişiler utanmaz. Erkek aşkının ne olduğunu ben bilmem. Bu konuda hiç bilgim yok... Venedik'te evlendiğim Prens'e gelince... o da sadece kendi cinsinden olanlarla sevişmeyi biliyordu. Büyük topluluklar için hiç düşünelebilecek bir hayat tarzı değil ama bizim gibilerin bunu tercih etmesi lâzım. Plâtonik bir düşünce değil mi?»

Ekzotik şivesi, konuşmasını bir kat daha kuvvetlendiriyor, ağzından dökülen sözler tahrik edici ve okşayıcı bir şekil alıyordu... Öylesine baştan çıkarıcı bir hali vardı ki, onun istememesine rağmen, bir sürü erkeğin ona deli gibi âşık olduğundan emindim.

— «Yanılıyorsunuz. Mesele buysa, onları öylesine esaretten yoksun bıraktım ki, hiçbirini hislerini benimle paylaşmak için yanıma sokulmadı bir daha.»

— «Ama kadınlar sizin için deli oluyorlar.»

— «Aşkta, bir taraf daima öbür taraftan daha fazla sever. Ben daima, daha fazla seven taraf olurum. Ya beni gerçekten özlerler, ya da sırf züppelik olsun diye yanıma sokulurlar. Ayrıca param yüzünden bir çokları, bir şeyler umarak, pek bir şey duymadıkları halde şeh-

vetlenmiş gibi görünürler. Bütün bu çabaları. mı sadece fizikî zevklerimi tatmin için harcıyorum sanmayın. Hayır, umutsuz bir şekilde aşkı arıyorum ve bunu, sadece bir kadında bulacağıma inanıyorum. Size bütün zevklerim, sevinçlerim ve hayal kırıklıklarımın bahsedebilirim. Ama geriye dönmenin ne gibi bir mânası olabilir? Halden başka hiçbir şeyin önemi yoktur. Hissî alanda, aynı deneylere, aynı yanlışlıklar iki defa yapılamaz. Ben sizin, hiç bir zaman benim tarafımdan seilmeye izin vermiyeceğinizi biliyorum. Kişi öyle birdenbire sevici olamaz. Hevesle, kendine karşı ilgiyle veya züppelikle de sevici olunamaz. İnsan iç güdüsünü istediği kadar zorlasın, onu doğru yoldan çıkaramaz... Ve şimdi» diye fısıldadı. «İstirap çekmekten korkmuyorum, bu ıstırapın karşılığında sizi büyülemenin zevkini tadabilirsem.»

Yaltaklanır gibi, kandırmak istercesine, yanıma daha da sokulmuştu. Güzel eliyle elimi tutmuş, okşamaya başlamıştı. Serbest kalan eliyle de masa lâmbasını söndürdü. Aşkının i-tiraflarını hareketlerle açıklamaya çalışmaya cesaret edemiyordu ama, kendini kontrol edemiyordu aynı zamanda. Gerçekten çok güzel bir kadındı. Devam etti:

— «İnsanda arzu uyandırmayı biliyorsunuz»

— «Kişi reddedildiği zaman karşısındaki ni daha fazla arzular. Sakın oyun filân oynadığımı sanmayın...»

İçeri odadan telefon hafifçe çaldı. Ayağa kalktı Desdemona.

— «Bir erkek arkadaşım kendisini kabul edip edemiyeceğimi bilmek istiyor. Söyleyin sevgilim, kararı siz vereceksiniz... Sizi sevebileceğimi biliyorsunuz. Şimdi seviyorum sizi ve sevdiğim için de istiyorum... Size benim öpüşlerimle, erkeklerinki arasında olan farkı öğreteceğim... Cevap verin... cevap verin bana. Ne diyorsunuz?»

— «Arkadaşınızı kabul edin, sayın prenses.»

— «Pekâlâ.»

Kapıcıya sinirli sinirli cevap verdi. Bana döndüğü zaman, yüzünün nasıl değiştiğinin farkına vardım.

Bütün o iğfal edici çizgiler ve bakışlar, birden sertleşmiş, hattâ nefrete dönmüştü. Kalkınmama vakit bırakmadan kibirli kibirli elini uzattı:

— «Öyleyse elvedâ sevgili dost. İnşallah erkekler size fazla ıstırap çektirmezler... Dikkatli olun, zira erkekler sevdikleri her şeyi öldürürler...»

«ERKEKSİZ KADINLAR» CEZAEVİ

Daha evvel de gördüğümüz gibi, seviciler arasında, iki tip kadına rastlanır. İdare etmek isteyenler ve elde ettikleri kadın için kavga e-

dip, ıstırıp çekenler. Bunlar erkek boyunduruğu altına girmeyi reddedip erkek gibi giyenlerdir. Sevici ilişkilerinde de erkek rolünü oynarlar. Bunların kusurları, sefihlik ve çapkınlıktan ziyade, beyine dayanmaktadır. Aldıkları fizikî zevk hemen hemen sadece düşünce alanını sarar.

Ve diğerleri vardır: Çifte cinsiyetlilere esir olanlar. Bunların, kişilikleri, davranışları ve isteklerinin diğer kadınlardan en ufak bir ayrılığı yoktur. Bunların aşkları sadece şehvîdir. Erkekler tarafından elde edilme tehlikesine girmemek için bu erkek davranışlı kadınlar, erkekmiş gibi, onlara hediye veren, onlarla beraber oturmak isteyen sapıklara yönelirler.

Jun S'ahep adında Hintli bir kadın şair, sevici şiirlerinde bir kadının sun'î bir şekilde, zalim tabiatın, sadece erkeklere verdiği bir âletle nasıl tatmin olduğunu anlatır.

Hindistan'da, Hindu lisanında, bu sun'î âletin adına «Chapit» veya «Chapti» denir. Bu âletlerin bütün Avrupa'nın ve Amerika'nın, kadın cezaevlerine kaçak olarak sokulduğu ispatlanmış bir gerçektir. Fransa'da genel evlerde çalışan bazı fahişeler, meslek kurallarını bozar ve diğerleri gibi bu âletten istifade ederler.

Bu şekilde âlet kullanmakla, tatmin yoluna gitme âdetine tıp ilminde «Tribadizm» adı verilmektedir. Bu âdet hakkında bilgisine başvurduğum Psikiyatrist dostum bana şu açıklamayı yaptı:

— «Bir kadın başka bir kadına karşı ko-
yamıyacağı bir şekilde tutulacak olursa, diğer
normal aşklarda olduğu gibi, iki taraf da bü-
tünüyle tatmin olmak ister. Bu istek asil ve
yüksek hislerin yardımı ile tatmin edilebildiği
gibi, bir çok hallerde bu tatmin hissi, baştan
aşağı şehvete dayanmaktadır.»

— «Peki ama o zaman neden, tabiatın bu
istedikleri şey verdiği kimselere yanaşmayıp
da bunu kız arkadaşlarından bekliyorlar?»

— «Biraz evvel sana söylediklerimi unut-
tun her halde: Hâkim olmanın, idare etmenin
 zevkini tadabilmek için. Onların gözünde ye-
terli olmayan bir erkeğin yerini alacak başka
bir şey bulmak, kendileri için son derece he-
yecan verici bir şeydir... Ve birbirine âşık o-
lan iki kadın da bu zevki sıra ile tadabilirler.

«Sana tanıştıracığım kız bu sun'î çiçekler
den biridir ve gün ışığında, Paris cezaevleri-
nin gölgeliklerine ihraç edilmiştir.»

Veremin zayıflattığı ince uzun bir yüzde
parıldayan bir çift iri göz, 23 yaşında olan Lou-
lou, hayatının yedi yılını cezaevinde geçirmiştir.

On altı yaşında iken bir hırsızın metresi
olan Loulou'ya hırsız yavaş yavaş, fakat sis-
temli bir şekilde dükkân soymayı ve yankesi-
cilik yapmayı öğretir. Kısa bir süre sonra genç
kız özel bir şebekenin üyeleri arasına girer. Bu
çetenin sayfiye yerlerinde villâları, arabaları
vardır. Kadınları tatillerini burada geçirirler,
çalınmış malları orada istif edip saklarlar ve
sevgililerini eğlendirirler.

İşe çıkma vakti geldiği zaman baştan aşağı siyahlar giyinirler ve genellikle otobüse binerler. Ara sıra yanlarında çetenin çocukları, ya da hiçbir şeyden haberi olmayan masum bir komşunun çocukları vardır. Bu, sadece şüpheyi çekmemek için alınan bir tedbirdir.

Son derece kurnaz bir şekilde yapılmıştı bu elbiseler. Her iki yanlarında bulunan büyük bir yırmaçtan eller rahatlıkla tam bellerinin üzerine dikilmiş olan, bir kanguru torbasını, ya da ihtiyar bir kadının çarşı sepetini hatırlatan cebe girebilir.

Çift olarak, bu sahte küçük ihtiyar hanımcıklar, dükkânlara girerek buralardan çaldıkları kıymetli malları torbalarına doldururlar.

Bundan sonra harekete geçen Loulou kapı kapı dolaşarak tanınmış bir özel firmanın satıcısı hüviyetine bürünerek bu malları satar. Loulou, geceleri sokaklarda dolaşarak fahişelik etmektedir. Verem, fazla şehvetli olması yüzünden bu yorucu meslekte yakasına yapışmıştır. Bir gün tevkif edilerek Petite Roquette cezaevine yollanır. İşte burada, alt şuurun da o zamana kadar uyuyan bir eğilim kıpırdanarak uyanır ve harekete geçer. O zaman çok genç bazı kızlarla cinsel ilişkiler kurmaya başlar.

Şebekenin diğer üyeleri onu parasız ve yiyeceksiz bırakmazlar. Loulou da onları elinden kaçırmak istemediği kurbanları ile paylaşır.

Cezaevinden çıktığı zaman, çetenin kendisini yeni bir görev beklemektedir. Çetenin dişi şeflerinden biri olur.

Böylece bir gün, eski cezaevi arkadaşlarından kendi yetiştirmesi olan on beş yaşında bir kızı bu gibi işlerde çok para kazanılan, Paris'in eski sokaklarından birinde çalışmaya yollar.

Sefih Loulou tarafından idare edilen o genç kız itiraz etmeden kendisinden isteneni yapar ama, bu arada gebe de kalır. Loulou genç kızı, çetenin kadınlardan birine götürür. Oysa o kadının çocuk düşürmekteki bilgisi, dükkân soyma bilgisinin yanında solda sıfırdır. Yapılan yanlış kürtaj sonunda genç kız ölür.

Sistemli bir şekilde çalışan polis sonunda Loulou'yu yeniden yakalar. Yeniden, Petite Roquette cezaevine yollanır, ama sıhhati yüzünden — canlı bir cenazeden farkı yoktu artık — Fresnes'de bir hastaneye yatırılır.

Bu olayın mahkeme hazırlıkları üç yıl kadar sürmüştür. Bu arada Loulou, bir modacı'nın yanında çalışırken hırsızlık yaptığı için içeri atılan oldukça saf Monique adlı bir kızla aynı hücreyi paylaşmaktadır.

Loulou, ona Safo usulü sevişmeyi öğretir.

Öğretmeninden çok daha evvel cezaevinden çıkan Monique'nin, başka bir hükmüyle daha macerası olur. Solagne adındaki bu genç kadın 24 yaşına gelmeden hırsızlık suçundan

yedi defa hapse mahkûm olmuştur. Buna sel bep, kadın ve erkek temsilcilerin kendisine para bahsinde hasis davranmalarıdır.

Beş yıla mahkûm edilen Loulou, sıhhati yüzünden affa uğrayarak iki yıl yattıktan sonra cezaevinden çıkarak diğer kızlarla oturmaya başlar. Solagne'in kendi gibi dostları tarafından finanse edilen bir atölyesi vardır.

Bildiği bir mesleğe ve alışık olduğu hayata dönmek isteyen Loulou, diğer iki arkadaşına, kaldırımlarda sürtüp fahişeliği yapmayı teklif eder. Aslında bunun bilinen kaldırım yosmalığı kuralları ile bir ilişkisi yoktur.

Daha çok hür yaşamayı seven Solagne, so kak fahişeliğinde çekici bir taraf görmemektedir. Olduğu gibi kalacak, sert, kabadayı bir kadın ganster olarak kalmayı devam edecektir. Üçgen bozulur. Solagne mertliğini gösterip Loulou'ya saklanacak iyi bir yer temin ettikten sonra yanlarından ayrılır.

Loulou artık Monique'le beraber kalmıştır. Oysa Monique'nin akli fikri ve yüreği Solagne'la beraberdir. Arasına onun peşine takılıp kaybolur, zaman zaman da dönerek Loulou ile oturmaya başlar. Bir gün o iki kadın arabulucu arasında korkunç bir münakaşa olur. Kısa bir süre sonra Loulou, deri bir kemerle boğulmuş bulunur. Kemer Solagne'in, St. Tropez modeli pantolonuna aittir.

Cezaevi sevicilerinin sonu olur bu. Loulou boğularak öldürülmüştür. Solagne müebbet hapse mahkûm olur ve kendisine yeni arkadaşları kolayca bulacağı cezaevine döner.

Monique ise kısa bir süre sonra evlenir.

Seviciliğin hazin örneklerinden biri de, Petite Roquette cezaevinde yatan ve bir şişe ile annesini öldürdüğü için idama mahkûm edilmiş bir kadının hikâyesidir.

Bu olayda, seviciliğe irsî denilebilecek kadar ileri gitmiştir. Annesiyle oturan ve huy-ları tıpkı anasıniki gibi olan genç kadın, son derece gizli bir şekilde inanması güç olmasına rağmen annesiyle de sevişmektedir. Her ikisinin de âşık olduğu bir genç kız yüzünden, ana kız arasında korkunç bir kıskançlık başlar.

Bir akşam, taraflardan biri, diğerini, aşkını çalmakla suçlar. Büyüyen kavganın sonunda gözü dönen kız, eline geçirdiği bir şişe ile annesini öldürür.

Ve böylece «Safo'nun aşkı»nın kara perdesi anası ile zina eden kadının ana katili olmasıyla kapanır.

Çok nadir görünen bu vak'a ancak psikiyatristler tarafından izah edilebilir. Ama burada gerçek olan aslında ananın dengesizliğinden ve ahlâk düşkünlüğünden ileri gelmektedir aynı dengesizliği anasından tevasür eden genç kadın, işlediği suçun cezasını hayatiyle ödiyecektir ama aslında sadece anasının kurbanıdır.

Peki, bu ana alçak mı, yoksa deli midir?

Düşünceleri normal olan bir kimsenin, ana ile kız arasındaki böyle bir münasebeti anlayıp kabul etmesi elbette ki çok zor bir şeydir. Suçu işleyene, yardımını esirgemekle, tehli-

kede olan bir kimseye yardımdan kaçmak arasında pek büyük bir fark göremiyorum ben.

Bu gibi olaylar aslında insanoğluna dehşet vermekten ziyade, acındırıcıdır. Akıl hastahanesinde yapılacak bir tedavi, belki de bu iki kişinin hayatını kurtarabilirdi. Oysa ruhiyatçı bir dostum: «Canavarı kendi kendisinden kurtarmanın ne gibi bir faydası vardır?» diyor.

Ben bu kitabın ahlâkî bir eser olmasını değil, ahlâkî inceleyen bir kitap olmasını istiyorum — Her ne kadar bütün gazetecilere, gizli kalmış ahlâk hocalığı bulunsa bile — ...

Bu inceleme, bence görünen gerçeklerin ve açıklanmış olayların yanında, görünmeyen «nedeni» de ele almıyacak olursa tamamlanmış sayılamaz.

Ama belki gerek kadın, gerek erkek okuyucularım bu, «nedenleri» cevaplandırabilirler.

KÜÇÜK İLANLAR

Bugün kadınların kuralları ağır basmaktadır. Burada kadınların açık ve doğru kurallarından bahsediyorum; yoksa gizli kalıp tâ ta

rih boyunca gelmiş geçmiş büyük adamların etkisi altında idare edilen his ve kuralların değil. Cinsel seçim yapmak artık erkeğin yetkileri arasında değildir. Paris'te — ve hattâ başka yerlerde — öylesine büyük müesseseler vardır ki, bunlar Safo'nun müritleri tarafından idare edilirler ve başta bulunan müdireler, sadece kendi kişiliğine ve eğilimlerine bağlanabilecek memurları işe alırlar.

Modern amazonlarımız son derece insafsızdır. Bazıları durumun güçlüklerden faydalanmak için en ufak bir bocalama bile göstermezler. Birçok çeşidi vardır bunun. Bunlardan biri olan «Kat» şekline bir misal verelim.

Günlerden bir gün, Paris'in en büyük gazetelerinde şöyle bir ilan çıkıyor: **«İyi bir aileden gelen yalnız bir kadın, modern apartman katının, bir veya iki odasını, kendi gibi iyi bir aileden genç bir kadına kiraliyacaktır. Şartlar müsaittir.»**

Tahmin edilebileceği gibi, Şartlar gerçekten de ilginç ve kolaydı. Kısa bir süre önce dul kalmış olan saygı değer görünüşlü kadına, 63 cevap geldi.

Müracaat sahiplerinin el yazısına, kullandığı kâğıda ve ifadeye bakan kat sahibesi daha ilk elde bunlardan 40'ını çöp sepetine çıkarıp atmıştı.

Geriye, yirmiden fazla müracaatçı kalıyordu. Bunların hepsiyle teker teker görüşen kadın, sonunda içlerinden altı tanesini ayırıyor. Bunlardan her birine, kendilerinden son dere-

ce hoşlandığını ve evi vermeye hazır olduğunu söylüyor. Yalnız ikinci bir buluşmaya daha ihtiyaç olduğunu da ilave ediyor.

İkinci buluşma gerçekten sıkıcıdır. Bir sorguya çekilir bu. Kadın namzetlere, açık ve düpedüz sualler sormakta terddüt bile etmez. Öyle ki, içlerinden biri bu çeşit davranışlardan hoşlanmadığı için verdiği kaparoyu bile geri istemeden çekip gider. Kadının elinde şimdi beş aday kalmıştır. Kadınların her birine son derece büyük umutlar verdikten sonra her birini değişik günlerde evine çağırır.

Şimdi mesele bunları teker teker denemektir. Acaba kendisine en büyük zevki ve tatmini hangisi verebilecektir?. Üçü başarısız oldukları için serbest bırakılır oda dördüncüye verilir. Beşinci ise hâlâ çağırılmasını beklemektedir.

Küçük ilânlara başka bir örnek daha verelim: Geçenlerde Paris'in ciddî gazetelerinden birinde çıkan bir ilânda şunlar yazılıydı:

Paskalya tatilinde kocasıyla buluşmak üzere, Cannes'e gidecek genç bir kadın arabasında kendisine yol arkadaşlığı edecek genç bir kadın aramaktadır. Masraflar paylaşılacaktır.»

İlân veren kadın gerçekten, Cannes'e gidiyordu ama, bahsedilen koca aslında mevcut değildi.

Cevabı yazan ve arabayı paylaşan kadını ben tanıyorum. Kendi bu işin ne olduğunu daha ilk günü Fontainbleau ormanlarının önünde anlamıştı.

Arabayı süren kadın baş ağrısını bahane ederek mola verir, biraz ormanda yürümek istediğini söyler. İki kadın ana yoldan çıkıp ormana girdikleri vakit, kendine gelen kadın şaşkın yol arkadaşını bileğinden tutarak kendine çeker. Berikinin direnmesi uzun sürmez. Zira genellikle aynı sebepler daima aynı sonucu verir. İki ateşli yaratık birbirlerini anlamıştır. Öyle bir duruma gelirler ki, zamanı ve mekânı unuturlar. Bırakalım işin bu kısmıyla ahlâkçılar ilgilensinler.

Nihayet üst başlarına çekidüzen verip karayoluna çıktıkları zaman acı bir gerçeğe karşılaşırlar; arabaları çalınmıştır.

Şimdi anlatacağımız Amerikada cereyan etmiştir. Bu olay da küçük bir ilânla başlamıştır:

«Sihhatli bir çift, küçük bir kız çocuğunu evlâtlık edinmek istemektedirler. Cevapların Miss Patricia Campbell'e gönderilmesi rica olunur. Posta kutusu 2893.»

Evlât edinmek Amerika'da son zamanlarda moda haline gelmiş bir şeydir. Çeşit çeşit yollardan gelişmiş, hattâ ahlâkî yönden şüphe uyandıran kişiler bile bu işi yapmaya başlamıştır. Ama tekliflerin bir MİS adresine gönderilmesi, işin ciddî olduğunu ima etmektedir. Zira çocuğunu bir aileye vermek isteyen bir ana elbette ki sosyal alanda çalışan biri yahut bir hemşire ile işbirliği yapmak ister.

Gerçekte ise işin içyüzü böyle değildir. Mis Patricia Camphell bir çocuk uzmanı değildir. Ne bir gangster şebekesinin üyesi ne de garip bir kavmin mirasçısıdır. O, sadece... Dolores adında başka bir kadının «koca» sıdır. Güzel bir apartmanda yaşayan «çift» saygıdeğer bir hayatları vardır. Ama diğer bütün çiftlerde olduğu gibi, aşk ateşi zayıflamağa başladığı zaman, bir çocuk sahibi olmak arzusu büyümeye başlar. Hele Dolores'in bu isteği ve çektiği ıstırap hiç de yabana atılacak gibi değildir. Öylesine ruhî bir sarsıntı geçirmeye başlamıştır ki, intihardan falan bahsetmektedir. Patricia onu kurtarmak için isteğini kabul ederek, yukarda okuduğumuz ilânı şehrin gazetesine verir. Çocuğun cinsiyetine çoktan karar verilmiştir. Kız çocuğu olacaktır. Zira birkaç hafta için bile olsa, bir erkeğin evin içinde mevcudiyeti düşünülemezdi. İnsanın buna kesinlikle inanması için evdeki kedilere bakması yeterdi. Evdeki kediler bile dişiydi.

Burada ilândan sonra yapılan tekliflerden edilen pazarlıklardan bahsetmenin lüzumu yok. Günlerden bir gün küçük bir kız çocuğu Camphell'in apartmanında boy gösterdi. Dolores birden değişmiş, müşfik, meraklı bir ane oluvermişti. Sıhhati düzelmiş, bu da Patricia'yı fazlasıyla memnun etmeye başlamıştı.

Her iki kadının bu Safo aşkının dışında, bir çok ortak tarafları daha vardı ki, kültür bunların başında geleniydi. İyi bir kitaplıkları modern hayatın icap ettirdiği bütün imkânla-

rı da vardı. Bütün yenilikleri izliyor ve küçük kızlarını ilmi bir şekilde eğitmek istiyorlardı. Bilhassa Dolores çok heyecanlıydı bu konuda.

Çocuğu evlât edinir edinmez ikisi de jedağoji okumaya başladılar. Özel dergiler evlerine yağmağa başladı. Bilinçli bir şekilde bütün konuları okuyor, inceliyorlardı. Bouvard'la Pecuchet bile daha iyi başarılı bir inceleme yapamazdı. İkisi de aynı zamanda acı bir gerçeğe karşı karşıya gelip bunu bir süre birbirlerinden saklıyarak bu gerçeği yalanlıyacak başka yazarlar aramaya başladılar. Oysa bu umutsuzcasına zaman kaybindan başka bir şey değildi. Gerçekleri kabul etmeleri gerekiyordu. Bütün uzmanlar bir çocuğun babasız yetişmesinin çok güç olduğunu, başarı nisbetinin aksi halde çok daha düşük olduğunu iddia ediyordu.

Eve bir erkeğin gelmesi ise aklın sınırları dışında bir şeydi. Derken Patricia'nın aklına bir fikir geldi ve bunu Dolores'e açtı. Baba kendi olacaktı. Dolores heyecanla bunu kabul etti. Patricia, zaten «koca» rolünü oynuyordu. Baba rolünü daha iyi yapabilmek için bir değişikliğe ihtiyacı vardı. Saçlarını kısacık kestirdikten sonra erkek elbiseleri giymeye başladı. Dolores buna öylesine sevinmişti ki, sıhhati tamamen düzeldi.

Çift bu yeni düzen içinde yaşamaya başladı. Küçük kız, konuşmaya başlar başlamaz, Patricia'ya «Papa» demeye başlamıştı. Kadın bunu, tabiatın bir lûtfu diye kabul etti. Zira

«Papa» kelimesi aynı zamanda kendi isminin ilk iki harfinin, iki defa tekrarından meydana geliyordu.

Bazı hususlarda birtakım güçlükleri ortaya çıktığı zaman, her iki kadın da şehrin kitap evine koşarak çocuk yetiştirme hususunda büyük eserler vermiş, İllionis Üniversitesi Profesörlerinden Brandstetter'in eserlerini incelemeye başlıyorlardı. Bu eserde nasıl süt verileceğinden, çocukta Oedipus Kompleksi başladığı zaman ne şekilde davranmaları gerektiğine kadar her şeyi öğrenmişlerdi. Küçük kız son derece memnun ediyordu onları... tâ ki, Dolores bir gün onu okuldan almaya gidene kadar. Çünkü o gün küçük kız garip bir sual sordu: «Babamın neden memeleri var?»

Dolores gerçekten altüst olmuştu. Yeniden Profesör Brandstetter'in kitaplarını karıştırdı. Oysa bu konuda orada bir şey yazılı değildi. Her zamanki gibi, sâdık ve anlayışlı bir kimse olan Patricia bir ameliyatla, göğüslerini aldırmayı teklif etti. Ama artık iş işten geçmişti. Olan olmuş, çocuğa yapılabilecek kötülük yapılmıştı. Şimdi yeni bir mesele çıkıyordu ortaya. Acaba küçük kıza «baba» sınıfının gerçek cinsiyeti açıklanmalı mıydı? Bunu ondan saklamak kızı yanlış yola sevk etmek olacaktı. Çünkü artık bütün erkeklerde kadın göğüsleri olduğunu sanmaya başlayacaktı. Ona gerçek babası olmadığını söylemek ise Profesör'ün gözünde aşağılanmak demektir. Patricia yeni çıkan eserleri alıp yeniden inceleme-

ye başladı. Oysa bu alışılmamış duruma hiçbir yerde, hiçbir cevap bulamıyordu. Dolores'in sıhhati yeniden bozuldu. Sadece küçükte bir değişiklik yoktu. Biraz heyecanlıydı. o kadar.

Dolores yeniden yataklara düştü. Küçük kız komşu kızlardan biriyle okula gitmeye başlamıştı. Ev işlerini Patricia görüyordu. Aynı zamanda erkek elbiseleri ile mahallede görünmeye de dikkat etmek zorundaydı. Bir akşam çocuk yanında bir erkekle eve geldi.

— «Benim istediğim baba bu,» dedi adamı tanıtarak.

Sokaktan iyi niyetle çevrilen adam eve geldiği vakit oraya bir felâket getirdiğinden haberdar bile değildi. Kendisini çabucak evden uzaklaştırdılar ama hayali bir türlü evden çıkıp gitmiyordu.

Kadınlar bu sefer küçük kızdan şüphelenmeye başladılar. Kimden tevarüs ettiği bir sapıklıkla eve erkek getirmeye cesaret etmişti?

Patricia kızdan nefret etmeye başlamıştı. Dolores ise hâlâ hasta yatıyordu. Sonunda çocuğu annesine yollamaya karar verdiler. Dolores de kabul etmişti bunu.

Her iki kadın, şimdi eskisi gibi hayatlarına devam ediyorlar.

Belki de arasıra neden evlâtlık edindiklerini, hangi akla hizmetle bu işi yaptıklarını düşünüyorlardır. Sun'î ilkahla çocuk sahibi olmalarına da imkân vardı artık çünkü...

SEVİCİ EVLİLİKLERİ

İngiltere’de, geçmişe ve çağımıza ait yapılmış incelemelerde, erkek elbisesi ile dolaşıp kendilerini herkese erkek olarak kabul ettir-

miş şaşılacak kadar çok kadınlara rastlanmaktadır.

Bu Transvestistlerden (karşı cinsin elbisesini giyme hastaları) bir çoğu bütün bütün ömürlerini erkek elbiseleri içinde geçirerek çevrelerini yanıltmışlardır.

Dr. Wise, Akıl ve Sinir Hastalıkları Uzmanı (Londra 1883) adındaki kitabında, Lucy Ann Slater, yahut sâbık, Muhterem Joseph Lobdell'den bahseder ki, bu kadın kızıl derililerin arasında tuzakçı olarak yaşamış ve kendisine «Uzun Eddy'nin Dişi Avcısı» adı verilmişti.

Çok küçük yaşta evlendiği kocası tarafından terkedilen genç kadın ondan sonra kendisine hep bir erkek gözü ile bakmış ve gene kendisi gibi kocası tarafından terkedilmiş genç bir kadın aramıştı. Bunu bulduğu vakit de, mutlulukları gölgelenmeden, Lucy Ann Slater serserilikten tevkif edilene kadar devam eder. Lucy daha sonra bir tımarhanede ölmüştür.

Başka bir vak'a Lancet dergisinin 22 Şubat 1884 tarihli sayısında çıkmıştır.

Dergi, John Culter adında on iki yıldır Belfast limanında çalışan bir adamdan bahseder. Yirmibeş yıldır bir «kızla» birlikte yaşamıştır bu şahıs. Kız, gençliğinde, çiftliklerde yardımcı olarak çalıştığı bir kadının kızıdır ve daha sonraları onunla evlenmiştir. Jonh Culter'in asıl cinsiyeti ancak onun bir kaza neticesi ölmesiyle meydana çıkar. Her şeye rağmen, ceset «karısına» verilir ve o da cenaze törenini yapar.

Buna benzer vak'alardan biri de 1901 yılında ölen Murray Hall'e aittir. Asıl ismi, Mary Anderson, olan kadın İskoçya'nın Girvan şehrinde doğmuştu. Erkek kardeşi öldükten sonra Mary Anderson onun elbiselerini giyerek Edinburg'a gelmiş ve orada işçi olarak çalışmaya başlamıştı.

Cinsiyeti belli olduktan sonra Amerika'ya göç eden kadın yeni dünyada otuz yıl erkek olarak yaşamış ve çok da para kazanmıştı. Hatta Tammany Hall adındaki Demokratlar Kulübünde büyük bir siyasî rol oynamış, iki defa evlenmişti. Sırrı ancak göğüs kanserinden öldüğü zaman meydana çıkmıştı.

Her iki karısı da, kendilerini çocuk sahibi yapmayan kocalarına ihanet etmemiş, onun bu sırrını kimseye açıklamamışlardır.

Yakın zamanlarda cereyan eden Albay Barker, olayı ise oldukça ilgi çekicidir ve Londra'nın bütün gazetelerinde baş sayfaları işgal etmiştir.

Aslında kadın olan «Albay» Newcastle'de bir kadınla evlenmiş, sonra tevkif edilerek mahkemeye verilmişti. Mahkemede ifade veren «karısı», kocasının tam ve asil bir koca gibi, hiç bir evlilik görevini ihmal etmediğini söylemiştir. Bütün bu olaylardan ne gibi bir neticeye varabiliriz? Hiç. Çünkü bu bir kıyaslama incelemesi değildir. Son yıllarda Fransa'da iki kadının evlenmesi herkesin gülümsemesine sebep olmuştu. Kilise ve rahip tarafından takdis edilen gençlerin evliliği, belediye reisi tarafından da tasdik edilmiş, ancak iş

anlaşıldıktan sonra cezaevinden ayrılınca her ikisi de aşklarını diğer mahkûmlarla paylaşmaya başlamışlardır. Bu sadece onların bir arada olmasına son vermiştir, yoksa cinsel eğilimlerine değil.

Bugün, çok iyi bilinen gerçeklerden biri Sudan'da iki kadın arasında evlenmelerin olduğudur. Afrikanın en ıssız köşelerinde bile «Erkeksiz kadınlar» a rastlanır. Buralarda yaşayan kadınlara istedikleri gibi hareket etme hakkı verildiği gibi, bunlar arasındaki evlenmeler de resmen kabul edilmektedir.

İmkânsız gibi görülen bir şey mi? Meraklı bir gazetecinin anlattıklarına göre, bu böyledir. Yerlilerle konuşan adamı tercümanlar gayet kötü anladıkları için, kendisine açık saçık bir takım cevaplar verilmişti. Bu da yerli açıklayıcılar arasında son derece sık görülen bir şeydi. Kendilerine sual soran beyazları, daima memnun etmek isterlerdi. Belirli bir cevabın karşılıklarını memnun edeceğini hissederek etmez, hemen sorulana cevap verirler.

Ama şimdiki araştırmamızın konusu bu değil.

Dominique Troare adında Sudanlı bir okul öğretmeni Bobo —Nienegueus yerliler içinde, kadınlar arasındaki evlenmeleri inceleyen bir yazı serisi tamamlamıştır. Troare yıllarca önce bu çalışmalarını Parise yollamış ve yazı Bulletin de la Societe des Africanistes'de çıkmıştı. Şunu söylemek lüzumsuzdur —üzücü olmakla beraber— bu nefis ve ilgi çekici

incelemeden halkın hiç haberi olmamıştır ve bu halk tarafından asla öğrenilmemiştir. Jean —Paul Sartre araya girerek, bu eserin ün kazanmasına engel olmuştur.

İnsan Ekzistalizmin baş papazının böyle bir yazıyla neden bu derece ilgilendiğini merak edebilir. Cevabı gayet basit: Sartre, Fransız Batı Afrikasına gitmişti ve orada bulunduğu süre içinde de bir çok bakımlardan ün yapan Jean Genel isimli Fransız yazarının eserlerine önsöz hazırlamıştı.

Hiç şüphe yok ki, L'Etre el le Neant eserinin yazarı, belki de Dominique Troare'ye bu eserdeki sapıklık havası yüzünden sempatik gelmişti. Başkasının işine karışarak ekzistansiyalizmin eleştirmesini yapmak isteme. Neyse, Sartre, Parise döndüğü zaman beraberinde, Sudan'lı okul öğretmenin yazısını, yeniden incelemek üzere geri getirmişti.

Okurlarımı bir konuda ikna etmek isterim. Kadınlar arasındaki evlenmeler ancak bazı özel durumlarda tayin edilebilir. Afrika'daki bütün evlenmelerde bir talip, bir de talip olunan kişi vardır. Eski zamanlarda bu sonuncusu, kendisine yapılan teklifi kabul etmek zorundaydı. Bobo—Nienegues zencileri arasında, o evlenmeye talip olan kişi, çok zengin bir... dul olabilir. Bunun sebebi de şudur: Bir çok yerlerde olduğu gibi orada da bir kadın için en büyük şerefsizlik çocuk doğurmamış olmaktır. Çocuklar tarlada çalıştırılmak için zaruri bir ihtiyaçtır. Çalışan el adedi ne kadar

fazlalaşırsa, refah imkânları da o derece artmaktadır. Çocuk bu gibi kavimlerde ailenin ihtiyarlık günlerinin bir garantisi, bir nevi sigortasıdır. Ayrıca bir çift tarafından çocuk meydana getirilmesi de hiç bir şey değildir.

Geri kalmış kabilelerde —Bobo—Niene-gues gibi— bir kadının kocası öldüğü zaman çocuksuz ortada kalmasının, ne korkunç bir talihsizlik olduğu kolayca tahmin edilebilir.

Bu tip kadınlar komşuları tarafından devamlı rahatsız edilir, dövülürler ve onları cadı, büyücü gibi lâkaplarla hitap ederler. Böyle bir talih kısır kadınların en büyük korkusudur.

Böylece çocuksuz olarak kocasını kaybeden kadın son bir dayanak bulabilmek için, gözüne kestirdiği biri varsa, evlenmek için her çareye baş vurur. Ama katiyen bir erkekle evlenmeye çalışmaz. Zira köyde adı kısıra çıktığı için böyle bir imkân kendisi için ortadan kalkmıştır. Mümkün olduğu kadar güzel bir kız arar. Kızın on ilâ on iki yaş arasında ve çok güzel olması şarttır... Kolayca anlaşılır bunun da sebebi...

Siyah Afrika'da kadınlar arasında nişanlanmanın klâsik nişanlanmadan hiç farkı yoktur. Kadın, gelini seçtikten sonra, kızın ailesine bir hediye gönderir. Karşı taraf bunu münasip görürse, nişanlılık normal olarak devam eder.

Nişanlılık devresini uzatmak hususunda daima bir eğilim vardır. Zira kıza talip olan hasat zamanı kızın ailesine maddî yardımda

bulunmak zorundadır. Bunu da kendi ailesinin erkeklerine ödeme karşılığı yaptırır.

Kız gelinlik çağı geldiği zaman, düğün töreni yapılır. Bundan sonra, genç gelin, dişi «kocası»nın evini ve onun kaderini paylaşmaya başlar. Geleneklere göre gelinin yaşlı kadına hürmet etmesi, ona bakması ve ev işlerini görmesi gerekmektedir. Ama cinsel görevler gelince durum değişir.

Geceleri bir üçüncü kişi ortaya çıkar. Bu «dişi koca»nın erkek akrabalarından biridir. Erkek geceleri bir gölge gibi kulübeye süzülür ve gelinin hasırının üzerine uzanır. Karanlık işleri kolaylaştırır. Dul kadın bu sırada gözlerini yumar. Bu iş evin içinde çocuklar türemeye başlayana kadar devam eder. Bu çocuklar kabile tarafından resmen kabul edilir ve doğan çocuklar, kadına, «baba» derler. Bunlar aynı evde yaşadıkları halde, arada bir erkek olduğunu bilmezler.

Gelin güzel ve çekiciyse, erkekler tarafından beğenilir ve sık sık çocuk doğurmaya başlar. Güzel gelinin âşığının peşine takılarak, kayıplara karıştığı da olağan işlerdendir. Eğer o da, evlendiği dişi kocası gibi kısırsa, kadın da yeteri kadar zenginse tıpkı poligamik topluluklarda görüldüğü gibi, başka bir kızla evlenir. Maksat kendisini yaşlı günlerinde yaşatacak kadar çocuk sahibi olmaktır.

BİR HAREMİN GÖLGESİNDE

Sudan'daki kadınlar arası evlenmeler dışında, Afrika'da sevicilere, pek seyrek rastlanır. Bunun bir çok sebepleri olduğu gibi, bir

çok Afrika kabileleri arasında da hâlâ tatbik edilen korkunç bir âdet vardır.

Uzmanların dediklerine göre, bu adet tenasül uzvunun dış dudakları ile klitorisin (bırzır) kesilip atılmasıdır. Bu iş evli kadınlar tarafından gayet ilkel adetlerle yapıldığı gibi, temizlik ve sıhhi şartlar da aynı derecede ilkeldir Afrikadaki kabileler bu ameliyatı şu sebepten yapmaktadırlar. Kadının klitorisi erkek uzvunun gelişmemiş bir şeklidir, eski zamanlarda bütün yaratıkların iki cinsiyeti vardı. Kadının tam kadın olabilmesi için ondaki erkeğe ait bütün kısımların kesilip atılması gerekmektedir. Buna karşılık erkekleri de sünnet ederek, tenasül uzvunun dış derisini, kadınlığın bir kısmı olarak kabul ettiklerinden kesip atarlar.

Bu sünnet ve kesme ameliyesi, çocuklar bulûğ çağına gelmeden yapılır. Gerek kızlar, gerek erkek çocuklar bıçağın altına yatana kadar bütün dünyadan ve birbirlerinden uzak tutulurlar. Kızlarla ve erkekler bu büyük acıyı çekip öğrendikten sonra, gelişmiş sayılırlar ve topluma karışarak onun içinde yaşamaya hak kazanırlar. Böyle bir ameliyatın neticelerinin medenî memleketlerde ne neticeler doğuracağını kestirmek zor olmasa gerek. Genç çocuk kendisinden kadınlığa ait son parçanın kaldırılmasından memnun olacağı gibi, genç kız da tam kadın olduğundan bahtiyarlık duyacaklardır ama, iki tarafın da geçirdiği korku ve acılar onları tamirine imkân olmayan ve her şeye karşı duyulan bir panik içerisinde

bırakacaktır. Bu ilkel ameliyatın bazı tepkileri olur. Gerçek olan şudur ki, bu ameliyatı geçirmiş bir kız artık sevicilik yapamaz. İşte bu sebepten Afrikadaki kavimlerin arasında sevicilik olaylarına kesinlikle rastlanılmaz.

Bazı kâşifler topluma kabul edilme merasimi başlamadan evvel, toplanan kızlar arasında geçen bazı şeyleri anlatırlar. Bu genç Afrikalılar ilerde asla yapamayacakları bir şeyin tadını çıkarmak için büyük istek duyarlar. Bu adeta toplumun verdiği emirlere baş kaldırmak demektir. Toplumlarına dönmeden evvel, ilerde kendilerine yasak edilecek bazı zevkleri tatmak için izin verirler kendi kendilerine. Siyahlar bu yapıları kesinlikle takbih etmezler. Tıpkı Avrupalılar gibi «Gençlik işte» derler. «Bazı şeyleri yapacaklar.»

Şimdi de biraz, Müslüman çevrelerini inceleyelim. Bilindiği gibi, Hazreti Muhammed İslâm erkeklerine, maddî durumlarının izin verdiği nisbette birden fazla kadın almak iznini vermişti. Şunu peşinen kabul etmek gerekir ki, İslâm âleminde bir çok şeyler oluyorsa da bunlar Kur'an'ın karakteri sebebiyle pek hızlı değildir. Kısa bir süre önce, zengin Arap şeyhlerinden biri ikisi doktor olan karı kocayı, harçmindeki 200 karısına bakmak için angaje etmişti.

Eski Suudi Arabistan Kralı, Fransayı sık sık yirmi karısı ve bunların çocukları ile ziyaret ederdi.

Harem hayatı gayet esrarengizdir. Bu şeyhlerin ve paşaların çevresinde, daima bir sır duvarı bulunur. Bizlerin kesinlikle bilgisiz olduğumuz bazı kurallar içinde yaşar bunların karıları. Dış dünya ile pek az ilişkileri vardır. Bu şartlar altında harem sırlarının ortaya çıkmaması garip karşılanmamalıdır. Bugünkü ilerlemeler sayesinde, haremdeki kadınlar kocaları isterse onlarla beraber dış ülkelere seyahat ederler ama, yine de dış dünya ile aralarında, Gorilden farkı olmayan muhafızlar bulunur.

Bir harem ister az, ister çok lüks olsun, bütün şartlar altında, sevicilik eğilimlerinin belirmesi, gelişmesi için çok müsait bir yerdir. Kadınların, kocalarının koynuna girebilmek için kendilerini hazırlamaktan ve sıralarını beklemekten başka yapacak hiçbir işleri yoktur haremde. Bu sıra beklemek bazen çok uzun sürebilir. İlk, yahut birinci kadın genellikle bütün zevklerden istifade ederse de, bu bir kural değildir. Çoğu zaman güzel cariyelerden biri uzun bir süre Paşanın veya koy-nundan çıkmayabilir. Ne olursa olsun genellikle kadınlardan çoğunun yapacak işleri yoktur. Bu şartlar altında bu kadınların kendilerine açık olan cinsel imkânı seçmeleri gavet normaldir ve bu da, anlaşılacağı gibi, sevicilikten başka bir şey değildir.

Kemal Atatürk'ün yaptığı yeniliklerle ortadan kalkan eski Türk Hareminden bir kadın bir kaç yıl önce hatıralarını yazmıştı. Ama bu

hatıratında kimliğini düşünüp yeni kuracağı bir yuvayı tehlikeye atmamak için, bazı şeyleri açıklamamıştı.

Ben bu hatıratın gizli kalmış bazı taraflarını öğrenmeye muvaffak oldum. Nasıl oldum, sormayın. Meslek sırrı bu. Burada kahramanımıza Ayzâde adını verelim.

Ayzâde onüç yaşında, neşeli bir kızdı. Babası Vilâyet merkezlerinden birinde memurdu. Ayzâde, ailesi ile birlikte, mutlu bir çocukluk geçirmişti. Bir gün yüksek rütbeli biri Vilyeti ziyaret ederken küçük kızı görmüş ve ailesinin geçirdiği hastalıklar dahil, her şeyi içine alan geniş bir soruşturma yapmış ve Bir yıl, hiç bir ses, seda çıkmamış adamdan. Sonra bir akşam vilâyetin polis müdürü, aileyi ziyaret etmiş. Elinde kızı alıp götürmek için bir emir vardır. Genç kız padişahın kardeşlerinden birinin haremine götürülecektir. Aileye, kızlarını hazırlayıp teslim etmesi için, yirmidört saat izin verilir. Birden bire evin üzerine çöken kasveti ve felâketi tahmin pek zor olmasa gerek. Böyle kuvvetli mevki sahibi bir kimseyi reddetmenin de imkân ve ihtimâli yoktur. Ertesi akşam genç kız şahane bir alayın eşliğinde, İstanbulun yolunu tutar.

Ayzâde, şehzadenin haremine götürülür. Kendisi harem gayet güzel bir tarifini yapıyor. Burası Boğaziçi sahilinde saray yavrusu, muhteşem bir yalıdır. Ve kanatlarından biri harem dairesi olarak ayrılmıştır. Ortasından bir koridor geçen bu büyük galerinin her iki

tarafında gözdelerin odaları vardır. Bu odalar da, binanın iki tarafına açılan küçük koridorlarla birleşir ki, buradan hizmetçiler işlemektedir. Dış koridor ve onun üzerindeki odalar, uşaklarla hizmetçilere ayrılmıştır. Bunlar denize ve bahçeye bakan odalardır. Gözde odalarının pencereleri yoktur. Bunlar ana koridorla, servis koridoru arasına sıkışıp kalmıştır. Koridor, tavan pencerelerinden giren ışıkla yer yer aydınlanmaktadır. Büyük avizeler ve süslü gaz lâmbaları ikindinin erken saatlerinde yakılmakta başlar.

Ortada olan su götürmez gerçeklerden biri, buradan kaçmaya imkân olmadığıdır. Servis koridorundaki pencereler demir parmaklıklıdır Bunları yerinden sökmenin de hiç faydası yoktur. Zira kaçmak isteyenin karşısına ya deniz, yahut yüksek duvarlarla çevrili bahçe çıkacaktır. İslâm kadınlarının kadere inanan kişiler olduğu söylenir. Kader ağlarını çok evvelden örmüştür ve genç kadın bu şartlar altında yaşamak zorundadır artık.

Ayzâde, haremdeki kadınlara bunların üzerinde etkisi büyük olan baş kâhya kadın tarafından takdim edilir. Bu kadın, köylerden ve taşradan güzellikleri için getirilmiş hizmetçi kızlara ve hadım edilmiş harem ağalarına hükmeder.

Burası, içinde kırk kadının bulunduğu orta boyda bir haremdir. Bütün bu sıkıntısında, Ayzâde için harem arkadaşları büyük teselli olmuştur. Kâhya kadın, kapıyı açıp tanıştırır

tanıştırmaz, etrafını cıvılcıvılcı bir sürü güzel ve genç kadın çevirir Ayzâde'nin.

Câriyelerin en gençleri hemen onun yardımına koşarak, odasını göstermişler ve yalındaki hayat hakkında, harem hakkında bilgi vermeye başlamışlardır.

Kendisine, gözdelere karşı dikkatli olması, ama dostlarına güvenebileceği söylenmiştir. Aynı gece haremdeki kızlar teker teker onu ziyarete gelirler, her biri, onun divanının kenarına oturarak, derdini paylaşır, kucaklayıp öpek ve yakınlık gösterir. İçlerinden biri de, onunla birlikte uzun süre ağlarmış ve Ayzâde'yi ateşli bir şekilde öper.

Haremdekilerin yaptıkları fazla bir şey yoktur. Dans derslerinden sonra isteyen bahçede dolaşmaya çıkıyor, bunun dışında bütün vakitlerin, ya ana koridorda, ya da odalarında geçiriyorlardı. Ayzâde'nin haremde ilk farkettiği hususlardan biri bütün kadınların büyük bir sabırsızlıkla bahçeye çıkma saatini beklemeleri olmuştur. Ağaçların arasında dolaşıyor genellikle çiftler çifte bahçenin derinliklerinde kayboluyorlar, ya da öteye beriye inşa edilmiş kamelyelerin içinde oturuyorlardı. Ayzâde'nin ilk geldiği gece onunla ağlıyan kader yoldaşı, kısa bir süre sonra onun en iyi arkadaşı olmuştu.

Ayzâde için en acı an, baş harem ağası tarafından Şehzadeye tanıştırıldığı an olmuştu. İri yarı şehzade ipek yastıkların üzerine oturmuş nargile içiyordu. Aslına bakılacak olursa

bir şehzadeden ziyade «Gulyabani» yi andırıyordu. Adam o gece kızın yatağına gelmesini emretmişti. Çok acı çekti Ayzade. Yeni arkadaşı olmasaydı, belki de kederinin içinde, boğulup gidecekti.

Arkadaşının sayesinde, Ayzâde gamından, kasvetinden kurtuldu. Efendisinin koynuna on günde bir giriyordu. Aslında bu şehvet düşkününü adam, vaktinin büyük kısmını dört karısının arasında geçiriyordu. Ayzâde, efendisinin koynuna gireceği geceleri korkudan titreyerek bekliyordu. Koynundan çıkar çıkmaz da kendini yeni arkadaşının kolları arasına atıyor ve bütün kederlerini, onun yatağında, ona sarılarak unutuyordu. Fatma ile Leylâ gibi ayrılmaz bir çift olmuşlardı. Onların hikâyesini de Ayzâde'den dinledim.

Leylâ ile Fatma, hareme iki gün arayla getirilmişlerdi. Onlar da tıpkı Ayzâde gibi, ailelerinden zorla ayrılmış talihsizlerdi. Cariyeler, odalıklar yeni gelenlere büyük yakınlık göstermişler ve kızlar bu ilgiye sevinip şaşırmışlardı. Gerçek olan hareme birlikte gelmiş olmaları, onları birbirine yaklaştıran sebeplerin en önemlisiydi. Değişik gecelerde şehzadenin yatağından geçiyorlardı. Ortak ızdırapları, genç kadınları, birbirine daha da yakınlaştırıyordu. Bahçeye çıktıkları zaman, birlikte kuşları dinliyorlar, ya da akan küçük derenin başında oturuyorlardı. Onlara adetleri öğretecek, daha olgun bir arkadaştan yoksundular. Ama çevrelerindeki, onların bu çekimserliğini, uzak durmalarını büyük bir olgunlukla karşılıyor-

du. Aralarındaki olgun aşka rağmen, Leylâ ile Fatma dertleri konusunda Filozofça düşünmekten acizdirler. Efendileri tarafından zaman zaman çağırılmak birbirlerinden ayrılmak ağır geliyordu onlara. Birbirlerinin kolları arasına atıldıkları zaman, şehzadenin araya giren gölgesi, onların temiz aşkını gölgeliyor, birbirlerini istedikleri gibi saf göremiyorlardı. Efendileri ile yatmak birbirlerinin gözünde lekeliliyordu onları.

Bu kederli duruma son vermeyi kararlaştırdılar. Bahçıvanın yarılımlı ile bir ege temin etmişlerdi. Her gece nöbetleşe servis koridorundaki denize bakan pencerelerden birinin parmaklarını eğeliyorlardı. Bir demiri yerinden sökmek yeterdi onlar için. Yemek yemediklerinden oldukça zayıf düşmüşlerdi. Dolunaylı bir geceyi beklediler. Etraf aydınlık olduğu için öyle gecelerde nöbetçiler daha dikatsiz olurlardı.

Ay karanlık geceyi iyice aydınlattığı zaman birbirlerine sarılarak kendilerini boğazın serin sularına bıraktılar. Sonra iki entari Boğazın akıntılı sularında dolaştı durdu. Leylâ'nın pembe renkli entarisiyle Fatmanın ümit rengi olan mavi entarisiydi.

19

SEVİCİ CASUS

Hem romanlar, hem gerçek casus hikâyeler gayeleri düşmanın sırlarını elde etmek olan bu büyük oyunda aşkın ne önemli rol oynadığını göstermiştir bize.

Ama bu aşklar önümüze daima normal ilişkiler gibi serilmiştir. Güzel casus düşman sırlarını elde etmek için önemli subayın diplomatın, bir bakanın koynuna girerek onun çekmesindeki sırları alır, sonra da onu öldürür.

Burada anlatacağım hikâyede buna benzer bir taraf yok. Bu değişik casus ihanetlerinde, istihbaratında âlet olarak bir kadını kullanmıştır. Kendi başımın da bu yüzden belâya girmesine ramak kaldığından bu hikâyede hiçbir hayal mahsulü olmadığını okuyucularıma garanti edebilirim.

Olay, İkinci Dünya Savaşının patlamasından birkaç ay evvel başlamıştı. Fransız sinemasının geleceği hakkında yazdığım bir yazı serisi, beni bir hayli artiste tanışmıştı. Bunların içinden, bilhassa biriyle bir röportaj yapmak istedim. Yabancı olduğu halde, şöhretinin zirvesine Fransa'da erişmişti bu oyuncu. Burada ondan Gertrude diye bahsedeceğim.

Gertrude bir ikindi vakti benimle evinde buluşmak üzere söz verdi. Öyle fazla bir güzelliği olmamakla beraber, son derece çekici, fotojenik ve Rahiblerin bile aklını başından alacak kadar fettan ve kurnaz bir kadındı. Ben, yıldızlığa yükselen kadınlar arasında doğrusunu söylemek gerekirse, böylesine kültürlü bir kadına rastlamamıştım. Fransız edebiyatını okumuştum. Bu konuda kültürlü bir Fransızdan daha iyi konuştuğu yetmişyormuş gibi, bütün Avrupa ve kendi milli edebiyatı konusunda da bilgisi aynı derecede geniş ve kuvetliydi. Son derece tatlı bir sesi vardı ayrıca. Siyaset-

ten konuştuğumuz zaman insanın şaşırmaması mümkün değildi. Sadece dünya siyasetinden bahsetmekle kalmıyor, ayrıca bizim kendi ve-killerimizden, önemli devlet adamlarımızdan, göbek adlarıyla bahsediyordu. Şunu itiraf ediyim ki, bu kadından son derece hoşlanmıştım. Olağanüstü, çok değişik bir kişiydi.

Konuşmamızın bitiminde, ertesi gün birlikte öğle yemeği yememizi teklif etti. Kendisi hakkında yazı yazdığım için ne derece memnun olduğunu göstermek istiyordu — Teklifini büyük bir zevkle kabul ettim.

Kokteylerimizi alırken, otuz yaşlarında bir kadın geldi yanımıza. Son derece erkek görünüşlü, makyajsız, erkek gibi giyinmiş olan kadının sosyetenin yeni boşanmış ünlü dullarından biriydi. Burada adına Juliette diyelim.

Yemek süresinde, Juliette'in, Gertrude'a gerçekten büyük bir aşkla bağlı olduğunun farkına vardım.

Ama şaşırmam için hiçbir sebep yoktu ortada.

Fransa'nın yüksek tabakaları arasında, can sıkıntısının yaydığı cinsî sapıklık herkes tarafından kabul edilmiş gereceklerden biri değil miydi artık? Sarsıntı ve dengesizlik en ünlü kişilerin bile yoldan çıkmasına sebep oluyordu.. Kaymak tabakasına kadar...

Tıpkı bir çiftin davetlisi imişim gibi hareket ettikten sonra, nezaket kurallarına uyarak, onları birlikte evime yemeğe dâvet ederek kocamla tanıştırdım.

Dostluğumuz böylece devam etti. Birkaç hafta sonra da savaş patladı. 9 Mayıs 1940 da Hollanda'da olan kocamı son derece merak ediyorum. Pek yakında bir istilâ olacağı muhakkaktı. Aynı gün yemek yediğim lokantada iki sevici arkadaşına rastladım...

Juliette'in üzerinde, kendisini son derece gururlandıran, kızılhaç'ın ambulâns şoförü üniforması vardı. Bana bir General'in şoförü olduğunu ve sadece bir geceliğine Parise geldiğini söyledi. Gertrude ise son derece mutlu görünüyordu.

Gertrude birden benimle konuşmaya başladı: «Hatırladığıma göre, kocanız Hollanda'da, değil mi? Herhalde Almanların, bu gece Hollandayı işgal edeceğinden haberimiz vardır dedi.

Bu haberler verilmeden onun böyle bir şeyi nereden bilebildiğini düşünecek onun tartışmasını yapacak vaktim yoktu. İki saat sonra sinemalar ve tiyatrolar kapadığı zaman Nezilerin Hollanda sınırına saldırdıklarını öğrendik. Ertesi gün bombalanan Rotterdam şehrinin harabeleri arasında 50.000 ölü yatıyordu.

Hatıladığıma göre, Juliette, karagâhtan edilen bir telefon yüzünden bizi alelacele terk etmek zorunda kaldı. Ben de Gertrud veda ederek büyük bir merak ve üzüntü içinde eve döndüm.

Bir kaç gün sonra Juliette büyük bir keder ve hayal kırıklığı ile yanıma geldi.

— «Gertrude'ü bu sabah otelinde tevkif edip diğer bütün almanların kaldığı Véledrome

d'Hiver'e gönderdiler. Gazeteci olmanız dolayısıyla, önemli politikacılardan tanıdığınız olduğuna eminim. Onun için bir şey yapabilirsiniz? Bütün sorumluluğu ben üzerime alıyorum.»

Bundan daha iyi bir tavsiye olamazdı. Zira Juliette'in her haliyle, tam bir vatansever olduğu belliydi. İlerleyen Almanların attıkları bombaların altında, sürü ile köyün boşaltılmasında çalışmış, savaş meydanında gösterdiği yararlıklardan dolayı da madalya kazanmıştı. Neden kendisinin bir şey yapmadığını sordugum zaman bana, subaylarının, bir yabancıyı kurtarması için izin vermiyeceklerini söyleyip, Gertrude'ün sadece bir Nazizim kurbanı olduğunu ve bu yüzden Fransaya kaçtığından emin olduğunu yeminler ederek söyledi.

Kendisine, sözü geçer bir dostumu bu hususta görmeye söz verdim, bir de randevu aldım. Kararlaştırılan günden evvel Juliette bana telefon etti.

— «Cepheye hareket ediyorum. Gertrude'ün bütün eşyalarını otelden nakletmek zorundayım. Odasını başkasına verdiler. nereye koyacağımı bilemiyorum. Kendi evim işgal altındaki bölgede. Belki de yanmış, kül olmuştur. Paris'teki otel odam ağzına kadar dolu. O serbest bırakılana kadar eşyaları sizde kalabilir mi? Bakanlıktaki dostlarımdan birine ben de müracaat ettim. Yakında herhalde bırakırlar.»

Bu teklifi kabul ettim, zira her geçen gün yakalanan Almanlardan bir çoğunun Alman

baskısından kaçtıklarını aslında Hitler'in düşmanı Fransa'nın ise sadık olduklarını öğreniyorduk. Juliette, Gertrude'u da bana öyle tanıtmıştı. Birkaç dakika sonra, Ambulânsı kapımın önünde durdu. Ağzına kadar bavul, sandık kutu ve bir sürü eşya doluydu. Onları muntazam bir şekilde gömme dolaplarımdan birine yerleştirdim.

Alelacele bütün o işleri gördükten sonra, Julietti bana bir kere daha, Gertrude ile ilgilenmemi rica etti, kendisine yazabileceğim, bir askeri adreste verdi ve gitti.

Ben de arkasından yıllardır tanıdığım, yakın dostum olan, önemli kişiyle konuşmaya gittim.

Dostum, sessiz sessiz, beni dinledikten sonra, Gertrude'un dosyasını incelemek için, ertesi güne kadar izin istedi benden.

Ertesigün, kendisini görmeye gittiğim zaman bana son derece soğuk bir edayla şunları söyledi; «Size bu kadınla fazla meşgul olmanızı tavsiye ederim. «Sonra» iyi günler diyerek beni başından savdı.

Canım sıkılmış bir halde geri döndüm. Kendisine, Gertrude'ün eşyalarının bende olduğunu söylemeye cesaret edememiştim. Bütün gece onun o alışılmamış kibar soğukluğunun ardında ne olabileceğini düşündüm durdum.

Bunun cevabını almakta gecikmedim. Kapım çalındığı zaman, henüz giyinmişim. Şık giyinmiş bir ziyaretçi girdi içeri, kendisini Sa-

vunma Bakanlığının şube müdürlerinden biri olarak takdim etti.

Bana, Gertrude'in eşyalarını sakladığının doğru olup olmadığını sordu. Doğru olduğunu söyleyip, nedenini kendisine açıkladım. Bana kibarca eşyaları hangi dolapta sakladığımı sordu. Gösterdim, cebinden bir anahtar çıkardı, küçük bavullardan birini açtı.

Bavulun içinden kilitli olmayan, mektup ve kâğıt dolu bir kutuyu aldıktan sonra, geldiği gibi, aynı kibarlıkla çekildi. Ancak hole geldiğimiz zaman, kendisine bu eşyaları saklamanın tehlikeli ve kanuna aykırı bir şey olup olmadığını sormak aklıma gelebildi .

— «Hayır,» dedi. «Bu işe nasıl girmiş olduğunuzdan haberim var. Ayrıca size bunları teslim eden kadını da nerede, nasıl tanıdığınızı biliyoruz. Bizim istediğimiz sadece bu kâğıtlar. Gertrude, beşinci kolun çok önemli üyelerinden biri. Kendisini Gurs'daki toplama kampına sevkettik.»

Birkaç saat sonra, güney Fransaya hareket ettim ve hiçbir aksiliğe uğramadan varacağım yere geldim.

Evden çıkmadan evvel dolabın dibinde bir okul defteri gözüme ilişmişti. Alıp çantama koydum. Benim ve çocuklarıma ona benzer defterlerimiz vardı.

Bir akşam Biatrritz'deki otel odamda, Fransanın düşmesi, kocamdan bir haber alamamanın üzüntü ve kederleri içinde avunmak için yazı yazmak geldi içimden, o defteri çıkardım. Derterin sayfaları tanımadığım bir el-

yazısı ile doluydu. Okumaya başladım. Gertrude'ün yazısıydı bu. Bir hatıra defteri gibi tutulmuştu ve isteri derecesine varan bir aşkla yazılmıştı:

«Juliette,» diye yazıyordu, «Sana ihtiyacım var. Kollarına, kucaklamalarına. Beni sadece sen koruyabilirsin. Başımdan büyük bir talihsizliğin dolaştığını hissediyordum. Koru beni. Bana nerede olduğunu bildir. Ne yapıyorsun? Kimlerin yanındasın? Arkadaşların kimler? Bu savaş ne zaman bitecek. Seni artık yanımda hissetmek istiyorum. Çabuk gel bana...»

Buna benzer altmış sayfa yazılıydı. Bunlar, Gertrude'ün Jüliette'e yazdığı mektupların birer örneği idi bilgi ve kadın, bu şekil de sevgilisinden, Beşinci Kol namına bilgi toplamaktaydı .

Portekize doğru yoluma devam ederken bu çeşit edebiyatı yanımda taşımak istemediğimden ,defteri fırlatıp denize attım...

Birkaç ay sonra göğsündeki *madalyaları çok daha artmış ve sürgün yolundaki terhis olunmuş Jüliette'e Lizben'da rastladım. Mütarekeden beri görmemiştim onu. Cepheye hareket ettikten sonra olanları, teker teker anlattım kendisine. Beni büyük bir dikkatle, dinlerken mavi gözlerinin çelik gibi donuklaştığının farkına vardım.

— «Gertrude'ü sevmiştim, dedi. «Hayatımı bile verirdim, onun için. Ama bir asker ailesinden geldiğim için, savaştan evvel hangi

subayları tanıdığımı öğrenmek için beni sadece bir alet olarak kullandığını öğrendim. Benimle tanışır tanışmaz, kendisine beni iğfal etmesi için emir verilmiş. Aynı zamanda, bir mebus bir vekil ve bir de generalle yatmış. Anasına gelince —kart fahişe— her iki kadına da barakalarda, saldırıyı bekliyen askerlerin moralleri hakkında bilgi veren bir erle düşüp kalkmış.

“Şimdi Paris’te Almanlarla birlikte, Yahudi mültecilerin katlarında zevk ve sefa içinde yaşıyorlar. Kendi kendimden nefret ediyorum. Nasıl oldu da bana itimat eden insanlara bu rezil bu taptığın casus yüzünden bilmeden ihanet edebildim? Cephede bu azaplardan kurtulmak için defalarca ölümün kucağına atıldım. Sadece yaralandım. Şimdi ebediyen ayrılıyorum Fransadan. Geri dönecek olursam muhakkak öldürürüm onu.

Kurtuluştan yıllarca sonra bir akşam Avenue Wagram’da dolaşırken gözüme tanıdık bir sima ilişti. Erkek görünüşlü, beyaz saçları kısa kesilmiş, gözleri çelik mavisi, üzerinde ısmarlama olduğu belli olan bir tayyör bulunan bir kadındı bu. Yüzü ve vücudu, bana Gert-rude’ü hatırlatan bir sokak fahişesi ile ağız kavgası yapıyordu. Juliette’ydi bu. Madalyalarını hâlâ taşıyan, ama artık yaşlanmış olan Juliette. Körkütük de sarhoştı.

Yaklaşık kendisi ile konuşmayı düşündüm. Ama yüzü bir film yıldızını andıran o fahişeye öylesine takılmıştı ki, vazgeçip yoluma devam ettim. Gertrude hâlâ Fransa’da yaşıyor. Tév-

kif edilerek mahkûm oldu ve serbest bırakıldı. Zira her zaman iki taraf için çalışan bir Alman casusu her iki memlekette de iyi imkânlara sahiptir. Bir Fransızla evli. Kendisini ve geçmişini bilenlerin nefretine rağmen yaşantısına devam ediyor.

Geçenlerde yurt dışında yaşayan Juliette'ye bir mektup yazdım. Sırf yazılarım yüzünden elime bir fırsat geçmişti. Ama düşünmeden, haince, ona Gertrude'dan bahsettim. Bu konuda bana hiç cevap vermedi. Bir daha da görmedim kendisini.

ÇILGIN MACHİAVELLİ

Burada, kendisinden, Helene diye bahse-
deceğim kadını ve kocasını uzun bir süredir
tanırım. Adam kibar ve zeki olduğu kadar çok

da malûmatlı bir kimseydi. Savaş başladığı zaman, Paris'i terkedip Güney Fransadaki malikânelerinde yaşadıkları için izlerini kaybetmiş, onları göremez olmuşum.

Bir ikindi üzeri saat beş sularında Helene tesadüfen bir köşe başında rastladım. Vücudunun hatları değişmişti. Gözlerinde büyük bir kederin izleri okunuyordu. Korkunç bir şaşkınlık içinde olduğu belliydi.

En yakındaki bir çayhaneye girerek havadan sudan konuşmaya başladık. Geçmişteki bütün dostluğumuza rağmen, hiçbir zaman böyle bir itirafı yapması için gerektiği kadar yakın olmamıştık birbirimize, birden büyük bir ümitsizlik ifade eden sesiyle şunları söyledi:

— «Sevgili dostum. Kaybolmuş, mahvolmuş bir kadını ben. Gayet iyi biliyorum. Deli olacağım!»

Bu ani patlamanın sebebini bilmediğim için ne söyleyebilirdim? Bir gazeteci olarak biliyordum ki, sorular hiç bir zaman saçma ve mânasız değildir ama cevaplar çoğu zaman öyledir.

— «Bazı psikoanalist ve psikiyatrist dostlarım var,» dedim. «Neden kocanı alıp onlardan birini görmeye gitmiyorsun?»

— «Kocam öldü,» dedi. Kuru bir sesle. «Üç yıl evvel bir kalb krizi hayatına son verdi...»

— «Özür dierim, bilmiyordum. Seninle beraber gelmemi ister misin?»

— «Hayır. Bir psikolog veya psikiyatris bana sadece bir takım kitaplardan alınmış bir takım sözler edecek. Oysa ben belirli bir guru-ba dahil edilmek istemiyorum.»

— «Seni anlayabilmem için evvelâ neler hissettiğini bilmem lâzım. Kocanın âni ölümünden dolayı mı oldu bu iş?»

— «Doğrudan doğruya değil. Beni asıl kemiren onun ölümünden evvel olan şey. O beni tedavi edebilirdi. Şimdi ise yok olmam kaybolmam gerekiyor»

— «Yok canım!» dedim. «İnsan arasına artık bu hayata bir dakika dahi tahammül edemeyeceğini hisseder ama, sonra görevlerini hatırlayıp umutsuzluğu yenerek yaşamasına devam eder.»

— «Evet... Benim görevim de yok olmak işte.»

Gerçekten kötü bir hali vardı. Helene'i o gece yalnız bırakmanın bir felâkete sebep olabileceğini düşündüm... Yapacak hiç bir işim de yoktu. «Seni yalnız bırakmıyacağım. Bu geceyi beraber geçiririz. İstersen gidip evvelâ bir meyhanede yemek yiyelim, sonra bir sine-ma ya da bir revüye gideriz.»

— «Hayır yapamam.. Ama madem ki bana acıyorsun. Yemeği bizde yiyelim. Sana bütün hikâyemi anlatırım.»

Neuilly'de Bois de Boulogne'a bakan nefis bir dairede oturuyordu. Hizmetçi yemek servisi yaparken biz günlük olaylardan bahse başladık.

Kahveleri içerken bana ümitsiz bir aşk hi-
kâyesinden bahsedeceğini tahmin ediyordum.

Helene, kırkbeş yaşındaydı ama bir erkek
için zamanımızın kadından çok erkeğe benze-
yen kızlardan, çok daha çekici, çok daha tah-
rik ediciydi. Tek bir kırışık bile yoktu yüzün-
de. Mavi gözleri baştan çıkarıcı, vücudu ise
güzel ve muntazamdı. Bilgisi, güzelliği ve e-
kiciliği ile en yakışıklı bir erkeği bile elde et-
mesi işten bile değildi.

Yemekten sonra oturma odasında, rahat
koltuklara kurulduk ve televizyon seyretme-
ęe başladık. Hizmetçi çekilir çekilmez, tele-
vizyonu kapatıp, kadehlere içki doldurduktan
sonra anlamsız bir sesle konuşmaya başladı.

— “Sana şimdi anlatacaklarım çok kor-
kun bir şey... Ama senin anlayacağını tahmin
ediyorum.”

Şakayla karışık sordum: “Ne o? Yoksa bir
adam mı öldürdün?”

— “Hayır. Meselenin erkekle ilgisi yok.
Genç bir kızı öldürdüm.”

Şaşkına döndüştüm. Kulaklarıma inan-
mak istemiyordum. Ses ıkarmadım.

— “Tabii inanılmayacak bir şey ama,
doğru.”

— “Nasıl?” dedim hayretle. “Öldürdün
ha? Bir katilsin demek... İmkânı yok bunun
Sen böyle bir şey yapamazsın”

— “Ama gerçek, Aslında onu öldürmedim.
Sadece ruhunu öldürmek istiyordum, ona da
boğardım.

— «Çok edebî bir şey bu» dedim şaka ederek. «İnsan bir ruhu öldürmeden evvel, o ruhun nerede saklı olduğunu bilmek zorundadır. Düşünürler hâlâ ilim adamları ile bu konuda anlaşmaya varamadılar.»

— «Bu akşam Schopenhauer'in bedbinliği, Decart'ın Metafizik düşünceleri, Kant'in nazariyeleri, İca'nın ilâhi hümanizması veya Haechel'in fikirleri arasında bir seçme yapacak değilim.»

— «Bence insan Janus ile mukayese edilebilir. O zaman geleceğin ilmi ve ilâçları konusunda elinde yeni prensipler olabilir. Geleceğin ilâcı ise, Psikosomatik ilâttır.

— «Vücut ve ruh öylesine ayrılmaz bir şekilde birbirlerine karışmışlardır ki, birine sebeplerin rolüne veremeyeceğin gibi, diğerine de bunun tepkilerini yükleyemezsin..»

— «Bu yüzden, ruhun ve vücudun birleşimi hakkındaki ünlü felsefe sorunu aslında yanlış bir meseledir.»

— «Ruh, maneviyetın bir yankısıdır ve zannımca bir ruhu öldürmek de pek o kadar kolay bir şey olmasa gerek»

Helene güldü. Ama insan beynini meşgul eden bu soru hakkında söylediğim bir kaç kelimeli onun düşüncelerinde en ufak bir değişiklik yapmamıştı.

— «Birbirimizi uzun zamandır görmedik. O zamandan bu yana öyle şeyler oldu ki. . Kocamın bir kızı olduğundan haberin var mıydı?»

— «Hayır, yoktu. Sen onun ikinci karısı mısın?»

— «Hayır. Ama benimle evlenmeden evvel, metresinden olan çocuğunu tanıyıp evlâtlığa kabul etmiş. Bana anlattı bunları. Kadın, kız altı yaşındayken ölmüş. O zaman, tabiatıyla ben, kıza bizim bakmamızı teklif ettim. Felâket de ondan sonra başladı. Hiç bir zaman sevemedim. Elimden gelmedi bu. Böyle olduğu halde sevimli ve çekici olmasını ne kadar arzu ediyordum.»

— «Hayır. Evvelâ kendisini sevmediğimi hissediyordu. Sonra babasının karısı olmam yüzünden bana kızarken, aynı zamanda bütün saflığı ve samimiyeti ile bu kadının bir anne olmasının normal olacağını düşünüyor, bu yüzden de bir sır küpü gibi çekingen davranıyordu.

«Yanımızda bir yıl kaldı. Sonra kocamla karar vererek onu yatılı bir okula yolladık. Tatillerde eve geliyordu. Hiçbir ilerleme göstermemesi beni son derece sinirlendiriyordu. Babasının da tepkisi aynıydı. O zaman onu dizlerimin üzerine oturtuyor, korkunç bir intikam hissiyle —kocamı seviyordum, onun eski aşkını öğrenmek benim için şok olmuştu ama, artık böyle bir şeyin olmaması gerekirdi— ona, kendi kendine itimat edeceğini telkin edeceğim yerde, istiyerek, büyük bir yumuşaklıkla ki, o bunu bir yakınlık ve sevgi sanıyordu, ona aşağılık duygusu aşıliyerek, hiç bir şey bilmediğini, sırlıslıkla bir aptal olduğunu anlatıyordum. Hiçbir suçu olmayan kızı kulla-

narak, anasına olan kıskançlığımı gideriyordum sanki. Böylece onun zaten yaralı olan ruhunu daha derinden yaralıyordum.»

Hiç cevap vermeden anlatılanları büyük bir dikkatle dinlememe rağmen, Helene'in nereye varmak istediğini daha anlayamamıştım.

Bardağıma yeniden viski koyduktan sonra sustu. Bir süre konuşmayınca bu sessizliği bozmak için sordum: «Peki, kıza ne oldu?»

— «İniihar etti.»

— «Hepsi bu kadar mı?»

— «Oraya geliyorum zaten... Bir kaç yıl evvel kocamla beraber Parisi terkettik. Biarritz'de büyük bir malikânemiz vardı. Viola, kocamın kızı, on yedi yaşına gelince daha fazla bir şey yapamıyacağına ve Lise imtihanlarını veremeyeceğine kanaat getirdikten sonra, tahsili bırakmasına karar verdik. Yanımıza aldık.

«Çocukluğunda çok az görmüştüm onu. Kocam ruhî durumun farkında olduğu için mümkün olduğu kadar uzak tutmuştu onu benden.

«Uzaktan uzağa onu kolluyor, elbiselerini seçiyor, kendisine güzel hediyeler veriyordum. Dış görünüşü ise, gerçekten rahatsız ediyordu beni. Onu hiç tanımadığım anasına benzetiyor, Viola da tıpkı kocam gibi, benim bu hislerimi, davranışlarımı bilmemezlikten geliyorud.

Bizimle beraber oturmaya başlayınca içimde gerçek bir analık hissi uyandı. Onunla uzun yürüyüşlere çıkıyor, birşeyler öğrenmesi

için kitaplar seçiyordum ama, tanrı şahidimdir ki, bütün bunlar boşuna harcanmış zamanlardı. Ortada su götürmez bir gerçek vardı ki, o da bu neşeli kızın, yemek, içmek ve uyumaktan başka bir şeyle ilgisinin olmamasıydı.

«Onu biraz uyandırmak, gözünü açmak için —on yedi yaşındaydı artık— ötede beride bazı kitaplar bırakmaya başladım. Hani şu bebeklerin lâhana tarlasında yetişmediğini, ya da leylekler tarafından getirilmediğini anlatan cinsten kitaplar.

«Kendisini, iyi geceler dileği ile öptüğüm zaman, dokunuşumun onu ürperttiğini farkettim. O zaman, yatılı olduğu yıllar esnasında belki de yasak olan bir takım işler yapmış olabileceğini düşünmeye başladım.

«Çocukluğundaki içine kapanıklığını hâlâ üzerinden atamamıştı. Ve hiçbir şey de itiraf etmiyordu bana... Babasına karşı ise davranışı daha da beterdi. O zaman o ruhu parçalamaya karar verdim.

«İnsan bu işe karar verdiği zaman, başlangıçta bunun çok kolay bir şey olduğunu sanıyor. Oysa bilinç ve bilinç altı, insanın kafasına sürüyle sorular, kararlar, tartışmalar, cevaplar, baskılar ve ani çıkış ihtiyaçları sokuyor.

«Kocamın beni ihmal etmesine, beni tüm mutlu kılmamasına kızıyor ve bunun farkına varıyordum. Bu yüzden gittikçe genişleyen kinimi o genç kıza aktarmaya başladım. Her şeyden evvel onun beni sevmesini de istiyor-

dum. Bu kabalığa, bu hareketsizliğe karşı koymak geliyordu içimden.

«Kızın ilgilendiğinin farkına vardım. Anasının yerini almaya başladığımın farkındaydı... —Babasının vaktiyle benim yerime evleneceği kadının yerini... Ama ona bir hediye verdiğim, yahut yeni bir şey alacağımı vaadettiğim zaman onu fazlasıyla kazanmam mümkün oluyordu.

«Öylesine riyakârca bir oyunla onun itimadını kazanmaya başladım. Bu oyunda, bana karşı yakınlık gösteriyordu. Bana karşı daha duygulu, daha yakın olmaya başladı. Kısa bir süre sonra beni Viola'ya doğru iten şeyin analık hissi olmadığını anladım. Kocamın, kızına karşı hiç ilgisi yoktu. Bunun sebebi, belki hasta bir adam olmasından ileri geliyordu. Yahut da, bu çorak ve verimsiz toprak sinirlendiriyordu onu. Ben ise, Viola'nın kafasını, beynini zaptetmek istiyordum. Ama kendisini olumlu bir şeye karşı ilgilendirmenin imkânsızlığını anladığımdan taktik değiştirerek, onun en yakın kadın arkadaşı olmaya başladım. Hem ateşli, hem anne hisli iki duygunun korkunç bir karışımıydı bu. Öyle ki bir süre sonra insan, hangisinin, hangisi olduğunu ayırt etmekten âciz kalıyordu.

«Bu oyuna girişince devamla başladım. Ka tiyen sevicî olmamama rağmen, Violaya karşı dayanılmaz, fizikî bir arzu duymaya başlamıştım. O zaman her şeyi kocama anlattım. Hiç bir şey söylemedi ama, ben onun ileride, bu

fikrin kendisi için büyük bir zevk sebebi olacağına farkına varmışım. Karısına ait bir kızı o şekilde düşünmek mutlu kılacaktı onu.

«Büyük bir kayanın üzerine inşa edilmiş olan evimiz, denize bakıyordu. Akşamları, İspanya sahilinin ışıklarını görüyor, sahile, kayalıklara vuran dalgaların sesi kulaklarımıza kırılan cam sesleri gibi geliyordu.

«Yanımda Viola olduğu halde, terasta saatlerce bir şezlonga uzanıyor, radyoda, insanı rahatsız eden, yapış yapış hafif müzik dinliyoruz

«Bir gece, üçümüz, Schumann'ın bir konçertosunu dinlerken, kocam susadığını söyledi. Hizmetçi gittiği için kalkıp buzlu içkiler hazırladım. Kocama servis yaptıktan sonra Violaya buzlu içkiler hazırladım. Kocama servis yaptıktan sonra Violaya bir bardak içki verdim. Ağzına hiç alkol koymamıştı o güne kadar...

«Kısa bir süre sonra, gülmeye ve garip hareketler yapmaya başladı. Birden dizlerimin üzerine oturup, bir çocuk gibi boynuma sarıldı. Onu odama götürüp, yatağa yatırdım, ve yanına uzandım. Kollarımın arasına alıp öpmeye başladım. Hiç karşı koymadı... tam tersi. Bundan zevk aldığı öylesine meydandaydı ki sanki uzun bir zamandır bunu beklemiş bir hali vardı. O gece, şehvet bakımından en ufak bir eksikliği olmadığını söyleyebilirim...»

Hélène sustu. Yüzüne baktım. Gözlerinin altında siyah halkalar vardı. Göz bebekleri bü-

yümüş, bütün mavilikleri yutmuştu. Bir an bayılacağını sandım.

— «Peki, ya kocan?» diye sordum. «Biliyor muydu?»

— «Sevişmeye başladığımız zamanı bildi ve piyano çalmaya başladı. Appassionata'nın sesleri dalgalandı körfezde...

«O gece, Viola uyuduktan sonra, onu kendi yatağımda bırakarak, kocamın odasına gittim.

«Ertesi sabah birbirimizin yüzüne nasıl bakacağımızı düşünüyordum. Ama budala sandığım Viola hiç de budala değildi. Mutlu bir hali vardı ve açıkça bu fasla devam etmemi istediği belli oluyordu.

«Ama kendimi tuttum. Bu delilik —Sadece bir delilik gösterisiydi — Violanın bütün hayatınca unutamıyacağı kişi olmamın arzusu yerine getirildikten sonra bitmişti artık.

«Hiç bir şey olmamış gibi davrandım. Bir kaç gün sonra neşeli, güler yüzlü hali kayboldu, suratı asılmaya başladı. Aramızda, tartışmalar, kavgalar devamlı bir hal almaya başlamıştı. Ben ise, hakarete uğramış üvey anne numarası yapıyordum. Hayatın çekilir tarafı kalmamıştı.

«Sonunda kocam Violayı taşradaki akrabalarının yanına yollamak zorunda kaldı. Kısa bir süre sonra kocam da öldü. Violayı cenaze töreninde gördüm. Hemen hemen hiç konuşmadık. Bir gün, bana mektup yazarak evleneceğini bildirdi. Yazdıklarından, benim düğününe gelmemi istemediği açıkça belli oluyordu.

«Bir hafta evvel, kocası bana, Viola'nın öldüğünü bildirdi. Sebebini bildirmedi. Oturdıkları köye gittim. Bana bir sabah uyanmadığını söylediler. Yanlışlıkla — dedikleri buydu — fazla miktarda uyku ilâcı almış.

«Ama kalbinin üzerinde kenetlenmiş ellerinde benim bir resmimi bulmuşlar.. »

Helene'nin yanaklarından yaşlar süzülüyordu. Söyleyebileceğim hiçbir şey olmadığı için sustum.

İlâve etti: «İşin en korkunç tarafı da normal olmam. Yani, kadınlardan hoşlanmadığımı söylemek istiyorum...»

HEYECANLI OYUN

Greta, sevgilisi Nathalie'yi iğfal plânlarnı usta bir süvari albayı gibi hazırlamıştı. O-
na bir gün Champs Eysees'te rastlanız, genç

kızın güzelliğiyle büyülenip, onu kendi dostu, sevgilisi yapmaya karar vermişti. Vaktiyle nasıl zaman ve zemin müsait olmadan bir kadının yanına yaklaşıp kendisi ile bir arkadaşlık başlangıcı kurulamazsa Greta da aynı şekilde, genç kızı hiç sarkıntılık etmeden günler boyu takip etmişti. Uzun sürmemiştir bu takip Nathalie bir gün bir ayakkabıcı dükkânına girince ardından seyirten Greta, genç kızın yanındaki boş koltuklardan birine oturmuştu. Ayakkabıları denerken — ki Greta için aslında çizme daha uygundu — konuşmaya başladı. Biraz sonra Nathalie'nin ateşli bir yaratık olduğu meydana çıkmıştı ama bu Greta'yı hiç üzmedi.

Ayakkabıcı dükkânından çıktıkları vakit, Greta genç kıza bir içki içmelerini teklif etti fazla bir direnme görmeden, beraberce, yakındaki barlardan birine girdiler.

Burada, Greta, Nathalie'nin kısa bir süre evvel nişanlandığını, çeyiz hazırlıkları yaptığını ve düğünün altı hafta sonra yapılacağını öğrendi.

Greta, ustaca bir taktik kullanıp doğrudan doğruya sorular sormadan kızın nerede oturduğunu da öğrenmişti. Tahmin edileceği gibi, annesi ve babası ile oturan namuslu bir kızdı Nathalie. Greta o gün atölyesine döndüğü zaman o taptaze çiçeği tanımadığı bir adamın kaba iştahından kurtarmak için savaşılmaya karar vermişti. Bütün gece hep savaş plânlarının hazırlıklarını yaptı.

Ertesi sabah yatağından kalkar kalkmaz Nathalie'nin babasını telefonda istediler. Bir

kadın sesi, gırtlığını iyice temizledikten sonra konuşmaya başladı:

— «Bay, M.B. ile mi görüşüyorum.»

— «Evet, Madam.»

— «Mösyö, size verilecek bazı önemli haberlerim var.»

— «Peki ama, Madam, bana lütfen kim olduğunuzu açıklar mısınız?»

— «Elbette, efendim. Yalnız, kimliğimi gizli tutmanızı rica edeceğim. Bendeniz Ahlâk zabıtasından Madam Surin.»

Ahlâk zabıtası ha! M. B... Muhterem bir insan, bir Fransız burjuvası .Adam neredeyse karısını çağırıyordu yanına. Böyle dara düştüğü, başı sıkıştığı zamanlar, Margareta daima yardımcı olurdu kendisine. Demek şimdi de başı Ahlâk Zabıtası ile derde giriyordu. O ki, vergi beyannamesinde ufacık bir yalan yazsa, karşısına çıktığı resmî memurların yüzüne bakamayacak kadar namuslu bir adamdı. Nasıl olurdu bu iş? Emniyet Müdürlüğü binası geldi gözlerinin önüne. Masalarda oturmuş bir sürü görevli, ondan tarafa bakarak kulaktan kulağa bir takım şeyler söylüyorlardı. Sonra hepsi dışardan gelen delilleri incelemeye başlıyorlardı.

Ahlâk Zabıtası- Hem de kızının evlenmesinden birkaç gün önce... Nefis bir işti doğrusu. Birden on yıl evvel devam ettiği kötü şöhretli bir evin polis tarafından basılmasını hatırladı. Neredeyse korkunç bir rezalet çıkacaktı. Telefonun başında kekelemeye başladı.

— «İyi ama, Madam, anlıyamadım ben bu işi... Burası namuslu bir evdir.»

— «Bu sizi de, evinize de ilgilendiren bir şey değil, efendim yahut bir bakıma ilgileniyor diyebilirim. Daha doğrusu, evinizin şerefinin korunması bahis konusu.»

— «Anlamıyorum. Lütfen biraz açıkla mısınız?»

— «Pekâlâ, efendim. Yalnız serbestçe konuşabilir miyim? Söylediklerimin başkası tarafından dinleme ihtimali var mı?»

— «Konuşabilirsin. Margareta'yı çağırayım mı?»

— «Lüzumu yok. Meselenin özetini iki kelimeyle açıklayabilirim. Bu sabah, Müdürümüz bu meseleyi size bildirmemi emrettiler.»

— «Pek âlâ efendim. Yani, karımı çağır-mama lüzum yok diyorsunuz?»

— «Elbette yok. Size söyleyeceklerim sadece erkeklere söylenebilecek bir şeydir.»

— «Erkekler mi?» Yanılmamıştı. Vergi meselesiydi bu.

— «Dinliyorum efendim.»

— «Müstakbel damadınız çok günânkâr bir kimse, efendim.»

— «Ama... Madam-»

— «Meseleyi açıkça söylüyeyim, size. Damadınız Pederasttir.»

— «Pede.....ne?»

— «Rast efendim, R...A...S...T... Pederast.»

— «Ha... Anladım. Anan ne iğrenç bir şey. Hemen Margareta'ya haber vereyim.»

— «Bekleyin biraz. Burada anasamın üze-

rinde kimlerle münasebette bulunduğuna dair bir polis raporu var. Okuyayın size.”

— “Lüzumu yok, Madam, hiçbirini duymak istemiyorum.”

— “Müdür bana sizi ikaz etmemi söyledi. Elbette ki son kararı sadece siz verebilirsiniz.”

— “Elbete, Madam.”

— “Size bu kötü haberi verdiğimiz için üzgünüm. Ama ikaz edilmeniz de lâzımdı. Ayrıca müdürümüz tarafından özür dilememizi de söyledi. Kendi de bu işe son derece üzüldüler.”

— “Kendi nezaketleri... Hürmetler ederim efendim.”

Hikâye aslında önemsiz bir oyundu. Ama insan M. B. nin ne derece namuslu bir kişi olduğunu, ayrıca bir de Fransız burjuvası olduğunu göz önüne alacak olursak işin onun için ne derece önemli olduğu ortaya çıkacaktır.

M.B. bütün olup bitenleri karısına anlattıktan sonra ikisi de nişanı bozmaya karar verdiler.

Nathalie’ye ise, kapalı bir şekilde, yavaş yavaş nişanlısının normal bir erkek olmadığı anlatılır.

Bu işe, zaten pek hevesli olmayan Margareta kızını geri kazandığından dolayı mutludur. Bir hatanın önüne geçilmiştir.

Nişanlıya gelince, müstakbel kayınpederi tarafından yapılan korkunç imaları anlayamamıştır. Adama, kendisine bir kurban araması gerekiyorsa bunu kendi cinsine daha yakın olanların arasından seçmesi söylenmiştir. Bu

yüzden dehşet içinde kalan genç adam da sah-
neden çekilmiş olur.

Hikâyenin tuzu biberi ve alınacak ahlâk
dersi şudur: Pederesti'den duyulan dehşetli
korku, Nathalie'yi bir sevicinin kolları arasına
atmıştır.

Telefonu eden Greta'ydı elbette. Onun i-
çin zaten adresini bildiği Nathalie'yi birkaç gün
sonra görmek hiç de güç olmaz. Kızın ne de-
rece kederli olduğunu görünce, ona arkadaşlık
teklif edip kendisini hiç yalnız bırakmayacağı-
nı bildirir. Beraberce sinemalara, tiyatrolara,
alış — verişe, kulüplerine gitmeye başladılar.
Kısa bir süre sonra da bu son derece dürüst ve
iyi arkadaş Greta anayla babaya tanıştırılır.

Baba bile, Greta'yı bir kenara çekerek kı-
zının başına gelen büyük felâketi ona anlatır.
Greta, büyük bir samimiyetle elinden geleni
yapacağını ve kızlarını **tekrar** hayata kavuş-
turmak için hiçbir fedakârlıktan çekinmeye-
yeceğini anlatıktan sonra, uzun zamandır erte-
lendiği bir iş seyahatine Nathalie'yi de beraber
götürmeyi teklif eder. İtalya'da bir süre kal-
mak, genç kızın sinirlerini muhakkak düzelte-
cektir. Nathalie'nin anasıyla babası bu fikri ka-
bul ettikleri gibi, Gretaya da ayrıca gösterdi-
ği bu yakınlıktan dolayı teşekkürü borç bilirler.

İtalya seyahatinin klâsik bir balayından
farkı yoktur. Nathalie ilk derslerini orada al-
maya başlar. Şunu da kabul etmek gerekir ki,
genç kızda, homoseksüelliğe bir eğilim olma-
saydı. Greta'nın sarkıntılıklarına karşı gelebi-
lirdi. Bu seyahatta hiçbir fedakârlıktan çekin-

mez. Genç «çift» Venedik, Floransa, Roma, Napoli ve Capride günlerini gün ederler.

Asıl mesele Fransaya döndükten sonra başlar. Greta, Nathalie'nin kendisiyle birlikte oturmasını istemektedir. Bütün mesele ailesini buna ikna etmektir. Greta, birincisi gibi, acıklı ve olumlu yeni bir numara hazırlar.

Fransaya döner dönmez, Nathalie'nin sıhhatinin biraz bozuk olduğunu ve kendisinin mutlak bir istirahat ihtiyacı olduğunu söyler ailesine. Bu iddiayı kuvvetlendirmek için de işsiz geçen bir aktör kiralıyarak adamı B'lerin apartmanına götürür ve onu ünlü bir radyo — estetist olarak takdim eder. Bu garip ve esrarengiz isim, kızın babasını ikna ettiği gibi, astroloji ve diğer gizli ilimlere, öteden beri meraklı olan Margareta'yı da inandırır.

Adam cebinden bir sarkaç çıkararak evi muayene etmeye başlar. Sonra hisli bir şekilde konuşur: «Mutfak duvarında bir takım radyasyonlar vardır ki, bunlar yorgun ve istirahat etmesi gereken kimseler üzerinde zararlı etkiler yapmaktadır.

Nathalie'nin odası ise mutfağın yanındadır.

Greta o zaman bir daha, dostluğunu ortaya koyar ve üzüntülü ana babaya tedavi edip Nathalie iyileşene kadar onu kendi evinde kalabileceğini ve bundan büyük bir memnunluk duyacağını söyler.

Bu şekilde, kızın kendisi ile birlikte yaşaması temin edilmiştir. Tedavi de bir hayli uzun sürer... Süvari kurallarına göre gerektiğinden de uzun...

ORTA SINIF VE ÇOCUKLUK

Halk arasında genellikle sevicî aşkının önlenemeyecek bir rezaletle son bulacağına dair bir inanç vardır. Daha doğrusu, çoğunlukta,

bu inanca karşı büyük bir eğilim vardır. «Erkek-
siz Kadınlar»ın bir çoğunda, kanunları er-
kekler tarafından ve onların yararına yapılan
bir toplumu hakir görmek, onunla alay etmek
için, önüne geçilmez bir istek vardır. Kendi e-
ğilimlerini ve toplumca ahlâksızlık olarak ka-
bul edilen yönlerini ilân etmek onlarca büyük
bir zevktir. Bunun sonucu onları ne şaşırtır ne
de kızdırır. Yeni müritler elde etmek için, hiç-
bir masraftan kaçınmadan bol para harcarlar.
Hatta ünlü «Feminist»ler gibi bazıları gerçek-
ten fazla patırtıcı ve bıkkınlık vericidir.

Buna karşılık, dış dünyanın elini ayağını
çekmiş, onun dedikodusundan ve rezaletlerin
den son derece korkan seviciler de de vardır.
Yanlarında üçüncü bir kimse olduğu vakit nor-
mal kadınlar gibi davranırlar. Bunlar çok ça-
buk korkan ve kolayca kabuklarına çekilen
kimselerdir. Hatta dedikodulara yol açabilece-
ği düşüncesi ile sevdikleriyle birlikte görün-
mekten, beraber sokağa çıkmaktan bile çekinir-
ler. Diğerleri ise normal bir burjuva çiftinin
yaşadığı hayatı sürerler. Bu kısımda anlataca-
ğım hikâye işte bu son bahsettiğim tipteki ki-
şilere aittir.

Luce, Beatrice ile evlendiği zaman, Bele-
diye başkanının önünde hiç bir kâğıt imzalan-
madı ama yapılanlar normal bir evliliğin icap
ettirdiği şeylerdi. Koca rolünde olan Luce ka-
rısının hesabına bankaya büyük bir para yatı-
rıp onun adına hesap açtı. Burjuva sınıfı, ge-
nellikle, kadının çeyiz getirmesini ve Draho-
ma vermesini şart koşar. Bunun tam aksi ise,

Asya ve Afrika toplumlarında, erkeğin kadını satın almasıdır.

Diyelim ki, Luce, Shanghai'lı bir burjuva gibi hareket etmiştir. Normal düğünlerdeki gibi eşe dosta bir parti verilmedi elbette. Güzel apartmanlarında yalnız kaldıkları vakit baş-baş, hiç bir zaman unutamıyacakları kadar güzel vakit geçirdiler ve ilk gecenin geleneksel zevklerinden sonra bal ayları için İtalyaya hareket ettiler. İtalya'nın bellibaşlı büyük şehirleri görüldükten sonra, Rivieraya gelen çift sadece anlayışlı bir kaç kız arkadaşına mutluluklarını belirten kartlar yolladılar.

Hayatlarının en güzel, en romantik devresiydi bu. Parise geri geldikleri vakit günlük hayatın zorlukları ve gerçekleri ile karşı karşıya geldiler. Luce büyük bir eczahanenin sahibi idi ve daima işinin başında bulunması gerektiğinden, gündüzleri sevgili Beatrice'sini görmek, onunla meşgul olmak için vakit bulamıyordu. Beriki ise, tıpkı toplumun diğer sınıfındaki kadınlar gibi, gün boyu yalnız başına evde oturmaktan hayli sıkılıyordu. Luce, hergün defalarca eve telefon ediyordu. Tıpkı bir iş adamının, boş vakitlerinde karısına yahut metresine telefon etmesi gibi.

Beatrice, alış — verişe gitmek istediği zaman, Luce hemen arabası ile evin kapısına dayanıyor, karısını alış verişe çıkarıp ona eşlik ediyordu. Bir gün Beatrice, araba kullanmasını öğrenmek istediğini söyleyince Luce buna şiddetle karşı koydu. Direksiyon kat'iyyen zayıf bir kadının ellerine teslim edilemezdi. Lu-

œ, Beatrice'i terziye götürüyor, hatta provalarda terziye yardım edip akıl bile veriyordu.

— «Burası çok dar olmuş matmazel. İnsanın hemen gözüne çarpıyor.»

— «Adamın hakkı var..»

— «Bana güvenebilirsiniz. İyi bir görüşüm vardır.»

Kızına, ilk balo elbisesini seçen bir anne. den farkı yoktu adeta. Luce, böyle anlarda bütün kadınlığını takınıyor, tıpkı dişi gibi hareket ediyordu. Oysa bir balo filân olmadığı gibi, Beatrice bu hayatı sıkıcı ve yeknesak bulmaya başlamıştı.

Luce, demir pençesini katiyen gevşetmeye yanaşmıyor. Sevgili Beatrice'in bir erkekle tanışmasını önlemek, böyle bir fırsata meydan vermemek için çalışıyordu. Ayrıca, onun bir kadınla da ilişki kurması ihtimali kıskanç Luce'yi korkutuyordu. Luce bir sabah evden çıkmadan kapının zili çaldı. Hizmetçi kapıyı açtı. Gelen Elektrik idaresinin bir memuruydu. Konuşkan ve dost davranışlı bir adamdı gelen. Ama Luce, karşısında sanki şeytanların reisi varmış gibi, adamı en kısa bir zamanda kapı dışarı etmişti.

Tek eğlenceleri sinema ve tiyatroydu. Hatta bu konularda bile, Luce bir sansür heyeti kadar titiz davranıyor, ateşli aşk sahnelerinin Beatrice üzerinde tepkiler yaratmasından korkuyordu. Hele sinemanın cinsel sahneleri gerçekten fazlasıyla korkutuyordu onu. Genç erkek kadının dudakları üzerine eğildiği zaman, o da sevgilisinden tarafa eğilerek: «Gözlerini yum

sevgilim,” diyor ve ilâve ediyordu, “Bu, senin göreceğin bir şey değil.”

Beatrice, sonunda hastalandı.

Doktorun teşhisi, “Genel korku ve baskıdan doğan sinir zafiyeti” idi, genç kadının hava değişimine ve mutlak surette kendisini oyalayacak bir şeyler yapmaya ihtiyacı vardı.

Luce aklını kaçırmıştı sanki. Beatrice’den ayrılmanın acısına nasıl dayanabilirdi? Her şeyden evvel, Beatrice karşı konulamıyacak bazı hissî olayların önüne geçebilecek miydi? Ama Luce, sevgili Beatrice’si için en büyük acılara katlanmak zorundaydı. Bu şekilde Beatrice, dinlenmek ve eğlenmek için, Güney Fransa’ya hareket etti.

Böylece burjuva sınıfının tepesinden eksik olmayan kıskançlığın yeşil gözlü korkunç tanrısı sahneye çıktı. Hergün sevgiline on sayfayı geçen ateşli mektuplar yazıyor ve kendikendine sayfalar ne kadar çoğalırsa, Beatrice’in okumak için o kadar fazla zaman ayıracağını ve kendisine ihanet etmek için zaman bulamayacağını söylüyordu.

Oysa, kısa bir süre sonra, Luce’ü korkutan fırsat Beatrice’nin karşısına, serbest çalışan, usta bir çapkın ve yakışıklı bir dekaratör şeklinde çıktı.

Genç adam kısa bir gayretten sonra genç kadının aşk hislerini ve iç güdülerini değişik bir şekilde süsleyip ona yeni şeyler öğretti. Beatrice ona deli gibi âşık olmuştu. Beriki de muhafaza edilmesine alıştığı şartlar içinde izin verdi.

Sonunda, Beatrice'in Parise dönme günü gelince genç kadın sevgilisini de, bavullarından biriymiş gibi Parise getirdi. Aynı akşam her şeyi, Luce'e itiraf etti. Şimdi hastalanma sırası Luce'e gelmişti. Ama kendisini çabuk toparladı, çaresizlik içinde kalan bir çok hali vakti yerinde koca bir karısının jigolosunu bir apartmana yerleştirerek, Beatrice'in haftada iki defa aşğını ziyarete gitmesine izin vermek zorunda kaldı.

Luce, sevgili Betrice'ini kendi arabası ile aşğının evine kadar götürüyor, sonra geç vakit dönüp alıyordu. Rakibinin evinin önüne gelince, korna çalarak gitme zamanı gelmiş olduğunu haber veriyor kısa bir süre sonra da mutlu ve müteşekkire bir Beatrice gelip arabada Luce'in yanına kuruluyordu.

*
* *

Burjuva veya orta tabakanın düzenli hayatını süren sevicilerin aksine, tam manası ile düzensiz bir hayat arayan ve bunu sürdüren sevicilere de rastlanmaktadır. Yasak olan sadece bir tek şey vardır onlar için: Erkeklerle münasebet. Aşağıda anlatacağımız olay, Kraft 6 bing ile çalışan Moll tarafından «Cinsel Psikopatlıklar» adlı kitapta açıklanmıştır.

«Meslekdaşlarımdan biri, beni Berlindeki otellerden birine konsültasyon için çağırdı. Orada hasta numarası yapan genç bir kadınla karşılaştım. Beraberce şunları müşahade ettik.

«Kadın yirmi bir yaşındaydı. Yüksek bir memurla evlenmiş kocası tarafından tanınma-

yan ve kendileri ile aynı trende seyahat eden, homoseksüel bir kadın arkadaşı uğruna daha balayının başında erkeği terketmişti. Bu olaydan sonra, hemen Berline gelmiş ve büyük paralar harcıyarak büyük borçların altına girmişti. Ne ailesinin, ne de kocasının kadının yaşayışı hakkında hiç bilgileri yoktu. Hastanın isteği ile ailesinin çağırttırdım. Kocasını ile hiç bir anlaşmaya varmak mümkün olmadığı için, suçlu kadın olmak üzere, boşanma davası başladı.

Ailesinin bütün itirazlarına, ricalarına rağmen, genç kadın delice, maceralı bir hayatın içine atıldı. Devamlı olarak at yarışlarına gidiyor, kumarhanelerden dışarı adım atmıyordu. Bu minval üzere, bir kaç gün içinde binlerce mark harcadı. Her halde paraları kız arkadaşından çalışıyordu. Sevgilisi ile birlikte sevicilerin devam ettiği yerlere gidiyor, en pahalı şarapları içip borçlandığı gibi, sıhhatini de gün geçtikçe daha berbat ediyordu.

«Telgraf çekerek babasını yeniden çağırttım, adama kızını alıp götürmesini teklif ettim. Kızın düzenli hayatı uzun sürmedi Düzensiz olan mizacı yeniden galip gelmişti. Seviciliğinin yanında, genç kadında bir de devamlı seyahat hastalığı vardı. Müsamahakâr ve anlayışlı olan babası onun bir çok isteklerini yerine getirmekle beraber kızının ün salmış sevicilerle dolaşmasına tahammül edemiyor, buna izin vermekten kaçınıyordu

«Baba öldü. O güne kadar kızının bütün borçlarını ödediği için, bu paralar da hesap edilince, genç kadının eline mirastan fazla bir

sey kalmadı. Bu sefer tıpkı daha evvel babası ile yaptığı gibi, annesi ile kavga etti. Yeni bir dost edindi kendisine. Bu seferki bir dansözdü ve kadın evlenene kadar beraber oturdular. Daha sonra dansözü, nereden bulduğu bilinmeyen paralar mukabilinde bir süre daha elinde tuttu. Annesi kızına yılda üç — dört bin marklık bir harçlık vermeyi kabul etmişti ama, bu para masrafları büyük olan kadına katiyen yeterli değildi. Kendisine ayrılan parayı az bulunca Madam x... yeniden evinden kaçtı. Bu sefer kendisinden çok yaşlı olan evli bir kadının dostu olmuştu. Yeni dostu çok zengin olduğundan, sevgilisinin bütün ihtiyaçlarını karşılıyordu. masraflarını ödüyordu. Özel bir apartımanı vardı ve kendisine bakan kadınla hergün buluşuyordu. Kocanın bu ilişkiden haberi olmasına rağmen, hiçbir zaman, Madam x ile tanışma fırsatı yaratılmadı... Madam X bana, zengin kadınla aralarındaki homoseksüel münasebetin herkes tarafından bilinen açık bir sır olduğunu itiraf etmiştir.

«Bir gün Madam x Berline döndü. Yanında iyice eğlenmesi için zengin sevgilisi tarafından kendisine verilmiş büyük bir para vardı. Yeniden şık yerlerde, dansinglerde görülmeye başladı. Eski hayatının yeniden başlamasına rağmen, arkadaşları artık kendisini aramadıklarından fahişeler ve hafif meşrep kadınlarla mazoistik ve sadık sefahat alemleri tertipliyordu. Yeniden içmeye başladığından sonunda tekrar hastalanıp hayaller görmeye başladı. Kendisini bir kere daha ctelinde ziyaret ettiğim

zaman, rahatsızlığının «delirium tremens» olduğunu gördüm. Kısa bir süre — hiç olmazsa — alkolden uzak durdu. Elinde hâlâ hatırı savılır bir para vardı. Onu annesine yollamak istiyordu ama böyle bir şeyi hiç bir zaman yapmadı. Kendisini kontrol edemiyeceğini, hislerinin ve şehvetinin her zaman baskın çıkacağını o da biliyordu. Kadınlara ve şaraba olan düşkünlüğü gerçekten çok fazlaydı. Borçlarını ödemek için bir avukatla anlaştı.

«Ayık olduğu zamanlar zarif ve akıllı bir kadın olmasına rağmen, en büyük kusuru da imâ davranışları ile çevrenin dikkatini çekmek istemesiydi. Yanına baston almadan katiyen sokağa çıkmadığı gibi göze batacak kadar da sade giyiniyordu. Bir seferinde erkek elbisesi giymişken yakalandı...»

Moll'un anlattığı bu Madam X olayını bu işlerin uzmanı olan bir dostuma sorduğum zaman yaptığı açıklama şu oldu:

— «Böyle sapıklıklarla yüz yüze gelince, insan herşeyden evvel bu durumdaki kişiler de fizikî bazı tepkilerin rol oynadığını zannediyor Madam X'in doğuştan psikopat olma ihtimali çok büyüktür. Oysa bu görüşün gerilerine gidilemez. Biyoloüik etkiler yeterli olmadığından, bu alanda bütün gerçeklerin bulunup ortaya çıkarılması gerekmektedir.

Gerçek olan, insanın doğuşundaki bazı güçlükler, onların çocuklarında geçirecekleri bazı şoklar üzerlerinde önemli bir rol oynamaktadır. Bunlar gözle görülür eksiklikler, sakatlıklar olmasa bile, kişinin ruhî davranışla-

rı üzerinde etkilidir. Bu da insanın hassasiyetine göre değişmektedir. Daha hassas olan kişilerde, bu ilgi çekici taraf onun annesi ile arasındaki gerçek münasebetin belirmesi ve ortaya çıkarılmasıdır.

«Olayı incelediğimiz zaman, kadının babasının tam bir portresini görüyoruz. Moll, raporunda, adamın müsamahakâr ve hassas olduğunu bildiriyor. Buna karşılık ana hakkında hiç bilgi yok. Madam X'in annesinden bahsetmesinin sebebi kadının kızı üzerinde baskınlı bir hâkimiyet kurmuş olmasından ileri gelmektedir. Modern psikoloji, çoğu zaman bir dedektif hikâyesini andırır. Her iki ayrı incelemenin aynı sonuca varması tesadüf eseri değildir. Madam x... çocukluğuna, çift anası ile olan ilişkilerinin anılarını bastırmak, saf dışı bırakmak istemektedir. Böylesine bir unutkanlık genellikle marazi sebeplerden ortaya çıkar. Bundan da anlaşılacağı gibi, Madam x'in çocukluğunda anası ile olan ilişkileri, ıstırap dolu olayların bir demetinden ibarettir.

«Madam X» gerçekte bu ilişkiler çerçevesinin dışına çıkmamıştır. Tıpkı bir çocuk gibi değişik kişilikler ve davranışlarla anasının kişiliğini bulmaya çalışmış, daima anasına ızdırap çektirmek, yahut onun çekeceği ıstıraba bizzat sebep olmasını istemiştir. «Büyük bir ihtimalle, anne hayat dolu ve hareketli bir kadındı. Genellikle müsamahakâr ve akıllı erkekler şehvetli ve sert mizaçlı kadınlarla evlenirler. Şüphesiz ki, Madam x'in annesi için de bu böyle olmuştu. Erkek daha evvel ölmüş ve

kuvvetli olan fırtınaya dayanabilmesini becermişti.

Kabul edilmesi gereken bir diğer gerçek, Madam X'in annesinin sert bir kişiliğe sahip olması ve anormal derecede hassas olan kızının da, ona bu yüzden kızmasıdır

Hatta, annesinin kızını — haklı veya haksız yere — sık sık dövüp cezalandırdığı da düşünülebilecek gerçeklerden biridir. Oysa, psikopatlarla sık sık görülen tepkilerden biri, bu cezaların onlarda istenilen etkinin tam tersini meydana getirişidir. Genç zevk duymaktaydı.

Mazohist eğilimleri bunun en belirli örneğidir. Devamlı olarak kendisine bu işkenceleri ve zevkleri verebilecek kadınlar — genellikle kendisinden yaşlı — aramaktadır. Erkek, onun için, renksiz ve kişiliksiz bir yaratık farzedilerek hayatından silinip atılmıştır. Madam X.'in aradığı çocukluğunun o dehşet verici zalim annesini, başka kimselerde bulmak, onlarla münasebet kurmaktır.

«Her halde cezalandırılmak istermiş gibi hareket etmesinin sebeplerinden bir de budur. Herhangi bir kimseye borçlandığı zaman tepkiler aynıdır. Kişi bilinç altında bu borçların başına yakın bir zamanda dertler, felâketler getireceğini bildiği halde, bunu kendine itiraftan çekinir. Madam X.' borç etmekle, sadece kendisini değil, aynı zamanda ailesini ve bilhassa annesini de cezalandırmaktadır. Babası tarafından borçları ödendiği zaman annesinin harçlığından kısılan paralar, kadının birçok küçük zevklerinden mahrumiyetine sebep olur. Aslın-

da, bütün bu durumlarda tek hedef Anne'dir. Bu düşünceyi destekleyen sebeplerden biri de, Madam X'in sevdiği kadınlar tarafından bakılması, bu kadınların ise, onun bilinç altında, annesini temsil etmeleridir. Moll, yazdığı raporunda, kadının bir süre, bir dansözünü kapatma gibi tuttuğunu, fakat kadının bunun için gerekli parayı nereden bulduğu konusunda hiçbir açıklama yapmadığını belirtmektedir. Ayrıca bu noktada hiçbir zaman aydınlanmamıştır. Gene Moll'un dediğine göre, düşünceleri değişen Madam X. annesine para göndermek istemezse de, bu onun isteğinin çok dışında bir düşüncedir ve bu davranışını gerçekleştirecek kararı da hiç bir zaman veremiyerek annesine para göndermemiştir.

Bunlardan başka, bilinen gerçeklerden biri de ,alkolik olan kimselerin büyük çoğunluğu kendilerinin ailesi tarafından terk edildiğini zanneden, düşünen kimselerdir. Birçok alkolikler, ilkel bir şekilde, annesinin süt veren memesinin yerine bir şey koymak ihtiyacını duyarlar ki, bu genellikle içkidir. Aynı davranış, Madam X olayında da görülmektedir.

«Madam X'in başka bir davranışı da, erkek gibi görünmek istemesidir. Daima yanında taşıdığı baston, onun bu ufak âletle dayak yemek istediğini gösteren, açığa vuran bir şeydir. Annesinin, canlı ve sert bir kadın olduğu kabul edildiğinden Madam X, sevgi-nefret karışımı bir hisle o kadının yardımını ile kendisini bulmak istemektedir.»

«Kızınızın seveci olmasına sebep budur,» derdi Molière böyle bir olay karşısında. Bu açıklamaların, kesinlikle gerçek olduğunu, her insanın birbirinden çok değişik ve karışık olması sebebiyle iddia edemeyiz. Ortaya çıkan müşterek bir gerçek. «Erkeksiz kadınlar»ın bu duruma gelmeleri ve hayatları boyunca bundan kurtulamamalarının sebebinin, ilk çocuklarındaki bir takım olaylardan ve anılardan kurtulamamış olmalarıdır.

23

ESRARENGİZ İŞARET

Danielle, çok sıkıldığı için, bir ikindi üzeri beni evine davet etti:

— «Saat dörtte gel. Altıya kadar dediko-

du yaparız. Maalesef seni o saatte bırakmak zorundayım. Zira her gün aynı saatte meşgulümdür.»

Danielle'i çok iyi tanıımıyordum. Onu çok zeki, kültürlü, süzölmüş ve hayatın bütün artistik taraflarından istifade etmesini bilen bir kimse diye kabul ediyordum. Çok güzel bir kadın sayılıyordu. Oysa ben, Sfenks'e benzer yüzüyle onu, güzelden ziyade çok ilgi çekici buluyordum.

Daha divana yerleşmek üzereyken, bana kadınları sevdiğini itiraf etti. Şaşırdığımı görünce, benimle sadece entellektüel yönlerden ilgilendiğini söyleyip beni bunaltınamıyormaya mecbur etti.

Daha sonra, Danielle'in bana bazı sırlarını açıklamak için gerçekten büyük bir istek duyduğunun farkına vardım. Kendisine, anlayışlı ve hoşgörür bir dinleyici olduğumu söyledim.

— «Her şeyi anlamak, her şeyi affettir,» dedim.

Affedilecek hiçbir şeyi olmadığını söyledi. Kendisini tam mânasıyle tatmin eden normal bir aşk yaşıyordu. Onun indinde aşkın öbür çeşidi normal değildi. Seviciliğinin estetik bir ilham olduğuna inanıyor ve bu konuda inat ediyordu.

— «Çıplak bir kadın,» dedi. «Hiç, antik çağlardan bu yana, bütün sanatçıların neden çoğunlukla kadın üzerinde işlediklerini düşündün mü? Ancak işçilerinden birkaçı erkek vücudunu çıplak olarak işlemiştir. Sanat tarihçi-

lerinin bu soruyu hâlâ neden cevaplandıramadıklarını anlayamıyorum. Benim için cevap gün gibi aşikâr, billûr gibi parlak. Kadın vücudu, tek başına, hayran olunacak, bıkılmadan seyredilecek bir şeydir.»

Bunları anlatıp, bu misalleri verirken, gözlerinin içi alev alev yanıyor ve odanın içinde kafese kapatılmış bir kaplan gibi dolanıp duruyordu.

Onu incelemek için bol vaktim vardı. Çekici, tatlı birçok özellikleri vardı ama, ne yazık ki vücudu mükemmel olmaktan hayli uzaktı. Elleri fazlasıyla kaba ve çirkin, bacakları ise oldukça kısaydı. Herhalde, bu kusurlarının farkına vardığımı hissetmiş olacak ki, gidip yerine oturdu, sinirli sinirli sigarasını masanın üzerine vurdu. «Acaba aktif mi, pasif mi?» diye düşündüm. İçimden bir ses bana, her ikisi de olabileceğini söylüyordu.

Şimdiye kadar bütün ressamların yaptıkları kadın çiftlerini, topladığı bir albümü gösterdi bana. Koleksiyon, üzerinde ilâlarına yaklaşan sakın, ağır başlı iki kadının bulunduğu bir eski Mısır Freski ile başlıyordu. Ben bu resimde kesinlikle şehveti ve cinsiyeti ilgilendiren bir şey görememiştim ama, Danielle hiç de böyle düşünmüyordu:

— «Şu kollarındaki sadakate bak. Onları idare edene doğru nasıl bir ahenkle kalkmış. Bu iki kadın bir mezhebin iki rahibesî olmalı ve her ikisi bir arada tek bir insan gibi hareket etmesini biliyorlar.»

Elleri ile o hiyeroglif şekillerini teklif ettiği zaman, vücudu öylesine ileri doğru eğilmişti ki, bir ara dans edeceğini sandım.

Sayfayı çevirince karşıma başka kadın çiftler çıktı. Bunların arasında bir Pompei freski üzerinde birbirlerine şehvetle sarılmış iki kadınla genç bir kız. Bir banyo küvetinden yükselen bir çift göğüs ve elinde gecelik bekliyen diğer kadının, ihmalci bir şekilde, parmağı ile sevgilisinin göğsüne dokunması. Dainelle bunun da açıklamasını yaptı

— «Bak, ne kadar sakın her şey. Karşımızda kendinden emin iki kadın var. Bu hareket o zamanlar için gerçekten fazlasiyle bir cesaret örneği. Ama kadının hareketine bak, sanki bu yaptığı, karanlığın koynunda birbirlerini kucaklamaktan daha az önemli değil.»

Sonra Watteau ve Bousher tarzında, birbirine sarılmış baygın çiftlerin resimleri. Danielle, Renoir'ın bir reproduksiyonu üzerinde durdu. Sanatçının ünlü «Sırdaşlar» tablosu.

Daha evvel o ünlü tabloya bakıp, böylesine hayran olmak fırsatı elime geçmemişti. İki genç kadın, iki genç kız istirahat etmek isteyen kumrular gibi yaklaşıyorlardı birbirlerine. Renklerin ahenginden insan katlanmış bir çift kanadın titreşimini hissediyordu. Sağ taraftan pastel mavisi kız, profilden resmedilmişti. Arkadaşı ise başında açık renk bir başörtüsü, sıyahların içinde hemen hemen görünmüyordu. Yüzünün kendinden geçmiş, hali, sırdaşlığın tatlılığına ihanet ediyordu. Şakaklara doğru çekik iri göz. Bir şey bekliyen gizli ve mânalı

bir gülümseyiş. Yanaklar birbirine öyle yakındı ki, hafif şişkin bir yuvarlaklıkla birleşiyordu. Saçların örttüğü ensede, araştıran bir çift el vardı. Bütünüyle resim gerçekten bir masumiyet ifadesiydi ama fazla karışık olması bazı şeyleri çözümleme yapmaya izin vermiyordu.

Ondan sonra sıra Gauguin'e geldi. Bu ünlü kişinin sürgündeyken yaptığı resimlerin bir çok kopyesi vardı albümde. Danielle bilhassa bir tanesine hayran olmama sebep oldu. Bu ressamın «Kızıl Çiçekli Göğüsler» adını verdiği tablosuydu. İki şahane Tahitili, Maori'li kadınların o şahane ağırlığı içinde duruyorlardı. Üç meme kompozisyonun merkezini teşkil ediyordu. Dördüncüsü çiçek tutan elerin ve türküz mavisi bir perdenin ardına saklanmıştı. Ana figür çıplak göğüslü kızdı ve elindeki kırmızı çiçekleri öylesine kaldırmıştı ki, ardındaki şişkinlikler iki esrarengiz meyveyi hatırlatıyordu insana. Arkadaşı rüyalı gözlerle bakarak ondan tarafa eğilmişti. Arkadaşının bakır rengi omuzlarına hemen hemen dokunmuyordu. Ama herşey onun utangaçlığının sınırlarını çoktan aştığını gösteriyordu. Bir cinneti andıran bu resimdeki ekzotik meyvalarda hastalıklı, çürük bir hal vardı. Göğüslerinde, ister çıplak, ister saklı olsun, zehirleyici bir havası vardı üstelik.

Danielle, sanki o resmin bana verdiği huzursuzluğu inceliyordu. Kendimi, ilerdeki istekleri için, nereden çıktığı belli olmayan birtakım resimler gösteren, bir bekâr erkeğin odasında sandım birdenbire. Ama ne de olsa bü-

yük bir sanat eseri, his bakımından verdiği rahatsızlığı çabucak silip süpürebiliyordu. Danielle de bunu bildiği için, başka konulara geçti.

Eline bir kalem alarak şekiller çizmeye başladı. Evvelâ antik devirlerden kalma, ayaklı vazolar çizdiğini sandım

— “Beni en fazla çeken şey, kalçalar,” dedi. “Kalçanın o yumuşak kıvrımı. İnsanın yaslanabileceği, ezilmiş bir memeyi andıran o yumuşaklık.”

Gerçekten de kalça resimleri çiziyordu. Vücutlar beliriyordu kâğıdın üzerinde. Yüzleri olmayan vücutlar. Bir kadın kalçasını belirtirken çizgilerine son derece hâkimdi. Hayali bir Harp’in telleri üzerinde tatlı melodiler çalıyordu sanki.

Şekiller birbirini tamamlıyor, bazan birbirine kenetleniyordu. İlkel Etrüsk resimlerini hatırlatıyordu bana çizdiği şekiller, Hele Cerveteri’nin Etrüsk holündeki anlık vazifesi uğruna kurban edilmiş yüzü olmayan ölü kadının resmini andırıyordu. Yalnız analık hissi burada yerini şehvete bırakmıştı.

Danielle, kendinden geçmiş halde resim çizmeye devam etti. Boyuna geldiği zamar değişiklik yapıyor, eli eskisi kadar emin olamıyordu. Kendisine çekici gelen kişinin yüzünü bulamamıştı sanki daha... Yahut sanki yüzün onca hiçbir önemi yoktu ve bu işte hiçbir şey farketmiyordu. Acaba bu gizli yüz, bu çizilmeyen şekil, onun kendi kusursuz bir güzelliği olan yüzü müydü? Belki de bir çok kadınların saatlerce elbiselerini giyip çıkarmaları gi-

bi o da kendi vücuduna değişik şekiller vermekten hoşlanıyordu.

Kapı çalındı birden. İçeri şık bir kadın girdi. Saatin altıya gelmiş olduğunu farkettim. Danielle alelâcele bizi tanıştırdı.

— «Resim mi yapıyordun?» diye misafir sordu.

— «Sadece çiziyordum. İnsanın hiçbir şey düşünmediği zamanlarda yaptığı gibi.»

Her iki kadının da hemen hemen eş yüzler vardı. O zaman, Danielle'in o yüze vücut aradığını anladım. Danielle'in eli kayıtsızca, saat altı misafirinin kalçasını aramaya başlamıştı orda fazlalık olduğumun farkına vararak onu aşkı ile yalnız bıraktım,

Bir İspanyol ressamı garip bir hikâye anlatmıştı bana. Söyledikleri savaştan önceki yıllara rastlıyordu.

Ricardo, uluslararası şöhreti olan bir ressamdı. Orta yaşında son derece bir başarıya erişmişti. Resimleri her şehirde satılıyor, kendi ise serseriyane bir hayat yaşıyordu. Buenos Aires'te bir sergi açıyor, hemen arkasından ya Viyana'ya ya da Siney'e hareket ediyordu.

Oldukça usta bir tarzı vardı ama, onun asıl ustalığı, resmini yaptığı kişilerin iç dünyasını ve kişiliklerini meydana çıkarabilmesiydi. Hiç şüphesiz ona, karşısına geçip poz verenin gerçek kişiliğini aksettirebilme kabiliyeti bu ünü sağlamıştı. Ayrıca bana anlattığı hikâye de zaten buna dayanıyordu. Dostum şöyle devam etti:

— «Geçen yıl iki sergi arasında, İtalya'ya gittiği vakit tatilini orada geçirmeye ve güneşlenmeye gelmiş bir İngiliz kızının güzelliği, Ricardo'yu teşhir ediyor. Genç kadınla kolayca ahbab oluyor ve kısa bir süre sonra genç İngiliz ona poz vermeyi kabul ediyor. Defalarca geliyor stüdyosuna. Kendi bana kızla arkadaşlığını mümkün olduğu kadar ileri götürmek için çalıştığını, ama İngiliz kızının kendisinden daha çok uzak durduğunu itiraf etti. Kızın sadece kederli bir hali vardır. Kimsenin melânkoli kiminin aşk kederi dedikleri hastalığın acısını çektiğini kolayca anlamıştı Ricardo. Ressam böylesine güzel bir kadını, kimbilir hangi zalim bir erkeğin kırdığını düşünüyor.

Oysa, ondan sonra geçen olaylar bu sevgilinin bir erkek değil, başka bir kadın olduğunu ortaya koyuyor.

«Kız poz vermeye devam ediyor. Resim bittiği zaman kız Ricardo'ya resmi ne yapacağını soruyor. Ricardo kendisine, gelecek sergisinde bir çok şehirlerde resmi teşhir edeceğini söylüyor ve şöyle bir konuşma geçiyor aralarında.

— «Nereye gideceksin?»

— «Paris, Lahey, Berlin, Viyana, Budapeşte... Sonraşını ben de bilmiyorum.»

— «Bana bir iyilik yapar mısın? Edinburg'a da git.»

— «Neden Edinburg'a?»

— «Bu resmi Edinburg'da gösterecek olursan benim için çok kıymetli olan bir yaratık, ne derece ıstırap çektiğimi anlayacak.»

«Kadın «yaratık» kelimesini kullanıyor. Bahsedilen bir erkek olabilir ama, Ricardo, Bahsedilen erkek olsa kızın böyle söyleyeceğinden eminim,» dedi bana.

«Ricardo sergi turuna çıkıyor. Paris'te tam mânasıyla bir başarı kazanıyor. Resimleri, fırça tekniği gerçekten övülmeye değer. Birçok şehirlerde eleştirmeciler bilhassa, «İtalyan Kederi» adıyla teşhir ettiği İngiliz kızının resmini elbirliğiyle övmektedirler. Dört hafta sürecektir olan sergi öylesine rağbet görmüştür ki, Ricardo sergiyi uzatmak zorunda kalıyor.

«Aynı başarı haftalarca Lahey'de devam ediyor. Berlin daha evvelki sergilerden farksızdır. Günler geçtikçe Ricardo bir şeyin farkına daha iyi varmaktadır — Paris ve Lahey'deki sergiler bu dikkatinin uyanmasına sebep olmuştur — Resimlerini görmeye gelenlerin büyük bir çoğunluğunu kadınlar teşkil etmektedir. Görünüşe göre, İngiliz kızının resmi, kadın seyircileri diğer resimlerden çok daha fazla ilgilendirmektedir.

«O zaman, Ricardo ziyaretçi kadınları daha yakından incelemeye başlıyor. Delil meydandadır artık. Sergiye kadınları akın akın çeken, İngiliz kızının resmidir.

«Erkeksiz Kadınlar» esrarengiz bir işaretle, karşılardaki kadının, kendilerinden olduğunu anlamışlardır. Galeri, neredeyse, seviciler çiftlerin bir buluşma yeri olmuştur. Herhalde birbirlerine haber veriyorlar ki galeri kapanma saatine kadar sevicilerle dolup taşıyor. Bilhassa Berlin'de bir olay dikkatini çekiyor Ri-

cordo'nun. İki kadın her gün gelip resmin karşısına oturuyorlar. Öyle ki, bazı akşamlar kapanma saatinde, galerinin görevlisi kadınlara serginin kapandığını hatırlatmak zorunda kalıyor. Resim ikisini de büyülemiştir sanki.

«Viyana için hiçbir şey değişmiş değildir. Aynı şey oradan da oluyor. Ricardo bu arada kadınların konuşmalarına kulak misafiri oluyor. Asıl merak ettiği, değişik şehirlerde, kadınların bu esrarengiz işaret nasıl bulduklarıdır. Bu garip olay, ressamı da fazlasiyle etkilemiştir. Safo'nun müritlerini büyüleyen bu işareti kendisi de bulmak istiyor. Elbette ki, karşısına oturan İngiliz kızının gizli kişiliğini bulup çıkarttığı için başarısından memnundur. Ama bu uşallığı tatmin etmiyor kendisini. O da bilmek istiyor. Ve bu fırsat, hiç beklenmedik bir şekilde çıkıyor karşısına.

«Sergi görevlisi, bir sabah galeriyi açtığı zaman, «İtalyan Kederi» adındaki tablonun, yerinde yeller estiğini görüyor. Mona Lisa tablosunun çalınması gibi bir rezalettir bu. Polise haber veriliyor ve Ricardo, tablosunu çok sevdiği için, o güne kadar bütün gördüklerini, tahmin ettiklerini polise anlatıyor. Bu açıklama, polise belirli birtakım çevrelerde araştırma yapma imkânını veriyor.

«Aynı akşam Ricardo'yu ziyarete gelen bir polis mürettişi, kendisine şu izahatta bulunuyor:

— «Tablo, galerinin penceresini kırarak içeri giren iki kişi tarafından çalınmıştır. Hırsızları da Viyana sosyetesinin, kadınlarla olan

münasebetinden dolayı, çok iyi tanıdığı Kontes V. kiralamıştır. Şefim bir rezaleti önlemek için beni kadının ziyaretine yolladı. Kadın, tabloyu geri vermeyi kabul ediyor. Ancak bir şartı var. Sizin kendisini gidip görmenizi istiyor.»

«Bütün bu olup bitenler, Ricardo'nun çok hoşuna gittiğinden, kadını hemen ziyaret edeceğini söyleyince, Polis Müfettişi özür dileyerek, isim ve adres vermesinin mahzurlu olduğunu ileri sürüyor, ressamla birlikte gitmeyi teklif ediyor. Bir taksi ikisini son derece güzel bir vilânın önünde bırakıyor.

«Kontes son derece asil İngiliz kızının sarışnlığının tam tersine esmeridir. Ricardo birkaç gün evvel onu sergide gördüğünü hatırlıyor. Berik ise yaptığı o uygunsuz işten zerre kadar utanmış veya üzölmüş değildir.

— «Resmi saklamak istedim,» der Fransızca. «Sadece benim için bir kopyesinin yapılmasını istedim. Bu akşam tamamlanacak, orijinalini yarın size iade ederim... sadece bir şartım var.»

«Ricardo her şeyi kabule hazırdır. Kontes şartını söylediği zaman ressam gerçekten hayal kırıklığına uğrar.

— «Bana o güzel modelinizin adresini vereceksiniz.»

Ricardo kadının herşeyden evvel kötü ve şerefsizce bir şey istemediğini düşünür ve İn-tek oturdu ve aynı zamanda bizlerle beraber davet ettiği zaman teklifini kibarca kabul edekızı, o İskoçyadaki yaratığın elinden kurtarabilecekse, dini bütün bir hristiyanın böyle bir

buluşmaya yardım etmesi, elbette ki sevapların en büyüğüdür. Hem bu Ricardo'yu, İskoçya'da bir sergi açmaktan kurtaracaktır. Zaten İspanya'da bir turne hazırladığından, kadına kızın adresini verir.

«Ertesi gün tablo geri gönderilmiştir. Galeriyi bütün sanat severler ve eleştirmeciler doldururlar. Ricardo'ya milyonlarca Avusturya kronu teklif edilir. Oysa ressam, halkın bu resme olan ilgisini daha üstün tuttuğundan, «İtalyan Kaderi» adındaki tablosunu satmaz.

Bir yıl sonra Ricardo, İngiliz kızının resmini yaptığı yere gider İtalya'da. Ama orada değildir kız artık. Sonra bir gün Cap Ferrat'dan bir kart gelir gelir kendisine. Bu, iki kadının, kendisine teşekkürlerini bildiren bir yazısıdır. İmzalar okunaklı değildir. Belki de terkedilmiş güzel tesellisini Konteste bulmuştur.

«Ricardo, bu işe üzüldüğünü katiyen saklamıyor.»

SOSYETEDE FURUŞ

Bana itimadı olan bir avukat arkadaşım bir gün her iki cinsten de müşterileri olan bir randevu evi sahibini mahkemede savunduğunu anlatmıştı.

Bu itirafı hatırlayınca, kendisine telefon ederek beni o her iki cinsin de zevk aldığı yerlerden birine, daha doğrusu, tanıdığı evine götürmesini rica ettim.

Telefonda, hiçbir açıklama yapmamı istemedi ama, «Gezmeye gitmeden evvel» yemek yemek için beni davet ettiği lokantada masasına oturunca yüzüme bakıp hayli alaycı bir şekilde gülümsedi.

Kendisine, gazeteciliğimin ahlâkım üzerine etki yapmış olamayacağını açıklamaya çalıştım ama, onun kardeşçe dostluğu ve davranışları, kabul etmek zorunda olduğum gizli bir kusur veya kabahat yapma düşüncemi de silip attı.

— «Bu konuda sana ahlâkî bakımdan destek olmak için beni seçmene memnun oldum,» dedi. «O dişi arabulucuyu gayet iyi tanırım... Aslında, kendisine malî bakımdan destek olacak ve bu evi açacak bazı sermayedarlar buluncaya kadar birçok kadınlarla münasebeti olan «sevici» idi. Zevk sahibidir. Kendisini mahkeme savundum ve medenî durumunu gayet iyi bilirim. Orta tabakadan gelme bir kadındır. Senin gibi yazarlar için bir şok olmalı bu. Ama sandığın gibi, ne toplum tarafından tekme yiyip terkedilmiş, ne de çocukluğu kötü geçmiş bir kişidir.»

— «Ahlâk düşkünü bir kadın mı?»

— «Hayır. Sadece iş adamı. Erkeklerden olduğu kadar, kadınlardan da hoşlanırdı. Sonunda hepsinden bıkip sadece parayı sevmeye başladı. O kadar.»

Paris'in kibar semtlerinden biri olan Passy de bir sokak ve çevredekilerden hiç bir farkı olmayan, güzel bir burjuva villâsı.

Kapıyı çaldık' Yunan efsanelerinde, ölüler diyarının kapısını bekleyen üç başlı köpeğe benzer, eteklikli bir yaratık. Judanın günah kapısını açıp, bizden geçiş parolasını sordu. Arkadaşım o sihirli kelimeyi bildiği için içeri girmemize izin verildi.

Sinirlerine hâkim olamıyor, korkunç ve inanılmayacak bir sefahat âleminin tam göbeğine düşmekten korkuyordum.

Yanılmışım. Biraz ilerimizde, gayet güzel dekore edilmiş bir bar, rahat koltukları ve yumuşak ışıklar ile, her iki cinsten ziyaretçilere, sanki "sefa geldiniz" diyordu.

Oturduk. Yanımıza son derece kibar bir kadın geldi. Üzerinde modaya uygun siyah bir elbise vardı. Saçlarının usta bir berber elinden çıktığı belliydi. Üzerindeki mücevherleri ise sade, fakat büyük bir zevkle ve titizlikle seçilmişti. Kadının bize birer içki ısmarlayacağını düşündüm ama, hiç de öyle bir şey olmadı. Daha biz ağzımızı açmadan, zeki barmen itibarlı müşteriler için daha evvelden soğutulmuş bir şişe şampanyayı masamıza bırakmıştı.

Bahsettiğim kadının bizimle sadece kısa ve kibar bir konuşma yapmak için geldiğini anladım. Kraliçelere yakışır bir ihtişamla ayakta duruyordu. Arkadaşım kendisini masaya davet ettiği zaman teklifini kibarca kabul ederek oturdu ve aynı zamanda bizlerle beraber fazla kalamıyacağını zira ev sahibesi olmak

hesabiyle bütün misafirlerle meşgul olması gerektiğini belirtti.

Öbür misafirlerin nerede olduğunu merak ettim. Çünkü bizim oturduklarımızın dışında bütün koltuklar ve iskemleler boştu. Amerikan barm uzun iskemlelerinde oturan beş kadının ise su içer gibi bir halleri vardı.

Barda oturanları dikkatle incelemeye başladım. Üzerinde çok güzel bir elbise olan esmer kadın, ne çok genç, ne de kibar bir kişiydi. Hayvanî bir yüzü, hiç bir sırrı saklamıyacağını açıkça belli eden etli ve şehvetli dudakları vardı. Sarışın bir kadın oturuyordu onun da yanında. Ağzında bir kaç dişi eksik olmasa pek göze batacak bir kimse değildi doğrusu. Eksik dişleri güldüğü zaman görülüyor ve işin kötüsü, her fırsatta da gülüyordu. Ancak ayağa kalktığı zaman o kibar eve, dişlerini yaptırmadan neden kabul edildiğini anladım. Aşk tanrıçası Diana kadar kusursuz bir vücudu vardı

Üçüncü kız gerçekten ilgimi çekmişti. Çok genç bir kızdı bu Yaşının küçük olduğuna eminim. Dalgalı kıvılcı saçları, insanı büyüleyen güzel bir yüzü, kederli, inanılmayacak kadar iri ve mahzun bakışlı gözleri vardı. Bütün bunlara rağmen ayak bilekleri bir köylününki kadar kalın ve kabaydı.

Esrarengiz bir işaretle birlikte kaybolan diğer iki tanesini inceleyecek vaktim olmadı. Her halde bir bey (yahut bir hanım veya bir çift) bizim gibi kısa bir süre barda oturduktan

sonra, yukarı gönderilmeleri için o iki kadını seçmişti.

Sabırsız ve kibar ev sahibemiz — haddinden fazlasıyla kibar — yağmurdan ve güzel havalardan bahsediyordu. (Sağnak halinde yağmur yağıyordu o gece.) Sonra birden, hiçbir girişe lüzum görmeden, kadınlardan hangisini beğendiğimizi sordu. Ben, büyük bir saflıkla: «Üçünü de beğendim» dedim.

— «Oh, oh.» diye cevap verdi kadın. «Fiyattan haberiniz var mı?»

Olmadığını itiraf ettim. Arkadaşım merakla yüzüme bakıp aklımdan neler geçtiğini çözmeye çalışır, belki de yapacağım herhangi bir deliliğin, kendisine çok pahalıya mal olacağını hesaplıyordu. Zira seviciler arasında bile parayı bir kadının ödemesine müsaade edilmezdi.

Ev sahibesi, fiyatı söylediği zaman, dostumun tirediğini farkettim. «Her birinin fiyatı 2.000 yeni Franktır... Şampanya dahil değildir bu fiyata.»

Serinkanlılıkla sordum: «Yuvarlak bir hesap yapamaz mısınız?»

Ev sahibesi birden tehlike çanları çalmış gibi yüzüme baktı. Pisikopatlar, sapıklar, rontgenciler, fetişistler, saditler her çeşit kimseler (kadın veya erkek) elinden geçmişti şimdiye kadar. Ama kendi avukatı ile birlikte gelen bir kadının üç kadın birden istemesi bütün bu sınırları aşan bir şeydi onun için, iki kadın istesem o kadar şaşırırmıyacaktı. Oysa tıpkı Çinlilerin dediği gibi, üç tane de, ne oluyordu?

Konuyu çevirmek ister gibi cevap verdi: «Yukarda onları uzun zaman tutacak olursanız, aşağıda kimse kalmıyacak.»

— «Misafir mi bekliyorsunu?»

— «Devamlı müşteriler genellikle bu saatlerde gelirler. Hiç biri de önceden haber vermez »

— «Ne biçim devamlı müşteriler?»

— «Neden sordunuz bunu?» Sinirlendiği belliydi.

— «Özel bir sebebi yok. Sadece sordum. Öğrenmek için.»

— «Hali vakti yerinde kimseler.» dedi. Saflığıma inanmıştı. «Sanayiciler, yabancı diplomatlar... Hatta avukatlar ve onların.»

— «Karıları mı?» diye sordum.

— «Karıları olup olmadığını bilemem,» dedi. «Açıklamada bulunmazlar ama, hepsi ki-bar kimselerdir.»

— Polis göz yumuyor mu buna?»

Yüzü yeniden gerildi. Arkadaşıma dönerek sordu: «Bütün bu sorularla hanımefendi nereye varmak istiyor? Kendisini tanıyor musunuz?»

— «Evet... Evet... tanıyorum,» dedi dostum. «Korkmanız için hiçbir sebep yok. On-dan ben mes'ulüm.»

— Sizi tanıyorum elbette... Bana akıl vermeniz lâzım...»

— «Şşşş,» dedi arkadaşım. «Sırrıma hürmet edin.»

Daha sonra dostum kadınla aralarındaki anlaşmayı anlattı bana. Kadınların parasını ka-

dın ödüyor, dostum ise, sadece orada içtiklerinin hesabını veriyordu ama, hiçbir zaman bir yakınlık kurmuyordu arada.

Kadının birçok ahlâksızlık olaylarına karışmış olması, dostuma tesir etmiyor, istediği gibi bu eve devam ederek, eğlenip rahat edebiliyordu ki, bundan daha iyi de bir anlaşma veya pazarlık olamazdı sanırım.

Kadın, ahlâk kurallarına aykırı hareket ettiği için, defalarca mahkûm olmuştu ama, sonunda Polis, «Evin» birçok bakımlardan kendisine yararlı olduğundan işlemesine müsaade etmişti. Her şeyden evvel, tatillerini geçirmeye gelen bir sürü yabancı diplomata ev istedikleri eğlenceyi temin ediyordu. Aslına bakacak olursak, evin Turizm Bakanlığı tarafından işletildiğini duysaydım bile, şaşırırmıyacaktım.

Kadın gülümseyerek bana baktıktan sonra, mırıldanır gibi konuştu: «Şimdi anladım... Meraklısınız... Bundan evvel hiç bir kadınla birlikte bulunmadığımız için üçünü birden istiyorsunuz... Ama evvelâ size bir tavsiyede bulunayım. Bu işe, iki tanesiyle başlayın. Gerçekten nefis bir şeydir iki kadın. Sarışın ve esmer. En fazla istenilen onlardır. Kadınları gerçekten severler. Memnun edeceksiniz onları. Küçük kızıl saçlı Suzy'ye gelince o, erkekler için. Deli oluyorlar onun için... Ama onu yetiştirip öğretmem lâzım kadınları sevmesini.»

Kızıl saçlı kıza bakışlarından, ona bu cinsel eğitimi kendisinin vermek istediğini anlamıştım.

— «Burada mı kalıyorlar?»

— «Ne münasebet. Genelev değil burası. Kibar bir randevu evi. Göreceğiniz gibi, odalar son derece iyi döşenmiştir. Gerçek antika eşyalarla dekore edilmiştir her oda. xVI'inci Louis odası Trianon Sarayının yatak odasından kopye edilmiştir. Şahane bir yatak odasıdır. Ama zevkleriniz modernse, o zaman size serbest olduğunu sandığım Napoliden odasını tavsiye ederim. Açık yeşil... nefis.

«Kızlarıma gündüzün telefon edip çağırırım. Yahut onlar, barda bir içki içmek için kendiliklerinden gelirler. İyi yetişmiş kadınlardır Evli, çoluk çocuk sahibi... Anlıyorsunuz değil mi? İyi ailelere mensuptur. Ama kocaları çok az para kazandığına göre, onların da kendi masraflarını karşılamak için birşeyler yapması gerekiyor. Başka türlü üst başlarına nasıl temin edebilirler?»

— «Anlıyorum.»

— «Bu koca şişe şampanyayı ikiniz içecek değilsiniz her halde. Kızlardan hangisini yollayayım?»

— «Kumralını,» dedi dostum.

Kadın şampanyasından bir yudum aldıktan sonra bara giderek koyu kumral olanı masamıza yolladı.

— «Oturun matmazel,» dedi ona Avukat dostum. Onu tanıyordu ama kadın işi icabı dostumu tanımamazlıktan geldi. «Bir kadeh şampanya içer misiniz?»

— «Hayır, teşekkür ederim. Şampanya mi-deme dokunuyor. Viskiye tercih ederim.»

Ve arkadaşımın ağzını açmasına fırsat vermeden bardan tarafa dönüp kibar olmaktan çok uzak bir sesle bağırdı. «Hey ahbap, buraya bir Black and White getirsene. Sen de ister misin?» diye bir de sarışın arkadaşına sordu.

Arkadaşı davet edilmediği halde masamıza gelip oturdu. Dört kişi olduğumuza göre bir briç partisine başlayabilirdik artık.

Kumral olan dostumu okşamaya başladı. Elini tutmuş, ona şehvetli bir takım sözler söylüyordu. Vaziyeti gören sarışın naylon çoraplı bacağına, benim bacağıma sürtmeye başladı. Gözlerimi yumarak bu kadınların çıplak halini ve bana istemediğim ne gibi zevkleri verebileceklerini düşünmeye başladım.

— «Gidelim mi?» dedim avukat arkadaşım.

— «En iyisi bu galiba.» diye cevap verdi. «Sevgili Marise, bir an beni yukarı göndereceğinden korktum. Benden fena halde nefret edip dostluğumdan utanacaktın sonra.»

Güldüm. «Aşksız sevişme, tuzlu suda banyo yapmaya benzer.»

Hesabı gördükten sonra iki kadına da dolgun bir bahşış bıraktık. İş yapmak zorunda kalmadan para kazandıkları için memnun oldular.

— «Bir rahibe namzedi kadınlarla ilg kurmaya başlayınca,» dedi kumral kadın. «Artık kadınsız edemez. Hatta en ciddi bir kadının bile bir-sevicinin öpüşlerine ve sevmesine ilgisiz kalması mümkün değildir.»

Veda ederken, tahrik edici bir şekilde elimi sıktı, gözlerimin içine bakıp, tatlı bir Slav şivesiyle ilâve etti

«Bir daha sefere yalnız gelin ve beni isteyin... Adım Nadiadır...»

25

RESMÎ MAKAMLARIN DAVRANIŞLARI

Toplum karşısında sevicilerin durumu nedir?

Doğrusunu söylemek gerekirse, bilhassa

kadınlar için toplum içinde hiçbir statü mevcut değildir: Çünkü pederastiye bugün bazı kimseler tarafından affolunmaz bir sapıklık gözüyle bakıldığı halde, sevicilik için aynı şekilde düşünülmemektedir. İki erkeğin birbirleriyle cinsî münasebette bulunması birçok kimseleri isyan ettirdiği halde aynı iş kadınlar arasında cereyan ettiği zaman bu mazur görülmekte, hatta dudaklarında tebessümle karşılamaktadırlar.

Sinsî sapıklıklar gösterenlere karşı büyük çapta muhalefet ilk defa olarak Dördüncü Yüzyılda Roma'da başlamıştır. Hıristiyanlık homoseksüelliği suçlayan kuralları genişletilmiştir; bundan başka Roma'da nüfus ta azalmaktaydı. Bu devrin siyaset adamları nüfusu arttırmak ve millî hayata zindelik ve hareket vermek için gayet ustalıkla bir manevra ile ve Hıristiyan ahlâkını öne sürerek cinsî sapıklığa karşı cephe almışlardır.

Konstantin, Teodosyus, Valentinyan ve daha sonraları Jüstinyen tarafından yayınlanan kararnameler gerek erkekler, gerek kadınlar arasında homoseksüellik cereyanlarını cezalandırmak için gayet sert kanunları tatbik etti. Kadınlar arasında olsun, erkekler arasında olsun, homoseksüellik kazığa geçirilmek suretiyle cezalandırılıyordu ve 1750 yılında ilk pederast Greve Meydanında halkın huzurunda diri diri yakıldılar.

Napoleon Koyu durumu tamamen değiştirdi. Fransız kanunları, bugün suçla sapıklığı birbirlerinden kesin şekilde ayırmaktadır.

Bu sebeple halkın ar ve haya duygularını incitmemek iki taraf rızası bulunmak şartıyla homoseksüelliğe müsaade edilmektedir. Yalnız taraflardan eşit olmaları rızalarını belirtmele-
rine bir manileri olmaması da şarttır. Tarafla-
dan biri reşit değil veya rızasını gerektiği şe-
kilde ifa edemiyecek haldeyse c takdirde bu
suç Fransız Ceza Kanununun 334. maddesine
göre cezalandırılmaktadır ki, bu maddeye göre
ceza ağır bir para cezasıyla 5 yıl hapis cezası
arasında değişmektedir

Belçika, Hollanda ve İspanya'da da aynı
kanunlar yürürlükte. İsviçre'de kanun hü-
kümleri bu konuda kantondan kontana değiş-
mektedir. İngiltere'de ve ihtilâlden evvelki
Rusyada homoseksüellik suçuna çok ağır ceza-
lar verilirdi.

Bununla beraber, bahis konusu kanunlar
doğrudan doğruya erkekler arasındaki homo-
seksüellik vakalarına tatbik olunmaktaydı. Bu
incelemenin konusu olan sapıklıklar Avustur-
ya müstesne hiçbir ülkede kadınlar için kulla-
nılmıyordu. Yalnız Avusturya'da kanun erkek-
lere de, kadınlara da aynen tatbik ediliyordu.

Avrupa'da kadına uzun çağlar boyunca
hep zayıf ve himayeye muhtaç varlıklar gözü-
le bakılmış olduğu için, bu hükümlerin kadın-
lar arasındaki sevicilik vakalarına tatbik edil-
memesine pek şaşmamak lâzımdır. Kadınlar oy
hakkını elde ettikten ve pantolon giyerek so-
kaklarda dolaşmaya başladıktan sonra da ho-
moseksüellik kanunlarında tadilât yapılmamış-
tır.

Oscar Wilde, kendine İngiliz gençliği arasında birçok taraflar toplamıştı ve homoseksüel olduğu için onun hapse atılmasını bu gençler takbih etmiş ve De Profundis'i okuyarak çok gözyaşı dökmüşlerdi.

Fakat gerçek homoseksüelik bu konuyu savunan kitapları okumak suretiyle edilen bir hal değildir; homoseksüel dünyaya öyle gelir. Bu sebeple, kendisine anormal bir fert olarak muamele etmek v onunla tıbbî bakımdan ilgilenmek lâzımdır. Homoseksüelliğin tedavisi bambaşka bir konudur, bu çok zaman bir endokrin guddes meselesidir. Gayritabii olan şey mutlaka tabiata aykırı demek değildir.

Tanınmış bir yazar ve şair olan bir erkek dostum erkeklerden hoşlandığını ve meclislerinde büyük itibar gördüğü kadınlara karşı da müthiş bir tikslenme hissini duyduğunu katiyen gizlemez, açık açık ifade eder. Bu dostum bir defasında; itirafta bulunarak. «Bana en gayritabii görünen şey bir erkeğin bir kadınla yatağa girip onunla yatabilmesidir,» demişti ki, onun bu sözlerinde gerçekten samimi olduğunu söyleyebilirim.

Bahsettiğim erkek yazar gençliğinde erkeklerle olan bazı aşklarından fevkalâde bir şekilde bahsetmişti, sonradan psikanalistler bu durumu onun kendisine hükmetmiş olan kadınla — annesi — bir hüviyet taşımak için duyduğu derin bir arzuya atfetmişlerdi. Dostum erkeklerle karşı kitap sayfalarında yaptığı teshircilikten şimdi vazgeçmiş bulunuyor.

Diğer tarafta, başka homoseksüeller de, ak sine, erkeklere karşı duydukları cinsel arzuları her vesileyle açığa vurmaktadırlar. Ancak bir ödül almak bahis konusu olduğu veya bir sevgilileri tarafından dâva edilip hapse atılmak tehlikesi bahis konusu olduğunda bu meyillerini gizliyorlar. Boş gurura kapılmamak ve ödül alma fırsatına sırt çevirmek ise, cesaret gibi, gerçek mânada erkeklik isteyen bir vaziyettir.

İşte bunun içindir ki, erkek pozunda olan ve gerçekten karakter sahibi kadınlar arasında bir mükâfat almak için Lesbijenlik mezhebine sırt çevirmiş bir tek kişi bile mevcut değildir.

Aynı şekilde bağlı oldukları sanat kolunda isim yapmış. Veya gerçek istidat sahibi hiçbir lesbijen cinsi eğilimlerini açık açık belirterek etrafın dikkatini çekmez; bunu kadın ruhlu sapıklara, yani homoseksüeller âleminde kadın rolü oynayan erkeklere bırakırlar.

Birçok meşhur kadınların — müzikhol, tiyatro, resim, basın, edebiyat veya müzik alanında isim yapmış —sevici oldukları malûmdur. Burada isimlerini açıklayarak onları sinirlendirmek veya sevindirmek istemiyorum. Gerçekte bu kadınlar için bir kadınla sevişmek bir erkekle sevişmekten çok daha normal bir hareket olduğu için sevicilikle itham olunmaları onları rahatsız etmez. Bu kadınlar sapık çiftin «erkek» leri oldukları için sevdikleri için çalışır ve onları hediyelere garkederler. Enerjik, velût, zeki ve bilgili kadınlardır. Bir

erkeğe râm olmak ihtimali onları dehşet içinde bırakır. Bu korkuyu şahsiyetleriyle yenerler.

Hemen her fertte bulunan sadık —mazohist eğilimler, bu tip kadınlarda daha çok sadıklık lehinde bir hal gösterir. (Çünkü kadını sevmek, onun uğrunda ıstırap çekmek demektir) Mazohist eğilim ise, daha ziyade sevdiği erkek tarafından aynı derecede sevilmediği için ıstırap çekmekten kendini kurtaramayan kadınlarda görülür. Bu tipler zaman zaman çok mütecaviz bir tavır takınır, sevdikleri erkeği reddeder ve bazı insanlar nasıl kendilerini dine verirlerse onlar da aynı şekilde kendi cinslerinden olanlara aşk duyan kadınlar safına geçerler. Fakat bunun için bazı şartların tahakkuk lâzımdır.

Lesbiyen mezhebine herhangi bir yoldan gidilebilir. Lesbos, Şafo'yu kendini denize atmaya sevketmiş, Renee Vivien de veremden ölmüştü.

Bugün psikanalistler sapıkların intihar etmelerini önlemek için bu tiplere yardımı psikiyatristler veriyorlar. Papazlar da artık vazalarında Sodom'la Gomorre'ye lânetler yağdırmıyorlar. Papazlar günahkârları günde tedavisi için doktorlara yollamakta ve Diana'nın oklarıyla yaralanan ruhları Eros'un oklarıyla yaralanmış olanlara söyledikleri aynı kelimelerle tedavi etmektedirler.

KAVGACI

Kavgaya yol açan bütün olayların sonunda genellikle bir uzlaşma yolu bulunur. Magda'nın bütün hayatı, iki sevgilisi ve iki metresi olduğu için devamlı kavga sahneleriyle devam ediyordu.

Kadının her iki sevgilisi de birbirini tanıdıkları halde, aynı sevgiliyi paylaştıklarından haberdar değillerdi. Aynı şeyi her iki metres için de söyleyebiliriz. İşin en karışık tarafı bu karışık aşk olayında, ne kadınların erkeklerden, ne de erkeklerin kadınlardan haberi vardı.

Herkes susmayı tercih ediyordu... Sadece biri vardı Magdaya ihtiyacı olan. Bu «biri» de zengin dostuydu kadının. Ona evler, arabalar, kürkler, mücevherler hediye ediyordu.

İşte bu yüzden, Mağda'nın metreslerinden biri sevgilisinin kendisini iki erkekle aldattığından haberi yoktu. Zengin ahababa gelince sevgilisinin iki kadınla sıkıfıkı arkadaşlık ettiğini, seviştiğini biliyor, bu gerçeği gülümseyerek, önem vermeden kabul ediyordu. Oysa Mağda tarafından başka bir erkekle aldatıldığından onun da haberi yoktu. İkinci erkek ise Mağda'nın şoförüydü.

Magda'nın metreslerinden Cocotte diye adlandırılanını ben de tanıyordum. Eski bir mebusun kızı olan Cocotte zengin bir sanayici ile evlenmiş, üç çocuk sahibi olmuş, sonra boşanmıştı. Yaşlı, fakat şehvetli bir bekârı andırıyordu.

Yaşını belli etmeyen bu kadın çocuklarının yaşlarına bakılacak olursa, kırk ilâ elli yaşlarında olmalıydı. Sevgilisinden büyük bir hayranlıkla bahseder ve adamı karısının hiçbir haberi olmadan, yirmibeş yıldır muhafaza ettiğine yemin ederdi. Hatta şimdi bile her Salı ve Cuma günleri, sevgilisi kadını evinde ziya-

ret etmekteydi. Kadın da kendisinden bekle-
neni yapıyordu. Bu yüzden de adam ona u-
fak bir maaş bağlamıştı. Eski kocası ise, ka-
dının ev kirasını ve telefon faturasını ödemeyi
üzerine almıştı yıllardan beri. Üstünü başını
yapan, onu gezdirip doyuran ise, Magda'ydı.
Ama, insanın bunlara karşılık Cocotte'un kendi
ni Mağda'ya teslim ettiğini düşünmek büyük
bir hata olur. Zira bu kadın genç bir kız görür
görmez kendinden geçiyor ve hayatta eski sev-
gilisinden başka hiçbir şeyle ilgilenmezdi. Ka-
dınlar onun aşkıydı ve bu hissî, erkekler ara-
sında rastlanan seks manyaklarını hatırlatı-
yordu.

Bu sapıklığının nasıl başladığını kendi de
hatırlamıyor. Oldum olası kadınlarla münase-
bette bulunurmuş.

İlk kocasının ikinci karısı Cocotte'un bi-
rinci «karısı» imiş. Kocasının hissi zayıflığı-
nın kadın sevgilisinden daha fazla olduğunu
söylüyor. Erkeğin elinden hiç utanmadan met-
resini aldığı gibi her ikisini de görmeye de-
vam ediyordu Cocotte.

Kadınları sevmekten başka hiçbir şey
yapmayan Cocotte, bir zamanlar tanınmış bir
çiftin de (iyi yetişmiş olduğu için) yakın dos-
tu ve kadının (plâtonik sevgilisi) imiş. Co-
cotte'a, savaş içinde o ailenin yanında rastla-
mış ve tanışmıştım. Sonra kaybettim izini.

Yıllar sonra, kendisine bir seçim kampan-
yasında rastladığım zaman gerçekten şaşırmış-
tım. Diğer erkeklerden fazla bağılıyor ve tut-
tuğu adayın propagandasını başarı ile sürdür-
üyordu.

Orada bulunduğum için beni de kendi gibi iyi bir Cumhuriyetçi sandığından kollarını açarak boynuma sarıldı, yüksek sesle; «Canlarına okuyacağız onların» dedi.

— «Kim onlar?»

— «Kim olacak, tabii komünistler. Karşıyız onlara. Adayım seçilirse mecliste sadece bir komünist kalacak. Seçilmesi lâzım.»

Tuttuğu aday seçildi ve seçim günü sadık bir buldog köpeği gibi sandıkların başında bekleyen Cocotte, en azından on rey sandığının çalınmasını önledi.

O tarihi günün sonunda içki içmeye davet edip dolambaçlı yollara girmeden, doğrudan doğruya sordum:

— «Demek artık kadınlardan hoşlanmıyorsun?» Zira ortak arkadaşımızın evinde ilk karşılaştığımız yemekte bana cinsel zevklerinden ve eğilimlerinden bahsetmişti.

— «Ah, Magda beni sepetledi...»

— «Magda?»

— «Biliyorsun, kız arkadaşım.»

— «Ha, şu dört sevgilisi olan.»

— «Hayır, sadece iki.»

— «Demek seni sepetledi Magda? Neden?»

— «En yakın kız arkadaşı ile aldattım onu.»

— «Bu benim için fazla zor bir cebir meselesi. Açıklarsan memnun olurum.»

— «Anlaşılmayacak bir şey yok bunda. Gayet basit. Yıllardır Magda'nın arkadaşıydım. Senin bildiğin X'ler gibi eskimiş bir ev-

lilikti. Aşkın ve şehvetin yerini yakınlık, dostluk almıştı. Elbette ki ara sıra aşkımız yeneden alevleniyordu ama, pek seyrek olarak.»

— «Bana kalırsa bu Magda çok şehvetli bir kadındır.»

— «Tekrar edebilirsin bu sözünü. Deli divane olduğu bir kızla tanışmıştı. Bir gün tam Magda'nın evine gidecekken, hiç beklenmedik bir sırada o ciddi ve zengin aşığı çıkageldi. Adam beni tanıyordu ama, yeni kızdan habersizdi. Bu yüzden Magda, adamın kızı görmesini istemiyor ve o genç yaratığı kendine saklamak istiyordu.»

— «Sonra?»

— «Sonrası şöyle: Sevgilisinin yanında telefon edemediği için bana bir mektup vererek kıza yolladı, gelmemesini bildirmek için.

«Kız o gece serbestti, ne yapacağını bilemediği için bana beraber yemek yiyip sinemaya gitmemizi teklif etti, kabul ettim. Gece birbirimizi anlayıp hoşlandık ve eve beraber döndük.

— «Magda da olanları öğrendi herhalde.»

— «Evet. Maalesef, jigolosu kızı gözetlermiş. Ertesi sabah benim kızın evinden çıktığını görmüş. On dakika sonra, Magda evime geldi. Kendisini o vaziyette hiç görmediğim için çok şaşıtm. Bana söylemediğini bırakmadı —«Şıllık», dedi, «orospu», dedi, «iğfal edici» dedi tırmaladı yüzümü gözümü, ısırды, saçlarımı çekti. Küçük sevgilisini elimden almam, aklını başından kaçırmıştı adeta. Sonunda bir daha evine ayak basmamamı söyledi. Hiç de

hoş bir şey değildi bu. Çünkü bana elbiselerini verir ve her pazar birlikte yemek yerdik. Şimdi ise, pazar günleri ne yapacağımı bilemiyorum. Bu yüzden seçim propagandası ile meşgul oluyorum. Çok da ilginç bir şey. Bu Magda gerçek biar komünist. Ama canlarına okuyacağız yakında!» Cocotte'un bu hikâyesine gülmekten kendimi alamadım. Tıpkı bir asker kaçağı gibi konuşuyordu.

— «Peki ya sevgilin? Erkek olanı?»

— «O, iyi. Her Salı ve Cuma saat tam üçte bana geliyor. Ama bir hayli ihtiyarlardı artık. Yeni bir kadın bulmayı çok istiyorum.»

— «Bulacağından eminim,» dedim. «Nereye gittiklerini gayet iyi bilirsin.»

— «Sakin inanma buna. Öyle sahte yerlere katiyen gitmem ben. Gerçek seviciler evinde oturur. Saklanırlar. Asla gösteriş yapıp reklâm etmezler kendilerini. Diğerleri gerçek seviciler mertebesine erişememiş oyuncuların başka şey değildir. Sırf kendi zevkleri için rol yaparlar. Gerçek seviciler bizleriz. İşte bu yüzden birbirimizi sever, kavga eder ve ayırırız. Ne olursa olsun, Magda'yı arayıp özledim.»

Bu hikâyenin en ilginç tarafı gerçek sonucudur.

Cocotte'un yaşlı sevgilisi öldüğü zaman kadın intihara kalkıştı. Hayatı kurtarıldıktan sonra, durumu dolayısıyla bir hastaneye kaldırılarak tedaviye tâbi tutuldu bir yıl. Şimdi hastaneden çıktı. Bir zamanlar şehvî iştahını uyandıran kadınların da, erkeklerin de artık kendisini ilgilendirmediklerini söylüyor.

BİR ÜÇÜNCÜ CİNS

Rue St. Benoit ile Rue de Seine arasında rastlanan sapıkların gerçek mahiyetleri nedir? Cinsel açlıklarını hiçbir şeyin gideremiyece-

ğini belli eden, iri derin gözleri vardır. Giydikleri dar pantolonlardan erkek oldukları sanılır ama, insan uzun saçlarını görünce hemen aksini düşünür bunun. Üzerlerine giydikleri şarlatan çocuklarla Amerikalı denizcilere benzerler.

Gemiciye benzemek istemelerinin sebebi dünyanın yedi denizinde dolaştıkları hissini vermek içindir çevreye. Amerikalıya benzetmek istemelerinin sebebi ise, Amerikanın kaba kıyveti hikâyelerini, çıkletlerini ve uzun nam-lulu silâhlarını hatırlattığı içindir.

Oysa üzerlerine giydikleri sert kaba ceketler bize, ayaklarına giydikleri ve Medrano sirkinde çalışan ip cambazlarının kullandıkları ayakkabılar kadar gerçek hakkında hiç bir bilgi vermezler.

Onlarla uzun süren bir arkadaşlıktan sonra bile çoğunluk Beatnik'lerin ipotekli cinsiyetleri hakkında kesin bilgi sahibi olmak güçtür.

Kötü ağızlar, onların cinsiyeti hakkında insanı tereddüde düşüren sebeplerin, bu kişilerin cinsiyetlerini tüm olarak dağıttıklarını iddia eder.

Diğerlerinin iddiası ise, ikinci cins'i borçlu olduğumuz sâbık Sartre mezhebine olan bağlılıkları yüzündendir. Aralarında Hermafroditizme yaklaşan üçüncü bir cins yaratmıştır bu kişiler. Jean—Paul Sartre'ı bile memnun edecek ekzistansiyalist diyalektiğinin güzel bir örneğidir bu. Tez erkek karşı tez kadındır. Senteze gelince, bir zamanlar St. Ger.

main'in bu küçük ekzistansiyalistleri günün Beatnikleri olmuşlardır.

Rue Saint Benoit'daki tanınmış barlardan birinde, çok cıvıp ve değişik görünüşlü bir genç kızın yakınında oturuyordum. Adının Olga olmasından kız olduğunu sanıyorum. Bilindiği gibi, bu isim Hristiyan âleminde genellikle zayıf cinse ait kişilere verilir. Oysa onda kadınlığı belli eden sadece bu isimden ibaretti. Kısa kesilmiş saçları daha fazla bir delikanlınınkini andırıyordu. Göz kapaklarına mübalâğalı şekilde sürdüğü boyadan başka, yüzünde hiç makyaj yoktu. Dar pantolonu, çizmeleri, dar kalçaları ile Olga, Cafe Flore'da oturan arkadaşlarından farksızdı.

Aslında üçüncü cinsin erkek kısmına burada rastlamak mümkün değildi. Genellikle onlar, kahvenin birinci katında toplanırlardı.

Olga viski içiyordu. Kadehini kaldırdığı zaman tütünden sararmış parmaklarını gördüm.

Zeki ve bilgili bir kızdı, Olga. Onun için de değeri olan tek şey buydu sanırım. Birçok öğrencilerin okumadıkları kitapları okumuştü. Ona Sartre felsefesi hakkında sualler sorabilir, kendisinin başkalarını izliyen, ama artık içine dönmek için çaba gösteren bir kişi olup olmadığını sorabilirdim ama bütün bunlara vaktim yoktu. Böyle bir tartışma uzun bir zaman hatta günler isterdi. Benim ise başka işlerim vardı.

Kahve, bizler gibi diğer kişileri inceleyen insanlarla doluydu. Sakallı bir takım yaratıkların kahveyi doldurması ile masamıza iyice

sıkışıp kaldık. Gelenler bir Sputnik'ten inmiş kadar çevreye yabancıydılar. Tavanlarda tabaklar uçtu, bardaklar kırıldı ve azgın Don Kazaklarını andıran gençler birbirlerini bağırarak selâmladılar.

Bir sorunun cevabını bulmaya çalışıyordum Beatnik'lerin arasında seviciler var mıydı? Meslek bilinci insanı bazan garip kişilerle arkadaş yapar. Ben «Erkeksiz Kadınlar» konusu ile ilgilendiğim için, araştırmalarımı her çevrede yürütmek zorundaydım. Dünyanın sanki tam göbeğindeydim. Var olanlarla, inkâr edilenler doldurmuştu çevreyi.

Bu sebepten Olga'ya bazı sualler sormak istiyordum. Görünüşe göre, buranın hiç yabancı değildi ve bura «yerlileri»nin cinsel hayatları hakkında bilgi sahibiydi. İyi ama o soruyu nasıl soracaktım? Onu doğrudan doğruya sormak, beni onların gözünde düpedüz bilgisiz bir «budala» yapmıyacak mıydı?

Herkes gibi birçok kitapları bu arada «Sebeplerin Yaşı»nı okumak yeterli değildi. Zira bazı anlarda, insan hangi sebepleri ileri süreceğini gerçekten bilemez.

Olga viskisini yudumlamaya devam ederken iki sakallı Merihli onu Johnny Halliday ve Sylvie hakkında, tartışmalı bir soru yağmuruna tuttular. Bu arada aklıma dahiyane bir fikir geldi ve ünlü bir isim attım ortaya: Madame Simone de Beauvoir.

Birden ilgilenen Olga; «Tanır mısınız kendisini?» diye sordu. «Modası geçmek üzere».

— Orta dostlarımız var,» dedim. «İkinci cins konusunda bir inceleme yapıyorum. Onu söylemediği ,benim ise söylemek istediğim bazı şeyler var.»

Olga birden yola gelmişti. Viskisinin son yudumunu içtikten sonra bana o yüksek rahibenin mezhebi hakkında ne kadar derin bilgilere sahip olduğunu göstermeye başladı.

— «Geleneksel kadın, şaşırtıcı bir bilincin ve şaşırtıcı olmanın bir âleti idi.»

Ben de o gün, ünlü yazarın vaazından birkaç sayfa okuduğum için bilgimi ortaya dökmeye başladım. Kitaplarından aldığım bazı cümleleri söylüyordum. Olgaya. «Kadın, kendisinden madde olması istenilen canlı bir yaratıktır.»

Olga hayranlığını ifade eden bir ıslık çalmaktan kendini alamadı.

Çakmağımı evde unuttuğum için, Olga sigaramı yakmak üzere kendi ateşini uzatı. Sakin bir andı. Oysa dışardan yeni Beatnik bölüklerinin gürültüsü geliyordu.

Maksadımı açıkladığım için, Viskinin yardımını ile, istediğim soruya sıra geldiğine kanaat getirdim.

— «Kadının, kendisinden madde olması istenilen canlı bir yaratık olduğunu kabul ediyorum. Ama ben aslında kul olan ve sonra kendilerini sadece kendini bir madde olarak sunan kadınlar hakkında fikrin nedir?»

— «Ha, sevicileri kastediyorsun.»

Avam kelimelerine dönmesi, beni kendi zaferimden dolayı memnun etti.

— «Evet sevicileri. Nehrin sol kanadında var mı bunlardan?»

— «Boş vakitlerimizde hepimiz o yolu denedik. Ama sana ne iyi bilgiyi Gypsy verebilir.»

— «Gypsy kim?»

— «Bir arkadaş, Mercedes ile yaşıyor. Her halde sana söyleyecek çok ilginç şeyleri olacak»

— «Nerede oturuyor?»

— «Bilmiyorum. Böyle sorular sorulmaz zaten. Hiçbir yerde oturmayız bizler.

Ama onları her hangi bir akşam ya Olympia'da ya da Diskotekte bulabilirsin.»

— «Senden bahsedebilir miyim?»

«Arkadaşım olduğunu söyle.»

Biraz daha oturdum Olga ile. İyi anlaşmıştık' Açık sigara paketimi masanın üzerinde bırakarak ,Diskotek'in yolunu tuttum.

Kapıda duran iki zenci, öyelik kartım olup olmadığını sordular. «Hayır» deyip basın kartımı gösterdim. Oysa aynı anda bunun tam aksi tesiri yaptığını da anlamıştım.

— «İçeri girmek için üye olmanız lâzım,» dediler.

Gözümü kırpmadan: «Olğanın arkadaşım,» dedim.

Meğer bu, «Açıl Susam, Açıl» kadar etkiliymiş. Olga'nın adı zenci kapıcının üzerinde âdeta bir büyü tesiri yaptı. Büyük bir hayranlıkla gözlerini devirdi iki yana. Beni içeri bıraktılar. Dar bir merdivenden tam — tam sesleri ile ve yamyam çığlıklarının geldiği mahzene doğru inmeye başladım.

Kapı açıldığı zaman bayılmama ramak kaldı. Sigara dumanından göz gözü görmüyordu içerde. Gözlerimi kapayıp yol göstericime bıraktım kendimi. Kısa bir süre sonra kimliklerini seçemediğim iki vücudun arasına sıkışıp kalmıştım. Zira bunu oturma adı vermek çok güçtü.

Göstericilerin çifte perande attıkları küçük bir dans pistinin tam kıyısındaydım. Ortadaki çiftlerin sadece bir sirke yakışacak kişiler olduğunu kabul etmek zorunda kaldım. Ortada erkek olması gerekli bir zenci ile, kadın yüzlü genç bir beyaz twist dansı yapıyordu. Çevredeki gençler ise el çırparak modern çılgınları teşvik ediyorlardı.

— «Haydi Gypsy, haydi!:)»

Gypsy'yi ancak o şekilde tanıdım. Uzun boylu, pantolonlu, saçları fazla kısa kesilmiş, ayaklarında ise fazlaca uzun çizmeler olan bir kızdı.

Aynı zamanda Mercedes'i de tanıdım. Onun ayağında kısa konçlu çizmeler vardı, uzun saçları ise kömür karasıydı. Cambazlar durduktan sonra başka eğlenceler başladı. Hermafrodit bir tip çıkarıp, yarı erkek, yarı kadın sesiyle bir aşk şarkısı söylemeye başladı. Gerçekten garip sesler çıkarıyordu.

Gypsy (sol tarafında Mercedes, sağ tarafında ise zenci olduğu halde bir masaya oturdu. Yanlarında boş bir yer vardı. Hemen seyirttim ve: «Olga'nın arkadaşıyım,» dedim.

Kızın yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı.

— «Hay Allahın cezası Olga! Ne haltlar karıştırıyor şimdi de bakalım?»

— «Az evvel beraberdik.»

Zenci kayboldu . Kızın itimadını kazanmak için iyice yanına sokuldum. Mercedes, arena ortasında boğa tarafından boynuzlanmış bir beygir gibi yüzüme baktı. Gypsy'nin ise gerçek bir Toreador'dan hiç farkı yoktu.

Benimle Olga'dan konuştu.

— «Halâ, Peter ile beraber mi?»

— «Galiba öyle. Ya sen?»

— «Ben de hâlâ Brima Couloubali ileyim»

İsimden zenciye kastettiğini anladım. Bana fırsat vermeden konuştu.

— Şaheser bir adam. Nasıl dansettiğini gördün mü? Deli herif... Büyükbabası da yam yammış.»

Her halde dayanılmaz bir kişiydi ama ben buraya bir takım teorileri tartışmasını yapmaya gelmemiştim. Aynı zamanda şaşırmıştım da. Gypsy'nin, Mercedes ile ilişkisi varsa, bu zenci ne olurdu? Vakit geç oluyordu. Fazla vaktim olmadığı için çabuk hareket etmek zorundaydım.

— «Olga ile senin hakkında konuştuk, Gypsy. Hayatını anlamadım. Bana bunu açıklar mısın?»

— «Son derece basit. Mercedes'le benim birer arkadaşımız var. Onunkin'in adı Diop Al-assane. Harika bir adam. Değil mi Mercedes?»

— «Evet.»

— «Peki ama, seninle Mercedesin arasına nasıl giriyor?»

— «Senin sandığından değilim ben. Her ikisinin de metresleri var. Biz onların sadece dans arkadaşıyız. Aynı şey değil bu.»

— «Elbette ki değil. Şu halde Mercedes'in aşkı sana yetiyor?»

— «Tabii yetiyor. Olga'nın arkadaşısın ama fazla şey bilmiyorsun.»

Bunu duymamazlıktan geldim. Bazı şeyler daha söyledikten sonra. «Bir çok şey gördüğümü kabul etmek lâzım,» dedim.

— «Yanlış anlama Mersedıls'in Diop ile yattığını düşünmüyorsunuzdur.»

— «Hayır. Nasıl ki sen de Brima ile yatmıyorsun.»

Gypsy emin olmuştu artık. Ona yeni sualer sormak üzereyken, Mercedes'in siyah saçlarını titreten yeni bir dans başladı. Gypsy arkadaşısını kolundan tutarak piste fırlatır fırlatmaz, yabani elleri her iki kız kapıştı. Tam-tam lar yeniden başlamıştı, kapıdan çıkarken iki zenci hayretle ıslık çaldılar. «Bu kadar çabuk mu tüyüyorsun?» dedi biri, sonra ekledi. «Olga'ya selâm söyle. Bir piliç kendisini arıyor birkaç gündür.»

VİSKİ, AŞK VE KAN

Hemen hemen kar bayazı saçları biraz daha uzunca olsaydı, Madam B... muhakkak 18. yüzyıl Markizlerine benzeyecekti. Saçlarını

mümkün olduğu kadar kısa kestirirdi. Ayrıca spor kostümlere çok bayılırdı, çok güzel, üstelik de uzun boylu olduğu için bu tarz kostümler kendisine pek yakışırdı. 18. yüzyılda değil de 20. yüzyılın ikinci yarısında ve Parisin çok lüks bir semtinde oturduğu gibi ayrıca her yıl birçok defalar Riviera'ya gidip orada uzun uzun kalırdı. Kendisini görenler bir otomobil yarışçısı (hâlbuki araba kullanmaktan nefret ederdi) veya bir kayak şampiyonu (gerçekten kayak yapardı), bazan da erkeklerden hoşlanmayan bir hanım zannederlerdi kendini.

İşte bu Madam B... üç defa evlenmişti ve şimdi kocasıyla da bir birlerini pek sever, adeta birbirlerine toparlardı, işte bu da bir insanın ne biçim ve kılıkta olursa olsun, Yaninin kâni olamayacağına ve iki cinsiyetli olmanın ebedî ve ezeli bir problem olduğuna açık bir delildir.

Sadece üç, beş santim uzunluğundaki kısa saçlarının ima ettiği erkek havası sebebiyle, Madam B... nin Riviera'daki evi, özel bir plâj arayıp orada çıtırçıtırak hoşça saatler geçirmek isteyen ne kadar St. Tropez'li firari nuudist varsa hepsini çekerdi.

«Erkeksiz kadınlar'ın ateşli aşklarını yaşamak hatta, çok defa birbirleriyle eş değiştirmek için — çünkü bu tip kadın kadına aşklarda en uygun eşin seçimi hayati bir önem taşır — yılın iki ayı boyunca Var'ın bu köşesini seçtikleri bilinmektedir. Sınırın ötesi (Var'dan ötesi yani) olan Cannes kadınlardan hoşlanmıyıp erkeklerden hoşlanan beylerin cennetidir

ve nihayet ikisi arasında yarı yol sayılan Capri ise gerek erkek, gerek kadın homoseksüellerin payitahtıdır.

İşte bu şekide. Madam B... Riviera'da kaldığı ay zarfında villâsının özel plâjına banyo yapmaya gelen birçok kadınları misafir eder. Fevkalâde bir ev sahibesi olduğu için, daracak bikiplerinden dişi oldukları kolayca anlaşılan — Fakat gerçekte kadınları erkeklere tercih edenleri ayırt edebilecek hiçbir özellikleri yoktur — bu meraklıları içki almaları için evine davet eder.

Çok sevimli, hoş sohbet bir erkek olan Mösyö B...’ye gelince viskiyi fazlaca kaçırarak bu neviden kadın misafirlerin sert, acı sözlerini bir tebessümle nasıl mukabele etmek gerektiğini gayet iyi bilir.

Bütün bunlardan dolayı, evine çift çift gelen hanımların, kendisinden ev sahibesi olmasını isteyenlerin «gerçekten» lânetliler taburuna mensup olsunlar veya olmasınlar, ne tip-te olduklarından dostum daima yüzde yüz emin değildir; veyahut ta misafirlerinin ahlâki taraflarına aldırış etmeyecek kadar iyi yetişmiş olduğu için bu bahiste ne gibi şeyler keşfettiğinden hiçbir zaman bahsetmez. Bu misafirler içki alır, açık havada tertiplenen şiş kebap partilerine katılır, deniz altında gezilere çıkar veya sandallara binip kürek çekerler. Bunlar her iki cinse mensup insanların deniz kenarında bulundukları zaman meşgul oldukları masuma ne şöyledir.

Madam B... Paris'e döndüğünde yaz aylarında villâsına misafir gelmiş olan hanımlardan telefonlar alır. Fakat daha evvel bahsetmiş olduğum gibi, dostum ve kocası birbirleriyle yalnız kalabilmek için de, misafir ziyaretlerini ve manasız kabul merasimlerini hayatlarından çıkarıp atmışlardır. Yalnız yılda bir defa kokteyl verir ve bu kokteyle de tanıdıkları iki, üç yüz kişiyi birden davet ederler.

Mösyö B... sanayicidir, fakat evlenmelerinden evvel işi sanatkârlar — yazarlar, aktörler ve ressamlar — arasında yaşıyordu. Zaten Madam B... kendi de bir yazardır. Yani tatillerde vilâsına gelen ziyaretçileri, geceleri tesadüfen gelen geçici kuşları veya sırf bir dedikodu teatisi için yalnız başlarına gelenleri de ilâve edince, gerçekte pek çok tanıdığı vardır.

Madam B..., bana:

— «Nihayet,» dedi. «Bana gelen misafirlerin yatağa girdikten sonra yaptıkları şeyler beni alâkadar etmez. Bu bahiste her şey o kadar karışık ve herkes öylesine işler şeylerle meşgulki kimsenin bir diğeri aleyhinde tek kelime söylemeye hakkı yoktur. Benim kanaatimce, şiddet hareketlerine başvurulmadığı müddetçe, her şey mubahtır.»

Madam B...'nin Pariste verdiği son kokteyl partiye davetliydim. Dostumun dairesinin bulunduğu binaya vardığım zaman asansörde benimle beraber aynı kata çıkan iki kadın dik katimi çekti.

Kadınlar dikkatimi çekmişti (onların çift olduklarını bilmiyordum) çünkü bana tıpkı

Laurel — Hardy'yi hatırlatan bir halleri vardı.

Biri uzun boylu, son derece uzun boylu ve son derece sıskaydı, üzerinde beyaz bir elbise çok uzun etkili olduğu halde zayıflığını gizlemiyordu. Sırtındaki elbisenin rengiyle birdi teninin rengi de. Romantik bir topuz şeklinde yapılmış olan saçları kendisini daha da uzun boylu gösteriyordu. Hani boyu o derece uzun olmasaydı, insan belki yürümeye mecali yoktur diye insan asansörden Madam B... nin dairesi ne kadar ona destek olmaya kalkışabilirdi.

Uzun boylu, zayıf kadının arkadaşı ise tamamen onun tersiydi. Yusuvarlak, ufak tefek ve tombul bir kadındı, saçları gayet kısa kesilmişti ve üzerinde son derece sade bir kokteyl elbisesi vardı. Ve şayet o insanın aklını karıştıran yaratıkla beraber olmasaydı, belki insan asansörün içinde onun mevcudiyetinin farkında bile olmazdı. Evde o kadar çok misafir vardı ki, çok geçmeden o ufak tefek tombul kadını gözden kaybettim, fakat bir salondan bir diğerine geçtiğim sırada uzun boylu, dalgaların üzerinde inip çıkan bir geminin bacası gibi sık sık görebiliyordum... Misafirler arasında normal ve meşru şekilde evliymiş gibi görünen bir çiftin de, Bohem bir gece geçirip felekten kâm almak isteyen kimseler olduğunu ev sahibem Madam B... bana söyledi. Bu çiftin erkeği Baudelaire'i okumuştı ve (çiftin dışisine) ihtirastan titreyen bir sesle Baudelaire'in şiirlerini okuyordu. Bir yaz mevsimi Pariste karanlık bir odada yazılmış olan bu şiiri gerçekten coşkun hislerle sarhoş olmak isteyen kültürlü

bir erkeğin üslûbuyla okuyordu.

Fakat biraz sonra aynı erkeği başka bir kadın yine Baudelaire'in şiirlerini okurken gördüm. Karısının ve hitap ettiği kadının tasvip edip etmediğini bilmiyorum ama, şiir şöyleydi:

«Mere des jeu^x latins et des voluptés greques,
Llesbos, ou les baiser languissant ou joyeux,
Chaudes comme les soleils, frais comme les
pastèques;
Font l'ornement des nuits et de jours glorieux;
Mere des jou^x latins et des voluptés greques,
Leşbos, ou les baisers sont comme les cascades
Qui se üettent sans peur dans les gouffres sans
fonds,
Et courant, sanglotant et gloussant par saccades
Orageu^x et secrets, fourmillants et profonds;
Lesbos» ou les baisers sont comme les cascades.
Lesbos, ou les Phrnes l'une l'autre s'attirent,
Ou jamais un soupir ne resta sans echo (1).

(1) Lesbos, Lâtin sporlarının ve Grek zevklerinin Anası, dilsiz ve haz dolu, güneş kadar sıcak, kavunlar kadar taze, geceyi ve şahane günleri bezeyen buseler Lesbos, Lâtin sporlarının ve Grek zevklerinin Anası, buselerin dipsiz uçurumlara korkusuzca dalan şelâleler gibi olduğu, çağlıyanlar gibi akan, şarıldayan, hıçkıran, fırtınalı ve gizli anaforlar yapan ve derin Lesbos buselerin çağlıyanlar gibi olduğu yer, Lesbos, Phyrnes'lerin birbirlerini cezbettikleri, hiçbir göğüs geçirişin yankısız kalmadığı yer.»

Erkek Şimdi Madam B... nin yatak odasındaki divanın üzerine uzanmış, uzun boylu, sarışın bir kıza çok sokulmuştu. Bu lmez mısraları genç kızin kulağına mırıldanıyordu. İkisini ev sahibeme gsterdim. Bir kahaha atı dostum.

— «Vanya mı?» dedi. «Bu salonda ne kadar kadın varsa, hepsiyle yatmıŐtır. Muhakkak başkalarının dikkatini çekmek için o kadına Őirler okuyor olmalı.»

— «Sahi mi?» diye sordum. «O kadın da seveci mi?» Peki, yleyse ne Ői var o yaĐıŐıklı erkeğin onun yanında?»

— «Güzelim ,Şunu kafana iyice yerleŐtir ki, burada bulunanların hemen hepsi de iki yüzlü insanlardır. İçlerinde gerçekten öyle olmayan samim kimseler mevcutsa onlar da çıkarları bahis konusu olduğu zaman derhal iki tarafı birden kesen birer kılıç haline geliverirler. Hepsinin de kocaları, veya Őıkları vardır. Çoğu da çoluk ocuk sahibi kimselerdir.»

Müşterek dostumuz olan, «erotik dostluklar» da fevkalâde mahir ve büfenin zengin olduğu bütün partilere daima dmen soyunda ya amcam (gerçekten Ői dedikducular onun Ha la olduğunu söylüyorlardı) diye takdim ettiği yaŐlıca bir beye beraber görülen biri yanımıza geldi ve aramızdaki konuşmaya kulak misafiri olunca da, ileride Baudelarie'den mısralar mırıldanan çiftten tarafa gitti.

Sonra onların mısralarını kesti, yüksek bir sesle Şiirin son kısmını bizzat okudu:

«De Sappho qui mourut le jour de son blasphème
Quand, insultant le rite et le culte inventé
Elle fit son beau corps la pâture supreme
D'un brutal dont l'orgueil punit l'impiété
De celle qui mourut le jour de son blasphème.
«Et c'est depuis ce temps que Lesbos se lamente
Et malgré les honneurs que lui rend l'univers,
S'enivr echaque nuit du cri de la tourmente
Que poussent vers les crieu^x ses rivages désert.
Et c'est depuis ce temps que Lesbos se lamente.
(1)

Bir gurup insan toplanmıştı erkeğin etrafında. «Amcası» onu yeniden çekerek oradan uzaklaştırmaya çalıştı, çünkü bir masada oturmakta olan o asansörde görmüş clduğum ufak tefek, tombul kadın, birdenbire, içki kadehi c-
linde, ona doğru koştu. Hiçbir numarayı gözün
den kaçırmayan Madam B... «Ne olacak acaba?» diye mırıldandı. Acaba kadehteki içkiyi a
damın yüzüne mi atacak? Bu gece burada iki
Bakan bir de eski bir Meclis Başkanı var. On-
lar buradan çıkmadan bir skandal patlak ver-
mesini istemem.»

(1) Kendi icadı âyin ve mezhebe hakaret
ederek, güzel vücudu gururu hezeyen günü ö-
lenin zaafını cezalandıran bir zalime yem olan
ve hezeyan günü ölen Safo'dan. O günlerden
beri Lesbos matemli, kâinat tarafından ona bah-
şedilen şereflere rağmen, her gece ıssız sahiller
den arşa yükselen azap çığlıklarıyla sarhoştur.
Ve o günlerden matemlidir Lesbos.

Fakat Şişko gazabına hedef olanın yanına gelince, birdenbire duruverdi. Kadehindeki içkiyi bir yudumda boşalttı, tatmin olmamış erkeği büyülemeye çalışan kadına yaklaşıp onu ağzından ihtirasla öptü.

Bitişik odada bulunduğumuz yerden baskarken bu duvarda olup bitenleri gayet iyi görüyorduk. Beyazlı uzun boylu kadın bir fırtına gibi girdi içeriye. Şişman'a

— «Sen sarhoşsun,» dedi. «Haydi gel, gidiyoruz.»

— «Burada kimin sözü geçiyor, senin mi, benim mi?»

Beyazlı kadın, uzlaştırmacı bir tonla, fakat yine de korkuyla:

— «İkimizin de geçmiyor,» dedi.

Bu sözler üzerine biraz gururu okşanmış olan şişman kadın arkadaşının peşine düştü.

Beyazlı, uzun boylu kadının belâlı dostunu terkedip Assy'de bir sanatoryuma yatmış olduğunu geçenlerde öğrendim.

Kadınlarla olduğu kadar, erkeklerle de hoşça vakit geçirmesini bilen, öteki şişman kadına gelince, sevgilisinden ayrıldıktan az sonra kendisini teselli edecek başka birin buluvermişti.

SAHİCİ OLANLAR

Geride kalan fasılları okuduktan sonra sakin seviciliğın sadece mutlu azınlıklar arasında görülen bir hal olduğu kanaatine kapılma-

yınız. Yaptığım soruşturmalar göre, seviciliğe mütelâ işçi, tezgâhtar, memur ve daktilo kızların sayısı da sırf yapacak işleri olmadığı ve can sıkıntılarından kurtulmak için her şeyi deneyen zengin sınıflar mensup kadınlar kadar çok. Hele homoseksüelliğin moda olduğu ve renksiz bir şahsiyete renk verdiği farzedildiği sanat ve aydın çevrelerinin hiç bahsini etmeyelim.

Seviciler hakkında araştırma yaptığım sırada tanıştığım iki kadın bu sözlerime pekâlâ misâl gösterilebilir.

Geçen yaz bazı akrabalarımı ziyaret maksadıyla Monte Carlo'da bulunduğum sırada bir gün çıktığım gezintiden dönerken bana ekmek alarak getirmemi rica ettiler.

Çok mütevazı bir fırının önünden geçerken, benden ekmek getirmemi istemiş olduklarını hatırladım, fırına girdim.

O gün öğle yemeğini yediğimiz sırada üç yeğenimden bir getirdiğim ekmeğin kalitesinin de diğer ekmekler ayarında olmadığını söyledi. Ekmeğin hem biraz hamur olduğunu, hem de lezzetinin pek iyi olmadığını ilave etti. Sonra bana: Bu ekmeği nereden aldın?» diye sordu.

Kendisine söyledim. Masadakilerin hepsi birden güldüler. Şaşırdığımı görünce neden gülmüş olduklarını izah ettiler.

İçlerinden biri: «O korkunç kadınlardan hangisi verdi sana ekmeği?» diye sordu.

— «Hatırlamıyorum,» dedim. «Ben fırına geldiğimde içeride iki kadın vardı. Birinin bir gözü yoktu ,diğeri de topallıyordu. Doğrusunu

söylemek gerekirse hiç de Monaco Prenslığıne yakışacak birer tebaa değildiler.»

Yeğenim: «Çok acayip bir ekibe çıktığın belli,» dedi. «Geceleri içlerinden biri bir kadına göz attığı zaman öbürlerinin nasıl homurdandıkları sabaha kadar duyulur. Bir dinlemelisin kıskançlık eseri olan homurdanmalarını. İçlerinden biri bir kadına yan bakacak olsa evli çiftler gibi yumruk yumruğa dövüşürler.»

— «Yan bakmak mı?» dedim. «Erkek tavırları takınan zaten sadece bir tek gözü vardı»

Yeğenim «Haklısın,» dedi. «Pek hoş bir manzaraları yoktur. Bir de o iki korkunç kadını bir arada tahayyül edebiliyor musun?»

— «Tahayyül etmemeyi tercih ederim.»

Dr. Vachet, «Cinsel Psikoloji» adlı eserinde şöyle yazıyor:

— «Nihayet, kötü şeylerin nerede başlayıp nerede sona erdiğini tesbit kolay değildir. Çünkü normal olanla, doğal olanı, sunî olanı birbirlerinden ayıran husus beşeri davranışlara tatbik edildiği zaman yeterli bir mihenk değildir.»

«Zevk belki de tabiatın insan soyunun bekâsını temin için gerekli hareketleri ferde yaptırabilmek üzere kurduğu tuzaktır. Fakat haiz, özü itibariyle bencil bir mahiyet taşıyan hazın son derece zengin çeşitleri dereceleri vardır normal ve anormal ise bu durumda sadece kollektif kanunların izin verdiği ve yasakladığı şeyler olarak görünebilir. Gurup tür fenfatleri ve bu gurubu bu türleri temsil eden fer-

din menfaatleridir sağlam hükümlere varılmasını sağlayan.

«Kötüyü tâyin eden milyârın tabii ve sun'î olana katiyen karşı olmadığı da belirtilmelidir.»

Doktorları vardıkları sonuçlarla başbaşa bırakalım çünkü onlar için sapıklık hangi çevrede vukubulursa bulsun pislik veya bir günde bozukluğu diye sınıflandırılabilir.

Doktorları bir kenara bırakıp araştırmacıların karşısına çıkan elle tutulur gerçeklere dönelim.

N E T İ C E

Ölümsüz Safo mezhebinin mensuplarına is tikbal neler getirecek? Bir gün dünya gerçek- ten o tip insanlarla dolu bir küre mi olacak??

Daha sualimi bitirmeden mutakit kimselerin bu soruya olumsuz cevaplar vermeye başladıklarını duyar gibi oluyorum.

Buna karşılık dindar olmayanların ileri sürecekləri bir tez var: «Bugün Avrupa'daki kadınların sayısı erkeklerinkinden fazla. Her harpten sonra daima böyle olur. Otuz Sene Harplerinde sonra erkek sayısı o kadar azalmıştı ki bir erkeğin birkaç kadın almasına izin verilmişti hatırlayacaksınız. Bugün seviciliği teşvik ailenin muhafazasına çalışmak demektir. Biz buna taraftarız» diyeceklerdir.

Sovyetler ülkelerinde evlilik müessesesinin mevcut herkesin mutlu olduğunu ve böyle-sine sapık cereyanlara ayıracak vakitleri olmadığını söyleyeceklerdir. Amerikalı kadınlar ise muhakkak bir cevap vermek için en son sekso-lojik anketlerin sonucunu bekleyeceklerdir.

Bununla beraber benim sağlam sosyolojik psikolojik ekonomik ve demografik esaslara dayanarak şahsen vardığım birtakım sonuçlardan bahsetmenin zamanı gelmiştir. Seviciliğin geleceğinin ne olacağını bu sonuçlara dayanarak ifadeye çalışacağım.

Televizyon ve büyük çapta reklâmın yemliğı haline gelmiş olan günümüzün gençliğı kadın ve erkek cinslerinin yavaş yavaş daha evvelki fasıllarda bahsettiğim tiplere doğru'mey letmekte olduğu zehabına kapılabilirler. Bazı bahislerde kadın ve erkek cinslerinin yavaş yavaş birbirlerine yaklaştıkları doğrudur. Kadın tedricen bağımsızlığını kazanmaktadır. ve şimdi erkekle eşit vasatta bir vatandaşdır.

Mesele, kadının sosyal tekâmülünün zaman la onun cinsiyetini hemen yokedip etmiyeceği veya tedricen onu daha erkek tipli bir yaratık haline getirip getirmiyeceğini tesbittir. Erkek lere gelince, kadınlığın yavaş yavaş sivrilmesi, birçok erkeklerde kadınca tarafların daha belir li bir şekilde ortaya çıkmasına yol açmıştır ki, günümüzde pederastlığın bu derece yaygın ol masının sebeplerinden biri de budur. Merak e- dilen husus iki cinsin yavaş yavaş değişmek su retiyile bir gün yarı yolda buluşup bulunmaya- cakları ve gelecekte erkek özelliklerini haiz bir kadınla, kadın tipli erkeğin bir üçüncü cinsiyet , doğurup doğurmayacağıdır.

Bugüne bakıp gelecek için kehanetlerde bulunmak insanı daima yanıltır. Daima akış halinde, kaynaşma halinde olan hayat, devam- lı surette ortaya yeni yeni unsurlar çıkarır, bunlar da elektronik beyinlerle hazırlanmış en ilmî kehanetleri bile şaşırtır.

Ben sadece jest olarak tahminlerde bulu- nacağım. Kadının sivrilmekte olması onun da- ha erkek tipli olduğu mânasına gelmez. Cemi- yet kadını tam mânasıyle erkeğe eşit kabul et- tiği gün de kadın herhalde bugünkü normal kadından fazla farklı olmayacaktır. Kadının sivrilerek cinsiyetini kaybedeceği tezi de bir efsaneden ibarettir. Belki Lebiyen aşkı bir müd det moda olacaktır, fakat er geç hayat yeniden normal seyrini takibe devam edecektir. İlk ka- dın kozmonot kocasına son derece âşık bir ka- dın değil miydi?

Bunları düşünür dururken dalmışım. Telefonum çaldı. Yarı uykulu, uyandım. Ciddî bir kadın sesi sordu: «Gazeteci hanım, siz sevicî misiniz?»

— «Ne?» diye sordum. Tamamen ayılmıştım.

— «Sevicî misiniz dedim? Seviciler hakkında bir kitap yazmakta olduğunuzu ve malzeme aradığınızı duydum. Size bu hususta bilgi verebilirim... fazla bir para da istemem.»

Kibarca: «Çok teşekkür ederim.» dedim. «Kitabım tamamlandı.»

Öbür uçta bir sessizlik oldu, ses daha da hırıltılı bir şekilde devam etti: «Mühim değil, değil. Sizinle tanışırsam, kitabınıza bir fasıl daha ilâve edeceğinize eminim.»

Telefonu kapattım, tekrar uykuya daldım.

Rüya görmeye başlamışım. Bu rüya da geleceğe aitti. Kadınla riçin de, erkekler için de çok güzel günler geleceğini ima ediyordu.

S O N

Hayatlarında erkekten uzak kalmış, erkekten nefret etmiş, yalnız kadınlara karşı his duymuş garip dişilerin hikâyesidir.

Daima bahsini duyduğunuz, fakat kendilerini nadiren tanıdığımız kadınla erkek arası, kadından çok erkeğe benzeyen garip kadınların hikâyesidir.

Hayatınızda bugüne kadar tamamen kapalı kalmış bir kitabı açarak size hiç bilmediğiniz bir âlemin karanlıklarını aydınlatacak, çağımızın en enteresan seksüel şaheserlerinden biridir.

DIŞ ÜLKELERDE SATIŞ FİYATI:

AMERİKA'DA 1.5\$ ALMANYA'DA 4.5 DM.
BELÇİKA'DA 14 B. Fr. HOLLANDA'DA 14 . H. Fr.
AVUSTURYA'DA 80 Sch İSVİÇRE'DE 15 S.tr.
KIBRIS'DA 12.50 Mils

Gönderme Masrafları Hariçdir.

15 LİRA